

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

மலர் - 6, இதழ் - 2, வைகாசி 2057

Volume - 6, Issue - 2, May 2026

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ் Pandian Tamil Journal of Temple Studies

பதிப்பாசிரியர்/Editor-in-Chief

முனைவர் கி. நாகேந்திரன்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஸ்ரீ எஸ். இராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக்
கல்லூரி, சாத்தூர், விருதுநகர் மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: nagendran@srmcollege.ac.in
editorptjts@pandianeducationaltrust.com

Dr. K. Nagendran,
Assistant Professor of Tamil,
Sri S. Ramasamy Naidu Memorial College,
Sattur, Virudhunagar District,
Tamil Nadu, India.

Email: nagendran@srmcollege.ac.in
editorptjts@pandianeducationaltrust.com

ஆசிரியர் குழு/Advisory Editorial Board

முனைவர் மோகன்தாஸ் @ ராமசாமி
தலைவர் & இந்திய கலைத்துறை,
கலை & சமூக அறிவியல் துறை,
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம், மலேசியா.
மின்னஞ்சல்: rmohana-dass@um.edu.my

Dr. Mohana Dass A/I Ramasamy,
Head of the Department, Indian Studies,
Faculty of Arts and Social Sciences,
University of Malaya, Malaysia.
Email: rmohana-dass@um.edu.my

திரு. ந. சுபராஜ்,
மூத்த விரிவுரையாளர் Gr.II, இந்து நாகரிகத்துறை,
மொழித் துறை, கலை கலாசாரப் பீடம்,
தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.
மின்னஞ்சல்: subaraj84@seu.ac.lk

Mr. N. Subaraj,
Senior Lecturer Gr.II in Hindu Civilization,
Department of Languages, Faculty of Arts and
Culture,
South Eastern University of Sri Lanka.
Email: subaraj84@seu.ac.lk

முனைவர் ப. ஜெயகிருஷ்ணன்,
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கேரளப் பல்கலைக்கழகம்,
திருவனந்தபுரம் - 695034,
கேரளா, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: jeyakrishnan@keralauniversity.ac.in

Dr. P. Jeyakrishnan,
Professor, Department of Tamil,
University of Kerala,
Thiruvananthapuram – 695034,
Kerala, India.
Email id: jeyakrishnan@keralauniversity.ac.in

முனைவர் கா. ஸ்ரீதர்,
தமிழ்த்துறைத்தலைவர்,
வி.இ.நா.செந்திக்குமார நாடார் கல்லூரி,
விருதுநகர்- 626001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: sridhar@vhnsnc.edu.in

Dr. K. Srithar,
Assistant Professor & Head,
VHNSN College,
Virudhunagar - 626001,
Tamil Nadu, India.
Email: sridhar@vhnsnc.edu.in

முனைவர் சு. வினோத்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி,
சிவகாசி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: vinodh_ts245@anjanonline.org

Dr. S. Vinodh,
Assistant Professor of Tamil,
Ayya Nadar Janaki Ammal College,
Sivakasi, Tamil Nadu, India
Email: vinodh_ts245@anjanonline.org

இணைப் பதிப்பாசிரியர்கள்/Associate Editors'

முனைவர் த. மகேஸ்வரி,
பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்,
விருதுநகர் -626001.
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: president@pandianeducationaltrust.com

Dr. D. Maheswari,
Pandian Tamil Journal of Temple Studies,
Virudhunagar-626001.
Tamil Nadu, India.
Email: president@pandianeducationaltrust.com

முனைவர் மா. வினோத்குமார்,
தலைவர் i/c & கௌரவ விரிவுரையாளர்,
ஆங்கிலத்துறை,
அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
நாகலாபுரம், தூத்துக்குடி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்:
vinothkumar@pandianeducationaltrust.com

Dr. M. Vinoth Kumar,
Head i/c & Guest Lecturer, Department of English,
Government Arts and Science College,
Nagalapuram, Thothukudi,
Tamil Nadu, India.
Email: vinothkumar@pandianeducationaltrust.com

துணைப் பதிப்பாசிரியர்கள்/Assistant Editors'

திருமதி புனிதா சுப்பிரமணியம்
தலைமையாசிரியர்,
எஸ்.ஜே.கே.டி. லடாங் அல்லாகர்,
34800 ட்ராங் பெராக், மலேசியா.
மின்னஞ்சல்: punitha.su@moe.edu.my

Ms. Punitha Subramaniam,
Head Master,
SJKT Ladang Allagar,
34800 Trong, Perak, Malaysia.
Email: punitha.su@moe.edu.my

திருமதி டினோசா சுஜீந்தர்,
துணை விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
மின்னஞ்சல்: dinosh14@hotmail.com

Ms. Dinoshia Sujindar,
Assistant Professor,
Department of History,
University of Jaffna, Sri Lanka.
Email: dinosh14@hotmail.com

முனைவர் வே. அ. பழனியப்பன்,
முதல்வர் (பொறுப்பு),
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கணேசர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
மேலச்சிவபுரி, புதுக்கோட்டை,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: arasupalani45@gmail.com

Dr. V. A. Palaniappan,
Principal (i/c) Assistant Professor,
Department of Tamil,
Ganesar Arts and Science College,
Melasivapuri, Pudhukkotai,
Tamil Nadu, India.
Email: arasupalani45@gmail.com

முனைவர் ஜெ. கவிதா,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பூசாகோ அரசு கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 641004,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: jkavitha@psgrkcw.ac.in

Dr. J. Kavitha,
Assistant Professor of Tamil,
PSGR Krishnammal College for Women,
Coimbatore - 641004,
Tamilnadu, India.
Email: jkavitha@psgrkcw.ac.in

முனைவர் சு. குழந்தைவேல்,
தலைவர் & உதவிப்பேராசிரியர், ஆங்கிலத்துறை,
கணேசர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
மேலச்சிவபுரி, புதுக்கோட்டை,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: english.kulandhai@gmail.com

Dr. S. Kulandhaivel,
Head & Assistant Professor,
Department of English,
Ganesar Arts and Science College,
Melasivapuri, Pudhukkotai, Tamil Nadu, India.
Email: english.kulandhai@gmail.com

முனைவர் போ. செந்தில்குமார்,
கௌரவ விரிவுரையாளர், ஆங்கிலத்துறை,
அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி,
காரைக்குடி, சிவகங்கை-630003,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
மின்னஞ்சல்: skbosesk@gmail.com

Dr. B. Senthil Kumar,
Guest Lecturer, Department of English,
Alagappa Govt. Arts College,
Karaikudi, Sivaganga-630003,
Tamil Nadu, India.
Email: skbosesk@gmail.com

Title Verso

Journal title	: Pandian Tamil Journal of Temple Studies (E ISSN: 2583-0880)
Editor Name	: Dr. K. Nagendran
Publication frequency	: November and May
Volume/Issue	: Volume 6 Issue 2
Place of Publication	: Virudhunagar
Date of Publication	: May 2026
Paper Size	: Digital A4 Size
Medium of Publication	: E-version
Access Type (URL or DOI)	: Gold OA, Online, Indexed long time in Internet Archive
Subscription Type	: APC
Publisher	: Pandian Educational Trust (Maheswari Publishers)
Publisher Website	: https://pandianeducationaltrust.com/
Journal Site	: https://pandianeducationaltrust.com/pandian-tamil-journal-of-temple-studies.html
Indexing Status	: MLA, DOAJ, ROAD, OPE, EBSCO, Internet Archive
MLA	: https://www.mla.org/content/download/88396/2222979/All-Indexed-Journal-Titles.xlsx
DOAJ	: https://doaj.org/toc/2583-0880
ISSN Portal/ROAD	: https://portal.issn.org/resource/ISSN/2583-0880
OPE/Sherpa Romeo	: https://openpolicyfinder.jisc.ac.uk/publication/42817
MIAR	: https://miar.ub.edu/issn/2583-0880
EZB	: https://ezb.ur.de/searchres.phtml?lang=en&iq_type1=IS&iq_term1=2583-0880
SUDOC	: https://www.sudoc.abes.fr/cbs/DB=2.1//SRCH?IKT=12&TRM=260670952

Note: For other indexing status see webpage.

Pandian Educational Trust supports Sustainable Development Goals and is a member of UN SDG Publishers compact.

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

1 NO POVERTY

2 ZERO HUNGER

3 GOOD HEALTH AND WELL-BEING

4 QUALITY EDUCATION

5 GENDER EQUALITY

6 CLEAN WATER AND SANITATION

7 AFFORDABLE AND CLEAN ENERGY

8 DECENT WORK AND ECONOMIC GROWTH

9 INDUSTRY, INNOVATION AND INFRASTRUCTURE

10 REDUCED INEQUALITIES

11 SUSTAINABLE CITIES AND COMMUNITIES

12 RESPONSIBLE CONSUMPTION AND PRODUCTION

13 CLIMATE ACTION

14 LIFE BELOW WATER

15 LIFE ON LAND

16 PEACE, JUSTICE AND STRONG INSTITUTIONS

17 PARTNERSHIPS FOR THE GOALS

PUBLISHER'S MESSAGE

Aim & Objectives

Pandian Tamil Journal of Temple Studies is a *Peer-Reviewed Journal* (E ISSN: 2583-0880) published twice in a year on November and May, which is published by **Maheswari Publishers**, patronized by **Pandian Educational Trust, Virudhunagar, Tamil Nadu, India**. **Pandian Tamil Journal of Temple Studies** aims to bring down Academic Research to promote research support for the academicians and scholars in the field of Temple Studies. Research through this academic medium motivates in all aspects of main and inter-disciplines of the core area of study with authentic e-publication. Making Internationalization of Temple Studies in the globalized world aids the scholarly community to gather knowledge on Temple arts, architecture, and the related fields to it. The impudence and revelation of academic research on internet could foster green printing and open access nature in the domain research. All of these motivate best distribution of research that produces positive outcomes for the betterment of culture and tradition and the unification of the people in our world. In achieving the aim, our journal **Pandian Tamil Journal of Temple Studies** has been created.

Disclaimer

Pandian Tamil Journal of Temple Studies is committed to research Ethics and consider plagiarism as a crime done to the original author. So, the authors are advised to follow academic ethics with respect to acknowledgment of quotations from other scholarly works. The Publisher & Editors will not be held responsible for any lapse of the provider regarding plagiarism in their manuscripts. The submissions must be original, must accompany the declaration form stating the research paper as an original work, and has not been published elsewhere for any academic or research purpose. The contributor will be liable for such lapses on any legal issues and publication ethics. **Contact:** int.jou.oftemplestudies@gmail.com editorptjts@pandianeducationaltrust.com for submission and other information. For Institutional Subscription contact the publisher.

Message from the Editor-in-Chief

Pandian Tamil Journal of Temple Studies is a Peer Reviewed Journal which is committed to academic research, welcomes scholars and students all over the world who to advance their status of academic career and society by their scholarly ideas in the field of Temple studies. Research is to establish, substantiate facts, and restate previous works and to resolve issues. An active venture to endow cogent approach to these types for educational reformations through academic research has become the central intent of the journal to bring down scholarly articles to the academic world of Temple Arts and Architecture in this Volume 6, Issue 2, May 2026.

PUBLISHER: Maheswari Publishers,

(The publishing unit of PANDIAN EDUCATIONAL TRUST- TN32D0026797)
3/350, Veterinary Hospital Back side,
Virudhunagar – 626001.
Mobile: 8526769556

Mail: int.jou.oftemplestudies@gmail.com or editorptjts@pandianeducationaltrust.com

Copyright © 2026 – Authors'

PTJTS is an Open Access journal and the Pdf copy can be reused within the terms of the CC BY license <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>. Think before you print so that you can save trees and environment.

Image 1. Brihadisvara Temple, Thanjavur

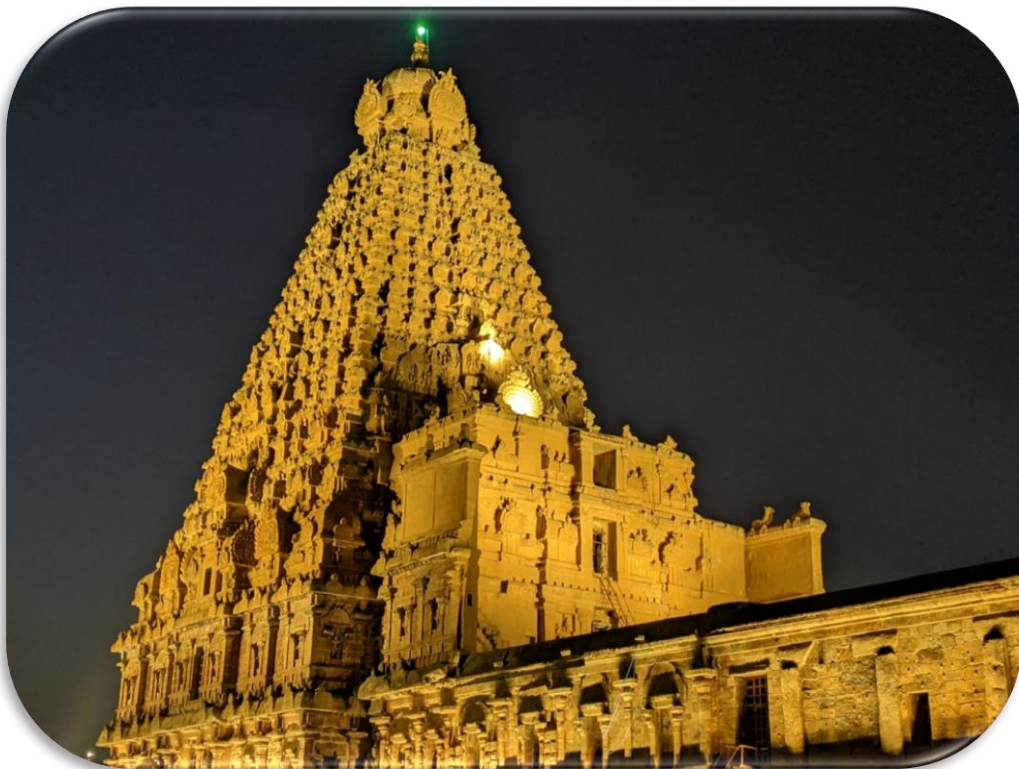

Image 2. Brihadisvara Temple, Thanjavur

References

- [1] Brihadisvara Temple, Thanjavur. (2022, November 6). In *Wikipedia*.
https://en.wikipedia.org/wiki/Brihadisvara_Temple,_Thanjavur Accessed on 20.11.2022.
- [2] Brihadisvara Temple, Thanjavur. (2022, November 6). In *Wikipedia*.
https://en.wikipedia.org/wiki/Brihadisvara_Temple,_Thanjavur Accessed on 20.11.2022.

பொருளடக்கம் / Contents

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
1.	திருப்பரங்குன்றம் கோயிலின் சிறப்புகள் The Glories of Thirupparankundram Temple முனைவர் இரா. கவிதா / Dr. R. Kavitha	1 - 11
2.	திருப்பெருந்துறைத் திருத்தல மகிமையும் கோயிலின் அழகும் Sanctity of Tiruperunturai Temple and its Architectural Splendor ந. சரவணன் / N. Saravanan முனைவர் செ. மகேஸ்வரி / Dr. S. Maheswari	12 - 26
3.	நாமக்கல் வட்டார நடுகல் வழிபாட்டு முறை The Hero - Stone Cult in the Namakkal Region கா. தர்ஷிகா / K. Dharshika முனைவர் ஜெ. கவிதா / Dr. J. kavitha	27 - 33
4.	குடந்தையில் அயோத்தி தரிசனம் Ayothi Dharsan in Kudanthai முனைவர் ஆ. தனலெட்சுமி / Dr. A. Dhanalakshmi	34 - 40
5.	தமிழகப் பழங்குடிகளின் வழிபாட்டு முறைகளும் சடங்கியல் கூறுகளும் Tribal Worship Patterns and Ritualistic Elements of Tamil Nadu ஆ. தீபிகா / A. Deepika முனைவர் ச. பிரியதர்ஷினி / Dr. C. Priyadharshini	41 - 53
6.	பண்பாட்டியல் நோக்கில் மதுரை ஒச்சாண்டம்மன் குலதெய்வ வழிபாட்டு முறை Cult Of the Madurai Ochandamman Deity from Cultural Perspective முனைவர் மெ. பேபி நிஷாந்தினி / Dr. M. Babynishanthini	54 - 63
7.	பக்தி இலக்கியம் கற்றல் கற்பித்தல் Learning and Teaching of Devotional Literature இரா. மஞ்சளா தேவி / R. Manjula Devi	64 - 70

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 2, May 2026

E-ISSN: 2583-0880
MLA, DOAJ Indexed

The Glories of Thirupparankundram Temple

Dr. R. Kavitha, Assistant Professor of Tamil, Mannar Thirumalai Naicker College,
Pasumalai, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7672-7773>

DOI: 10.5281/zenodo.20839753

Abstract

Thiruparankundram is a temple where five main deities Murugan, Shiva, Thirumal, Durga, and Vinayagar are worshipped together inside a single sanctum. It is also a place where six religions come together in harmony, including Saivism and Vaishnavism. The temple grounds hold a sacred tree called the Kallathi tree. There are also holy water bodies such as Saravana Poigai and Satya Theertham, known for their medicinal value. When it comes to art, the skill of Tamil sculptors and painters is clearly in the temple's architecture in a marvellous way. The sculpture of Murugan's wedding is especially beautiful and the Ezhuthu Nila Mandapam is another fine example of this craft. The literary side of this place is just as rich in inscriptions, Meikkirthis and Padikams that have preserved the temple's history across many centuries in Tamil. These records begin with the Sangam literature, including Paripadal, Kalithokai, Madurai Kanchi, and Agnanooru. They continue through Thevaram Padikams, Thiruppugazh, and later Pillai Tamil books. Nevertheless, this article studies the glories of the Thiruparankundram temple and how it brings together the divine, human knowledge and deep spiritual feeling. It examines the convergence of six religions, the miraculous water sources, the artistic talent behind the sculptures, the old inscriptions and the spiritual writings that stretch from the Sangam age to the present times with clear evidence.

Keywords: Literature, Thiruparankundram, Godliness, Human Life.

References

- [1] Kanthasami Pillai, A. *Thirugnana Sambantha Moorthi Nayanar Arulich cheythar Thevarap Pathikangal, Moondram Thirumurai*. Tharubura Aadheenam, 1993.
- [2] Karupaiya, Mu. "Tholkappiyathil Ulaka Vazhviyal Marabu." *Ulagat Tamil Kavithai Manaattu Sirappu Malar*, Volume 1, Nov. 2019, p. 157.
- [3] Krishnammal, Poo. "Panniru Thirumurai Uraigal." *Tamilmozhi Matrum Ilakkiya Payanpaattu Aayvithal*, Volume 3, Dec. 2020, p. 120.
- [4] Krishna Moorthi, Si. Na. *Thiruppugazh Ramayanam*. Eeswari Nilayam, 2004.
- [5] Santhanaraman, Ka. *Kanthapuranam*. Poongodip Pathippagam, 2006.
- [6] Somasundaranar, Po. Ve. *Paripadal*. Saiva Siddhanta Kazhagam, 2007.
- [7] Somasundaranar, Po. Ve. *Maduraikkanni*. Saiva Siddhanta Kazhagam, 2008.
- [8] Somasundaranar, Po. Ve. *Pattuppattu*. Volume I, Saiva Siddhanta Kazhagam, 2008.
- [9] *Thalavaralaru*. Thirukkivil Veliyidu, Hindu Religious and Charitable Endowments Department, 2023.
- [10] Kripinandavariyar, Thirumuruga. *Sekkizharin Periyapuranam*. Gugasree Variyar Pathippagam, 2018.
- [11] Nachinarkkiniyar. *Kalithogai*. Saiva Siddhanta Kazhagam, 2008.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/pandian-tamil-journal-of-temple-studies.html>

Be Eco-Friendly

- [12] Prabhakaran, Sa. “Andal Kovil Sirappukal.” *Pazhamozhi Pannaattu Tamil Aayvithal*, Volume 4A, Special Issue, Sept. 2016, p. 57.
- [13] Mugilarasi, Ki. “Sanga Ilakkiyathil Naalvagai Pendirin Pangalippu.” *Sanlaks Pannaattu Tamil Aayvithal*, Volume 1, July 2016, p. 72.
- [14] Venkatasami Nattar, Na. *Mu. Agananuru – Kalitriyanai Nirai*. Saiva Siddhanta Kazhagam, 2007.
- [15] “Thirupparankundram Murugan Kovil.” *Hindu Religious and Charitable Endowments Department*, <https://thiruparankundrammurugan.hrce.tn.gov.in/> Accessed 23 March 2026.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

திருப்பரங்குன்றம் கோயிலின் சிறப்புகள்

முனைவர் இரா. கவிதா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
மன்னர் திருமலை நாயக்கர் கல்லூரி, பசுமலை, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7672-7773>

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒரே கருவறையில் அமையப்பெற்ற ஐந்து முதன்மைத் தெய்வங்களின் (முருகன், சிவன், திருமால், துர்க்கை, விநாயகர்) வழிபாட்டுச் சிறப்பு மற்றும் சைவம், வைணவம் உள்ளிட்ட அறுவகைச் சமயங்களின் ஒருமைப்பாட்டுத் தலம் திருப்பரங்குன்றம். கோயிலின் தல விருட்சமான கல்லத்தி மரம் மற்றும் சரவணப் பொய்கை, சத்திய தீர்த்தம் உள்ளிட்ட வற்றாத தீர்த்தங்களின் மகத்துவமும், அவற்றின் மருத்துவக் குணங்களும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. மேலும், கட்டடக்கலை, முருகனின் திருக்கல்யாணச் சிற்ப எழில் மற்றும் 'எழுத்து நிலை மண்டபம்' பற்றிய பரிபாடல் செய்திகள் வழி தமிழரின் ஓவிய/சிற்பக் கலைத்திறன் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலின் வரலாற்றை அரண் செய்யும் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள், மெய்க்கிர்த்திகள் மற்றும் பதிகங்கள் வழி, சங்க இலக்கியங்கள் (பரிபாடல், கலித்தொகை, மதுரைக் காஞ்சி, அகநானூறு) முதல் தேவாரப் பதிகங்கள், திருப்புகழ் மற்றும் பிற்காலப் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள் வரை இத்தலம் பெற்றுள்ள இலக்கியப் பேராளுமை விரிவாகத் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மனித வாழ்வில் அறிவோடு உணர்வு கலந்த இறையுணர்வை ஊட்டும் திருப்பரங்குன்றத் தலத்தின் அமைவிடம், அறுவகைச் சமயங்களின் சங்கமம், அற்புதத் தீர்த்தங்கள், சிற்பக் கலைத்திறன், கல்வெட்டுகள் மற்றும் சங்க காலம் தொட்டு பிற்கால இலக்கியங்கள் வரை பரவிக் கிடக்கும் ஆன்மீகப் பதிவுகளை முறையான சான்றாதாரங்களுடன் ஆய்வதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: இலக்கியங்கள், திருப்பரங்குன்றம், இறையுணர்வு, மனித வாழ்வு.

முன்னுரை

உலக நாடுகளுள் ஆன்மீக பூமி என்னும் சிறப்பைப் பெற்றது இந்தியா. பார்க்குமிடமெங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் திருக்கோயில்களைக் கொண்டது. குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் உள்ள கோயில்கள் உலகப் புகழ் பெற்றவை. அவற்றுள் மதுரை, மகிமலி புரிசை மாடக்கூடல் என்று அழைக்கப்படும் சிறப்பினை உடையது. மேலும் இத்திருக்கோயில்கள் அமைதியும் தொன்மையும் அருளும் நிரம்பப்பெற்ற அழியாச் செல்வங்கள் ஆகும். மதுரை மாநகரில் பல வகையிலும் பெருமை பெற்ற திருப்பரங்குன்றத்தில் அமைந்துள்ள, அருள்மிகு சுப்ரமணியசுவாமி திருக்கோயிலின் சிறப்பை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கோயில் அமைவிடம்

இன்றை தமிழகத்தில் சென்னைக்கு அடுத்தப்படியாக பெரிய நகரமாக விளங்குவது மதுரை. 'மும்மைப் புவனங்களின் மிக்க மூதூர்' என்றும் சால்பாய மும்மைத் தமிழ் தாங்கிய அங்கண் மூதூர் என்றும் இலக்கியங்களால் போற்றப்படும் மதுரையில் அமைந்துள்ள சிறப்பு மிக்க இடங்களுள் ஒன்று திருப்பரங்குன்றம் ஆகும். திருப்பரங்குன்றம் இயற்கை எழில் சூழப்பட்டுள்ள கவின் மிகு சிற்றூராகும். இவ்வூரில் முன்னூறு மீட்டர் உயரத்தில் ஒரு மலை உள்ளது. மலையடிவாரத்தில் குன்றே கோயிலாக எழுந்துள்ள எழில் மிகு திருக்கோயிலே

திருப்பரங்குன்றம் திருக்கோயில் ஆகும். முருகனின் அறுபடை வீடுகளுள் முதல் படை வீடு என்னும் சிறப்புடையது. மதுரை மாநகரிலிருந்து தென்மேற்கில் ஐந்து கல் தொலைவில் மதுரை-கன்னியாகுமரி தேசிய நெடுஞ்சாலைக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது.

சிவத்தலங்களுள் ஒன்று

பாண்டிய நாட்டில் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்கள் பதினான்கு ஆகும். திருஆலவாய், திருக்கொடுங்குன்றம், திருப்புனவாயில், திருஆடாணை, திருப்புவனம், திருநெல்வேலி, திரு ஏடகம், திரு கப்பலூர், திருப்புத்தூர், திருராமேசுவரம், திருக்காணப்போர், திருக்குற்றாலம், திருச்சுழியல் இவற்றுள் திருப்பரங்குன்றமும் ஒன்றாகும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு உறுதிப் பொருட்களைத் தரும் சிறப்புடையவர் முருகப் பெருமான் சைவ சமயக் குரவர் நால்வருள் ஞானசம்பந்தரும் சுந்திர மூர்த்திநாயனாரும் பாடிய பெருமைக்குரிய தலமாகும். தேவாரப் பதிகங்கள் பாடப்பெற்ற பாண்டிய நாட்டின் பதினான்கு சைவத்தலங்களுள் திருப்பரங்குன்றமும் ஒன்றாகும்.

அறுவகைச் சமய வழிபாடு

காணாபத்தியம், சைவம், வைணவம், கௌமாரம், சௌரம், சாக்தம் என அறுவகைச் சமய வழிபாடு பற்றி வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி தேசிகர் குறிப்பிடுவார். இவ்வருவகைச் சமயத்தையும் ஒருங்கே கொண்டது திருப்பரங்குன்றமாகும் மூலஸ்தானத்தில் விநாயகர் ,சிவன், திருமால், துர்க்கை, சூரியன், முருகன் ஆகிய அனைத்துக் கடவுளர்களையும் திருப்பரங்குன்றத்தில் காணலாம்.

தலத்தின் வேறு பெயர்கள்

திருப்பரங்குன்றம் என்ற தலத்தின் பெயர் மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. இத்தலம் பொதுவாக திருப்பரங்குன்றம் என அழைக்கப்பட்டாலும் இலக்கியங்களிலும் புராணங்களிலும் இதற்கு வேறு பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. திருப்பரங்கிரி, குமாரபுரி, தென்பரங்குன்றம், தண்பரங்குன்றம், பராசதலம், விட்டனுதுருவம், கந்த மாதனம், சுவாமிநாதபுரம், முதல்படைவீடு போன்ற பல பெயர்களால் போற்றப்படுகிறது. இத்தலம் ஒரு சிவத்தலம் ஆகும். இருப்பினும் முருகனின் பெருமை இத்தலத்தில் சிறப்பு பெற்று விளங்குவதால் இன்றும் முருகன் கோயிலாகவே போற்றப்பட்டு முதல் படை வீடு என்னும் பெருமைக்குரியதாகத் திகழ்கிறது.

தென் - தெற்கு பரன் - கைலாயம் - குன்று - மலை - தென்பரங்குன்று - தெற்கு கைலாய மலை என்றும் இப்பதியைச் சிறப்பித்துக் கூறலாம். (தல வரலாறு, ப. 10)

குடைவரைக் கோயிலான இத்திருக்கோயில் சிவபெருமனுக்காகவே தோற்றுவிக்கப்பட்டதெனினும் பிற்காலத்தில் இது முருகப் பெருமானின் சிறப்புத்தலமாக விளங்கி வருகிறது.

தல விருட்சம்

ஆதிகாலத்தில் மனிதர்கள் காடுகளிலும் குகைகளிலும் வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு வனத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நாகரீக வளர்ச்சி கண்டனர். காடுகள் அழிந்து நகரங்களாக மாற்றப்பட்ட பிறகு தெய்வங்களுக்குப் பெருங்கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட கோயில்களில் ஆதியில் இருந்த மரத்தினை அழிக்காது தல விருட்சம் என்றவாறு போற்றினர். அவ்வகையில் திருப்பரங்குன்றத்தின் தலமரம் கல்லத்தி மரமாகும். இந்த மரம் திருவாட்சி மண்டபத்தின் கீழ்புறம் லெட்சுமி தீர்த்தம் செல்லும் வழியில் வசந்த மண்டப வாசல் அருகே அமைந்துள்ளது.

தல தீர்த்தங்கள்

தமிழர்கள் பழங்காலத்திலேயே நீர் மேலாண்மையின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்திருந்தனர். மரங்களை கோயில்களில் தல விருட்சங்களாகப் பாதுகாத்தவர்கள் நீர் நிலைகளை அதன் சிறப்பு கருதி நீர்தலங்களாக வழிபட்டனர். நீர் தலங்களாகிய கிணறு, குளம், கடற் கரை இவையாவும் கடவுள் தன்மை பெற்றிருப்பதால் இதில் நீராடினால் உடற் பிணியும் பிறவிப்பிணியும் நீங்கும் என்பது நம்பிக்கையாகும். இதையே அப்பர் பெருமானும் “சென்ற நாடு தீர்த்தங்கள் ஆனது தாமே” (அப்பர் தேவாரம்-திருஆலங்காடு திருத்தாண்டகப் பதிகம், பா. 7) எனக் குறிப்பிடுகிறார். திருப்பரங்குன்றம் என்னும் இத்திருத்தலத்தில் அமைந்துள்ள அனைத்து தீர்த்தங்களும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். சரவணப் பொய்கை சத்திய தீர்த்தம், பாதாள கங்கை, பிரம்ம தீர்த்தம், இலக்குமி தீர்த்தம் போன்றவை இத்தலத்தில் உள்ள குறிப்பிடத் தகுந்த தீர்த்தங்கள் ஆகும்.

தீர்த்தங்களும் அமைவிடங்களும்

சத்திய தீர்த்தம்: சத்திய தீர்த்தம் மலையின் அடிவாரத்தில் வடக்குப்பக்கத்தில் அமைந்துள்ளது. இதற்கு சத்திய கூடம் என்ற வேறு பெயருமுண்டு. தை மாதம் ரோகினி நட்சத்திரத்தில் இங்குதான் தெப்பத் திருவிழா நடைபெறும்.

பாதாள கங்கை: பாதாள கங்கை தீர்த்தம் மலையின் உச்சியில் அமைந்துள்ளது. காசி விஸ்வநாதர் கோயிலுக்கு அருகில் இச்சுனை அமைந்திருப்பதால் இது வற்றாத காசி தீர்த்தம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இத்தீர்த்தம் நக்கீரருக்காக முருகப் பெருமான் உருவாக்கியதாக கூறப்படுகிறது.

பிரம்ம தீர்த்தம்: பிரம்ம தீர்த்தம் கோவிலுக்குள் கிணறு வடிவில் உள்ளது. இது சன்னியாசிதீர்த்தம் என்னும் பிரம்ம தீர்த்தம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இத்தீர்த்தமே அபிசேகத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பிரம்மன் சரஸ்வதியை மணம் புரிந்து கொண்டு இத்தலத்தில் வழிபட்டு பிரம்ம தீர்த்தத்தை ஏற்படுத்தினார் எனக் கூறப்படுகிறது. தொழு நோயால் துன்பப்பட்ட ஓர் அரசன் இத்தீர்த்தத்தில் நீராடி நோய் நீங்கப் பெற்றான் என்பது வழிவழிச் செய்தியாகும் (தல வரலாறு, ப. 22)

இலக்குமி தீர்த்தம்: இலக்குமி தீர்த்தம் தெய்வானைக்காக முருகனால் உண்டாக்கப்பட்டது எனக் கூறப்படுகிறது. இத்தீர்த்தத்தில் சரும நோய்கள் நீங்குவதற்காக உப்பு, மிளகு, வெல்லம் முதலியவற்றை பக்தர்கள் வாங்கிப் போடுகிறார்கள். இவைகளைத்தவிர புத்திப் கூவம், புஷ்பமார்தவ தீர்த்தம், சுகிரகூடம், பாண்டவர் தீர்த்தம், கல்யாண தீர்த்தம், மண்டல தீர்த்தம், சித்த தீர்த்தம் போன்ற தீர்த்தங்களும் அமைந்துள்ளன.

திருப்பரங்குன்றம் சங்க காலம் முதல் சிறப்பு பெற்று விளங்கக் கூடிய நகரமாகும். ஊருக்குள் சென்றதும் மயில் மண்டபம் திருக்கோயிலைப் பார்த்த வண்ணம் அமைந்துள்ளது. அடுத்தப்படியாக பதினாறு கால் மண்டபத்தைக் காணலாம். இது நான்கு தெருக்கள் கூடும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ்விரு மண்டபங்களும் நாயக்கர் காலத்தில் கட்டப்பட்டவை ஆகும். கோயிலின் முகப்பில் ஆஸ்தான மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மண்டபத்தில் கருப்பண சுவாமி சன்னதியும் தூண்களில் பத்ர காளி, துர்க்கை, விநாயகர், வீரபாகு மற்றும் முருகப் பெருமான் தெய்வானைத் திருமணக் கோலம், மகாலட்சுமி திருமால் முதலிய சிற்பங்களும் உள்ளன. இதுவும் நாயக்கர் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகும்.

கோபுர வாயிலைக் கடந்ததும் அமைந்துள்ள மண்டபத்திற்கு திருவாட்சி மண்டபம் எனப் பெயராகும். இம்மண்டபத்திற்கு ஆறுகால் மண்டபம் என்ற பெயரும் உண்டு. பங்குனி உத்திர திருகல்யாணம் முருகனுக்கு இம்மண்டபத்தில் தான் நடைபெறும். திருவாட்சி

மண்டபத்தை அடுத்துக் கம்பத்தடி மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இம்மண்டபத்தின் நடுவே நந்தி, மயில், மூசிகம் போன்ற பேருருவங்கள் அமைந்துள்ளன இம்மண்டபத்தில் தான் கொடிமரம் அமைந்துள்ளது. இம்மண்டபத்தின் முன் பகுதியில் அண்டபரனர், பராசர், வியாசர், உக்கிரமூர்த்தி முதலிய விக்ரிகள் அமைந்துள்ளன. கம்பத்தடி மண்டபத்திலிருந்து மேலேறிச்செல்லும் வழியில் அதிகார நந்திகேஸ்வரர் காலகண்டி அமையார் மற்றும் இரட்டை விநாயகர் உருவங்கள் உள்ளன. கம்பத்தடி மண்டபத்தை அடுத்து மகா மண்டபம் அமைந்துள்ளது. மகா மண்டபத்தின் மேற்குப் பகுதியில் கோவர்த்தன அம்பிகையின் தனிக் கோயில் உள்ளது. மகா மண்டபத்திற்கு தெற்குப் பகுதியில் அர்த்த மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இம்மண்டபத்திற்கு மூன்று வாயிகள் உள்ளன.

கருவறைத் தெய்வங்கள்

கோயிலின் கருவறை மற்ற கோயில்களை விட வேறுபட்ட அமைப்பில் காணப்படுகிறது. கருவறையில் மட்டும் ஐந்து தெய்வங்களின் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

முருகப் பெருமான்

முருகப் பெருமான் கருவறைக்குள் அமர்ந்த நிலையில் அருள் பாலிக்கிறார். முருகப் பெருமான் கருவறைக்கு இடப்பக்கம் தெய்வயானையும் வலப்பக்கம் நாரதரும் இடம் பெற்றுள்ளனர். முருகப் பெருமான் திருவுருவத்தின் மேற்குப் பகுதியில் சூரியன், சந்திரன், காயத்திரி, சாவித்திரி, வித்தியாதர், கலைமகள், நான்முகன், இந்திரன், ஆகியோர் காட்சி நல்குகின்றனர். அதற்கு கீழே யானை, மயில், ஆடு, சேவல், ஆகியவற்றுடன் பூதகணங்களும் காட்சியளிக்கின்றன.

துர்க்கையம்மன் (கொற்றவை)

அர்த்த மண்டபத்தின் மையப்பகுதியில் பிரதான வாயிலை நோக்கி துர்க்கை சன்னதி அமைந்துள்ளது. மகிசத்தின் தலை மீது நின்ற நிலையில் பெரிய கோலமாக துர்க்கையை காணமுடிகிறது.

விநாயகர்

தாமரை மலரில் அமர்ந்த நிலையில் கற்பக விநாயகர் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது . பெருபாலும் விநாயகர் உருவங்களில் பாசாங்குசம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் இத்தலத்தில் உள்ள விநாயகர் கையில் மோதகமும் கரும்பும் வில்லும் உள்ளன.

பவளக்கனிவாய்ப் பெருமான்

பவளக்கனிவாய்ப்பெருமான் சன்னதி மேற்குதிசை நோக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவருக்கு ஒருபுறம் மகாலட்சுமியும் மறுபுறம் மதங்கமா முனிவரும் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர் . பெரும்பாலும் அனைத்து ஆலயங்களிலும் சிவ பெருமானுக்கு நேரே நந்தி இருக்கும் ஆனால் இத்தலத்தில் திருமால் இருப்பதால் இவருக்கு மால்விடை என்ற என்ற சிறப்பு பெயரும் உண்டு. இத்தகைய அமைப்பு வேறு எந்த தளத்திலும் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது.

சத்திய கிரீஸ்வரர்

சத்தியகிரீஸ்வரர் கிழக்கு நோக்கி காட்சி தருகிறார். சோமஸ்கந்தர் உருவமும் உள்ளது. ஐந்து தெய்வங்களும் ஒரே கருவறையின் அமைந்திருப்பதை வேறு எந்த கோயிலிலும் காண இயலாது. அறுபடை வீடுகளில் இத்தலத்தில் தான் முருகப் பெருமான் அமர்ந்த நிலையில் காட்சியளிக்கிறார். மேலும் இக்கோவில் முருகப்பெருமானின் கையிலுள்ள வேலுக்கே பால அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. “நசையுநர்கார்த்த மிசை பேராள” (குறுந்தொகை, பா. 216) என்ற

இளவேட்டனாரின் வாக்கிற்கிணங்க பக்தர்களின் வேண்டுதல்களை நிறை வேற்றுவதாக இத்தளம் அமைந்துள்ளது.

திருக்கோவிலின் ஓவியங்களும் சிற்பங்களும்

தமிழர்கள் பண்டைய காலம் முதல் ஓவியக் கலையிலும் சிற்பக்கலையிலும் சிறந்து விளங்கினர். இமயம் முதல் குமரி வரை பரந்து விரிந்த பாரதநாட்டில் உள்ள தமிழகத்தில் பல ஆலயங்கள் உள்ளன. (ச. பிரபாகரன், ப. 57) இக்கோவிலில் ஓவியங்கள் எழுதப் பெற்ற மண்டபங்கள் இருந்தமைக்கு இலக்கியச் சான்றுகள் பல உள்ளன. அம்மண்டபங்கள் ஒன்று சரவணப் பொய்கைக்குச் செல்லும் வழியில் பழுதுற்ற நிலையில் இன்றும் காணப்படுகிறது. எழுத்து மண்டபம் என இது அழைக்கப்படுகிறது. வண்ண ஓவியங்கள் பல பழங்காலத்தில் இருந்தன என்பதைப் பறைசாற்றுவதாக இம்மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இதில் துருவச்சக்கரம் சூரியன் முதலான கிரகங்கள், காமன், இரதி அகலிகை கௌதமன் இவர்களது அழகிய ஓவியங்கள் இருந்தன. இம்மண்டபம் காம வேளின் ஆயுதச் சாலையைப் போல் விளங்கியதென பரிபாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

எழுதெழில் அம்பலம் காமவேள்

அம்பின் தொழில் வீற்றிருந்த நகர்

இன்னபல பல எழுத்து நிலை மண்டபம் (பரிபாடல், பாடல் வரி. 18, 19)

முருகப் பெருமானை வழிபடச் சென்றார்கள் இவ்வோவியச் சாலையையும் கண்டு மகிழ்ந்த செய்தியை பரிபாடலில் காண முடிகிறது. இக்கோவிலில் அமைந்துள்ள சிற்பங்கள் இன்றும் கண்களுக்கு விருந்தாய் அமைகின்றன. ஆஸ்தான மண்டபத்தில் உள்ள தூண்களில் அமைந்துள்ள சிற்பங்கள் சிறப்பு வாய்ந்தவை ஆகும். முருகனின் திருமணக் காட்சி சிற்பமாக ஒரே கல்லில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மண்டபத்திலுள்ள சிற்பங்கள் பண்டைய சிற்பக்கலை வல்லுநர்களின் பெருமையை பறை சாற்றும் வண்ணம் உள்ளது. இதர தூண்களில் விநாயகர், துர்க்கை, பார்வதி, பரமசிவன், பெருமாள், மகாலட்சுமி கூண்பாண்டியன், அதிகார நந்தி, ஞானசம்பந்தர், குலச்சிறை நாயனார், மங்கையர்க் கரசியார், ஆகியோர் சிலைகள் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இராஜ கோபுர நுழைவாயிலில் உட்புறத்தில் பன்னிரண்டு தூண்களில் அமைந்துள்ள சிற்பங்கள் வியந்து நோக்கத்தக்கதாகும். திருவாட்சி மண்டபத்தில் பன்றிக்குட்டிகளுக்கு பால் கொடுத்த சிற்பம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருக்கோவிலில் மலையைக் குடைந்தும் தனித்தும் செய்யப்பட்ட சிற்பங்கள் அற்புத வேலைப்பாடுடன் காணப்படுகின்றன.

கல்வெட்டுகள்

வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு கல்வெட்டுகளும் சான்றாக அமைகின்றன. பழமையான திருக்கோவில்களில் கல்வெட்டுகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அதே போல் திருப்பரங்குன்றம் கோவிலின் கல்வெட்டுகள் அக்கோயில் வரலாற்றை விளக்குவதாக அமைகின்றது. “இத்திருக்கோயிலில் துர்க்கை கருவறை மேல்நிலையிலுள்ள கிரந்தகல்வெட்டில் கலி ஆண்டு 3874 என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டில் சாத்தன் கணபதி திருத்து வித்தது திருக்கோயிலும் ஸ்ரீ தடாகமும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.” (தல வரலாறு, ப. 30) “வீரப்பநாயக்கர் காலத்தில்” (சகம் 1593 அஸ்தாவது கி.பி. 1671) “அவ்வீரப்ப நாயக்கர் சேதுஸ்நானம் செய்து திரும்பி வருகையில் பரங்குன்றத்து முருகப்பெருமானுக்கு கார்த்திகைப் பெளர்ணமி நாளில் திருவமுதுக்கு நிவந்தம் செய்ததை இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது.” (தல வரலாறு, ப. 31) இவை போன்று இன்னும் பல கல்வெட்டுகள் இக்கோவில் காணக்கிடக்கின்றன. இதைத் தவிர மெய்கீர்த்திகளும் இங்கு காணப்படுகின்றன.

பூவின் கிழத்தி – முதலாம் சடையவர்மக் குலசேகரன்
பூமருவிய திருமடந்தையும் – முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியன்
திருமலர் திருவும் – இரண்டாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்
திருமலர் மாது – மாறவர்மன் விக்கிரம பாண்டியன்

முற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் குடைவரைக் கோயிலாகத் தோற்றம் பெற்ற இத்திருக்கோயில் பிற்காலப் பாண்டிய மன்னர்கள் காலங்களில் சிறப்பு பெற்று நாயக்கர் காலத்தில் அழகிய மண்டப்பங்களையும் கோபுரத்தையும் பெற்று எழிலுடன் விளங்குகிறது.

பூஜை மற்றும் திருவிழாக்கள்

திருக்கோவிலில் நித்திய பூஜைகள் ஆகம விதிப்படி நடத்தப் படுகின்றன. இக்கோயில் திருவனந்தல் முதல் பள்ளியறை பூஜை வரை எட்டுக் கால பூஜைகள் நடத்தப்படுகின்றன. வாழ்க்கை கட்டில் இன்பவெளியை நாடிப் பயணம் செய்யும் மனிதனுக்கு உற்ற துணையாக விளங்குவான் இறைவன். அவனை வணங்கும் முகமாகவே பூஜைகளும் திருவிழாக்களும் உருவாக்கப்பட்டன. (கி. முகிலரசி, ப. 72) இக்கோவிலில் வருடத்திற்கு 26 திருவிழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. அவற்றுள் சித்திரைத் திருவிழா, வைகாசி விசாகம், கந்தசஷ்டி திருவிழா, திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா, பங்குனித் திருவிழா போன்றவை குறிப்பிடத்தகுந்தவையாகும்.

சித்திரை வருடப்பிறப்பன்று முருகப் பெருமானுக்கு தங்கக் கவசம் சாற்றப்படுகிறது. வைகாசி விசாகம் பத்து நாட்கள் திருவிழாவாக நடைபெறுகிறது. ஒன்பது நாட்கள் வசந்த விழாவாகவும் பத்தாம் நாள் விசாகத்தன்று சண்முகப் பெருமானை கம்பத்தடி மண்டப்பத்தில் எழுந்தருள் செய்து பாலபிசேக விழாவும் நடைபெறுகிறது. கந்தசஷ்டி திருவிழா இவ்விழா ஏழு நாட்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. பக்தர்கள் ஏழுநாட்களும் கோவிலில் தங்கியிருந்து விரதம் இருந்து வழிபடுவர். சூரசம்கார விழாவும் நடைபெறும். திருக்கார்த்திகைத் திருவிழா கார்த்திகை மாதம் நடைபெறுகிறது. ஒன்பதாம் நாள் திருவிழாவில் சிறிய வைரத் தேரில் முருகப் பெருமான் இரதவீதிகளில் உலாவருவார். கார்த்திகை அன்று இரவு சொக்கப்பன் கொளுத்தப்படுகிறது. தைக்கார்த்திகை திருவிழா தைமாதம் பத்து நாட்கள் நடைபெறுகிறது. பத்தாம் நாள் காலை, மாலை வேளைகளில் தெப்பத் திருவிழா நடைபெறும். பங்குனித் திருவிழா 14 நாட்கள் நடைபெறும். இத்திருவிழா தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. பங்குனி மாதம் கார்த்திகை நாளில் கொடி ஏற்றப்பட்டு சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகிறது. முருகப்பெருமானுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் நடைபெறும் விழாவாகும். இவ்விழாவின் போது முருகப் பெருமானுக்கும் தெய்வானைக்கும் திருமணம் நடைபெறும். தேரோட்டமும் சிறப்பான முறையில் நடைபெறும்.

வழிபாடு செய்து பயனடைந்தவர்கள்

புராண காலத்தில் இருந்து தற்பொழுது வரை பிராத்தனைகளை நிறைவேற்றும் தலமாக விளங்குகிறது. மகிசாசுரனை வதம் செய்த அம்பிகைக்கு பிரம்மகத்தி தோஷம் ஏற்பட்டது. இத்தலத்தில் தவமிருந்து தோஷத்தைப் போக்கிக் கொண்டாள். பராசர முனிவர், மகன்களுக்கு மீன்களைத் துன்புறுத்தியதால் சாபம் ஏற்பட்டது. முருகப் பெருமான் உபதேசம் செய்து சாபத்தை நீக்கினார். போகருக்கு பெண்ணாசையினால் ஏற்பட்ட சாபம் இத்தலத்தில் தான் நீங்கியதாக புராணம் கூறுகின்றன. சிவபெருமான் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உமையவளுக்கு உபதேசித்த போது அவளின் மடியில் அமர்ந்திருந்த முருகப் பெருமானும் கேட்க நேர்ந்தது. வேதத்தை குருமுகமாக அன்றி மறை முகமாகக் கேட்டதால் முருகனுக்கு பாவம் ஏற்பட்டது. முருகன் பரங்குன்ற நாதரை வழிபட்டு தன்பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்டார். அரிச்சந்திரன் இத்தலத்தில் முருகப்பெருமானுக்கு விழா எடுத்து முருகனின் அருள் பெற்று முக்தியும்

அடைந்தார் என புராணங்கள் கூறுகின்றன. இத்தலத்தை சிபிச்சக்கரவர்த்தி, பாண்டிய நாயக்கர் மன்னர் பலரும் வழிபட்டனர். சமயக்குரவர் வழிப்பட்ட தலமாக உள்ளது. நக்கீரர் அருணகிரிநாதர், குமர குருபரர், தண்டபாணி சுவாமிகள், பாம்பன் சுவாமிகள் போன்ற மகான்களும் வழிபட்டு பயனடைந்த தலமாக பரங்குன்று விளங்குகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் திருப்பரங்குன்றம்

திருப்பரங்குன்றத்தின் பெருமையை சங்க இலக்கியங்களிலும் காணமுடிகிறது. இவ்வூரில் எப்போது திருவிழாவின் ஓசை முழக்கம் கேட்கும் என்பதை, “தனி மழை பொழியும் தன்பரங்குன்றில் கூலிகொள் சுமை” (மதுரைக்காஞ்சி, பா. 260) மதுரைக் காஞ்சி கூறுகிறது. கலித்தொகையில் ‘வென்வேலன் குன்று’ என்று திருப்பரங்குன்றம் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்னாதார்க் கடந்த டூஉம் உரவுநீர்

மாகொன்றை வென்வேலன்

குன்றின் மேல் விளையாட்டும் கொல்(கலி. குறிஞ்சிக்கலி, பா. 37)

என கலித்தொகை கூறுகிறது. திருப்பரங்குன்றத்துக்கு முருகனை வணங்கும் மக்கள் அவனை இசையோடு வணங்கிப் போற்றுகின்றனர். இச்செய்தியை,

மாலை மாலை அடியுறை இயைநர்

மேலோர் உறையுளும் வேண்டுநர் (பரிபாடல், பா. 17)

என பரிபாடல் கூறுகிறது. நக்கீரர் தம் திருமுருகாற்றுப் படையில் திருப்பரங்குன்றம் முருகனை பின்வருமாறு பாராட்டுகிறார்.

கண்போல் மலர்ந்த காமர்தனை மலர்

அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்

குன்றமர்ந்து உரைத்தாலும் உரியன்(திருமுருகாற்றுப் படை, பா. 16)

எனப் போற்றுகிறார்.

தேவாரப் பதிகங்கள்

திருப்பரங்குன்றம் திருத்தலத்தைப் பற்றி திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் பதிகம் சிறப்பு வாய்ந்தவையாகும். ‘வளர்பூங்கோய்கம்’ (தலவரலாறு, ப. 61) என்றவரி திருப்பரங்குன்றத்தின் எழிலை விளக்குகிறது. காரைகாலம்மையார் முதல் சேக்கிழார் வரை சைவ சமயத்தை எழுச்சிபெறச் செய்த நாயன்மார்கள் சைவத்தைப் பாடியுள்ளனர் (பூ. கிருஷ்ணம்மாள், ப. 120) சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் ஏழாம் திருமறையில் திருப்பரங்குன்றத்தைப் பாடியுள்ளார்.

சூர் மருங்கு அறுத்த சுடர் இலை நெடு வேல்

சினம் மிகு முருகன் தண்பரங்குன்றது (அகநானூறு, பா. 59)

சூரபதுமனை அவன் சுற்றத்தோடு வீழ்த்திய ஒளிவிடும் வேலையுடையவன் முருகன். அப்படிப்பட்ட சினம் மிகுந்த முருகன் வீற்றிருக்கும் குளிர்ச்சி பொருந்திய திருப்பரங்குன்றம் என அகநானூறு குறிப்பிடுகிறது. மதுரை கஞ்சியிலும் 260 முதல் 270 வரை உள்ள வரிகள் முருகனின் பெருமை பற்றி பேசுவதாக உள்ளது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பதிகத்தில் பதினோறாவது பாடலில் உலகாண்ட மூவேந்தர் முன்னே (சுந்தரமூர்த்தி தேவாரம், 7ஆம் திருமுறை, பா. 11) என வருகின்ற அடி சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடன் சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் இத்தலத்திற்கு வந்திருந்து வழிபட்டனர் என்ற குறிப்பு இடம் பெறுகிறது.

மாறவர்மன் அரிகேசரியின் மகன் கோச்சடையன் இரணிதரன் என்பவன். இவனது ஆட்சிகாலத்தில் தான் சுந்தரர் சேரமான் பெருமாள் நாயனாருடன் மதுரைக்கு வந்தார். இவர்கள் திருப்பரங்குன்றத்தில் சென்று முருகப் பெருமானை வழிபட்டனர் என்ற செய்தியை பெரிய புராணம் கூறுகிறது.

பரமர் திருப்பாரன்குன்றத்தில் பார்த்திவரோடும்

புரமெரித்தார் கோயில் வலம் கொண்டு

இன்னிசைபாடிப் பரவிச் சாத்தினார்

சங்கரனார் திருப்பரங்குன்றில் (பெரிய புராணம், திருத்தொண்டர் புராணம், பா. 20)

போன்ற பாடல்வரிகளால் சேக்கிழார் இச்செய்தியை தெளிவு படுத்துகிறார்.

திருப்புகழ்

அருணகிரி நாதர் திருப்பரங்குன்றத்தைப் புகழ்ந்து பல திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். பொழில் திகழ் திருப்பரங்கிரி, திருப்பரங்கிரி வளநகர், “திங்களும் செங்கதிரும் மங்கலதங்குமுயர் தென்பரங்குன்றம்” (அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் திருப்பரங்குன்றம், பா. 32) கண்டின் கனி சிந்துஞ்சுவை புனல் தாங்கும் பொறிக் கந்தங் கொள்பரங்குன்று (அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் திருப்பரங்குன்றம்) என்றெல்லாம் பலவாறு சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

கந்தபுராணம்

கந்தபுராணத்தில் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் 2வது படலத்தில் திருப்பரங்குன்றத்தின் சிறப்பையும் பெருமைகளையும் பாடியுள்ளார். மனிதன் அறிவால் மட்டுமே வாழ்ந்து விடமுடியாது. அவனுடைய வாழ்வில் பெரும்பகுதி உணர்வின் அடிப்படையில் நடைபெறுகிறது. (மு. கருப்பையா, ப. 157) அந்த அடிப்படையில் இறையணர்வை பிரதிபலிப்பதாக கந்தபுராணம் அமைந்துள்ளது.

பிற்காலக் கவிஞர்கள்

நிரம்ப அழகிய தேசிகர் என்பவர் திருப்பரங்கிரி புராணம் பாடியுள்ளார். கோவிந்தசாமி அய்யர் என்பவர் பரங்கிரி பதிற்றுப்பத்தந்தாதி பாடியுள்ளார். பால கவி திருப்பரங்கிரி என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். வே. இராமநாதன் செட்டியார் என்பவர் மும்மணிக் கோவை என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். மு. நா. அருணாச்சலக் கவிராயன் என்பவர் பரங்கிரிப் பிள்ளைத்தமிழ், பரங்கிரி வெண்பா, பரங்கிரிஅந்தாதி, பரங்கிரி கலித்துறை அந்தாதி, பரங்கிரி அலங்காரம், பரங்கிரி அநுபூதி, பரங்கிரி மும்மணிக் கோவை, பரங்கிரிக் கோவை போன்ற பல நூல்களைப் பாடியுள்ளார்.

திருக்கோயில் இணையதளம்

திருக்கோயிலின் தலவரலாறு, தல அமைவிடம், தலச்சிறப்பு, பூசைக்காலங்கள், நேரலை தரிசனம் முதலியவற்றை வண்ணப்படங்களுடன் கண்டு மகிழும் வகையில் <https://thiruparankundrammurugan.hrce.tn.gov.in/> என்ற இணையதளம் தமிழக அரசால் துவங்கப்பட்டுள்ளது. பக்தர்களின் வேண்டுதல்கள் நிறைவேறும் தலமாக இன்றும் இத்தலம் போற்றப்படுகிறது. குறிப்பாக இக்கோயிலில் திருமணம் நடைபெறுவதற்காகச் செய்யப்படும் பிரார்த்தனை தலம் என அழைக்கப்படுகிறது.

முடிவுரை

தமிழர்களின் ஆன்மீகம், கலை, கட்டடக்கலை மற்றும் நீர் மேலாண்மைத் திறனைப் பறைசாற்றும் காலப் பெட்டகமாக திருப்பரங்குன்றம் தலம் திகழ்கிறது. கருவறையிலேயே சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணாபத்தியம், சௌரம், கௌமாரம் ஆகிய அறுவகைச் சமயத் தெய்வங்களும் ஒருங்கே அமையப் பெற்று, வழிபாட்டு ஒற்றுமைக்கு மிகச்சிறந்த சான்றாகத் திகழ்கிறது. தமிழர்களின் பாரம்பரிய நீர் மேலாண்மையை உணர்த்தும் வண்ணம், ஆன்மீகத்தையும் உடல் பிணி தீர்க்கும் மருத்துவக் குணங்களையும் இணைத்து சத்திய தீர்த்தம், பாதாள கங்கை, பிரம்ம தீர்த்தம் போன்ற வற்றாத நீர்நிலைகள் இன்றும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. பரிபாடல் போற்றும் 'எழுத்து நிலை மண்டபம்' முதல் நாயக்கர்

காலத்துத் திருக்கல்யாண ஒற்றைக்கல் சிற்பங்கள் வரை, தமிழரின் ஓவிய மற்றும் சிற்பக் கலை நுட்பத்தின் உச்சத்தை இக்கோயில் வெளிப்படுத்துகிறது. பாண்டிய மற்றும் நாயக்க மன்னர்களின் கொடைகளையும் திருப்பணிகளையும் விளக்கும் வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகளும், மெய்க்கீர்த்திகளும் தமிழக வரலாற்றை மீட்டமைக்கப் பெரிதும் உதவுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களான பரிபாடல், அகநானூறு முதல் திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரரின் தேவாரப் பதிகங்கள், அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ் மற்றும் பிற்காலப் பிரபந்தங்கள் வரை, தமிழ் இலக்கிய உலகம் இத்தலத்தை எத்துணை ஆழமாகப் போற்றியுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

குறிப்புகள்

- [1] கந்தசாமிபிள்ளை, அ. திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் அருளிச் செய்த தேவாரப் பதிகங்கள், மூன்றாம் திருமுறை. தருமபுர ஆதினம், 1993.
- [2] கருப்பையா, மு. "தொல்காப்பியத்தில் உலக வாழ்வியல் மரபு". உலகத் தமிழ் கவிதை மாநாட்டு சிறப்பு மலர், தொகுதி 1, நவம்பர் 2019, ப. 157.
- [3] கிருஷ்ணம்மாள், பூ. "பன்னிரு திருமுறை உரைகள்". தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பயன்பாட்டு ஆய்விதழ், தொகுதி 3, டிசம்பர் 2020, ப. 120.
- [4] கிருஷ்ண மூர்த்தி, சி. நா. திருப்புகழ் இராமயணம். ஈஸ்வரி நிலையம், 2004.
- [5] சந்தானராமன், க. கந்தபுராணம். பூங்கொடிப் பதிப்பகம், 2006.
- [6] சோமசுந்தரனார், பொ. வே. பரிபாடல். சைவசித்தாந்தக் கழகம், 2007.
- [7] சோமசுந்தரனார், பொ. வே. மதுரைக்காஞ்சி. சைவசித்தாந்தக் கழகம், 2008.
- [8] சோமசுந்தரனார், பொ. வே. பத்துப்பாட்டு. தொகுதி I, சைவசித்தாந்தக் கழகம், 2008.
- [9] தலவரலாறு. இந்துசமய அறநிலையத்துறை, 2023.
- [10] கிருபானந்தவாரியார், திருமுருக. சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம். குகழி வாரியார் பதிப்பகம், 2018.
- [11] நச்சினார்க்கினியர். கலித்தொகை. சைவசித்தாந்தக் கழகம், 2008.
- [12] பிரபாகரன், ச. "ஆண்டாள் கோவில் சிறப்புகள்". பழமொழி பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி 4A, சிறப்பு இதழ், செப்டம்பர் 2016, ப. 57.
- [13] முகிலரசி, கி. "சங்க இலக்கியத்தில் நால்வகை பெண்டிரின் பங்களிப்பு". சன்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, ஜூலை 2016, ப. 72.
- [14] வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு. அகநானூறு. சைவ சித்தாந்தக் கழகம், 2007.
- [15] "திருப்பரங்குன்றம் முருகன் கோவில்". இந்துசமய அறநிலையத்துறை, <https://thiruparankundrammurugan.hrce.tn.gov.in/> 23 மார்ச் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்கிரியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 2, May 2026

E-ISSN: 2583-0880
MLA, DOAJ Indexed

Sanctity of Tiruperunturai Temple and its Architectural Splendor

N. Saravanan, Tamil Research Scholar, Faculty of Humanities and Science,
Meenakshi Academy of Higher Education and Research, Chennai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-3264-0586>

Dr. S. Maheswari, Assistant Professor of Tamil, Faculty of Humanities and Science,
Meenakshi Academy of Higher Education and Research, Chennai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-2165-2280>

DOI: 10.5281/zenodo.20839929

Abstract

The history of Avudaiyar Koil tells of events that took place there. In those events, the Divine Himself came as a Guru and gave grace to Manikkavacakar. This place is called Tirupperunturai. The name means “a great ford” – a crossing to swim across the ocean of birth and death. The temple has many names. Lord Avudaiyappan also has many names. The temple’s layout shows the beauty of the deities in their sculpted forms. The Lord in the inner sanctum is aniconic and HE is without any physical shape. Because of this, offerings are made to Him through the sacred flame or light. The goddess Yogambikai gives spiritual wisdom. Her form is beautiful. Before her sits Manikkavacakar, shown in a penitential pose. The pillars of the temple are made with great skill. The fine craftsmanship is very detailed and stands out. The temple follows the Tamil Nadu architectural style. It is traditionally said that the Bhuta Ganas built it. The overall design is impressive and inspires wonder. There is also a shrine for Manikkavacakar, who built this temple. His annual festival is described. Notably, the temple has no Nandi, no pedestal, and no Navagraha planets. Nevertheless, people honour this place as the great ford that frees the soul from the waves of rebirth.

Keywords: Avudaiyar, Yogambigai, Kodungai, Mandapams, Theerthams, Poojas.

References

- [1] Arunagirinathar. *Thirupparankunrath Thiruppugazh*. Vivekabhanu Achiyanthira Salai, 1914.
- [2] Avudaiyar Kovil Thala Varalaru (Thirupperunthurai). Thiruvavaduthurai Aadeenam, 1964.
- [3] Kudavayil Balasubramaniyan. *Kalvetu Sollum Koil Kathaigal*. Suryan Pathippagam, 2017.
- [4] Duraisami Iyengar, Ki., editor. *Manikkavasagar Varalaru*. K. Vijayam Company, 1919.
- [5] Theivanayagam, Ko. *Thamilar Kattidakalai*. Ulaga Tamil Aaraichi Niruvanam, 2002.
- [6] “Chennaitian.” *Chennaitian*, <https://chennaitian.blogspot.com/>. Accessed 23 Mar. 2026.
- [7] Srilasri Subramani Desaka Paramachariya Swamigal. “Thiruvagasam.” *Manattu Malar*, 1964, p. 2.
- [8] “Payana Katturai.” <https://travel.bhushavali.com/>, 2012. Accessed 23 Mar. 2026.
- [9] Muthusami, Ko. “Tiruchi Mandala Tholliyal Aivuth Thurai Pathivu.” *Dinamani*, 16 Feb. 2014.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/pandian-tamil-journal-of-temple-studies.html>

Be Eco-Friendly

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

13

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 2, May 2026

E-ISSN: 2583-0880
MLA, DOAJ Indexed

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

திருப்பெருந்துறைத் திருத்தல மகிமையும் கோயிலின் அழகும்

ந. சரவணன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் மானுட அறிவியல், மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-3264-0586>

முனைவர் செ. மகேஸ்வரி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் மானுட அறிவியல், மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-2165-2280>

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஆவுடையார் கோயில் உருவான வரலாறு மற்றும் அங்கு நிகழ்ந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளில் இறைவனே குருவாக வந்து அருள்புரிந்த காட்சி சொல்லப்படுகின்றது. திருப்பெருந்துறை பிறவிக்கடலை நீந்துவதற்கு என்பதால் பெரும் துறையாக பெயர் பெறுகின்றது. மேலும் தலத்தின் பெயர்களும் ஆவுடையப்பனின் பெயர்களும் பலவகையாகவே சொல்லப்படுகின்றது. கோயிலின் அமைப்பில் தெய்வங்கள் சிற்பங்களில் இருக்கும் அழகும், மூலஸ்தானத்தில் இறைவன் அருவமாக எழுந்தருளியுள்ளதால் அவருக்கான படையல் ஆவியின் மூலமே அளிக்கப்படுகின்றது என்பதும் அறியப்படுகின்றது. ஞானத்தைத் தரும் யோகாம்பிகையின் அழகும் அவளின் முன் மாணிக்கவாசகர் தவக்கோலமும் கூறப்படுகின்றது. கோயிலின் சிற்ப வேலைப்பாடுகளில் கொடுங்கையின் சிறப்பும் நுண்கலையின் அமைப்பும் சிறந்து விளங்குகின்றது. தமிழகக் கட்டிடக் கலை (திராவிட) அமைப்பில் உருவான ஆவுடையார் கோயில் பூத கணங்களால் கட்டப்பட்டது என்று கூறுகின்றனர். இக்கோயிலின் அமைப்பு பிரமிக்கவைக்கும் அளவிற்கு சிறப்புடையது. கோயிலை எழுப்பிய மாணிக்கவாசகரின் சந்நிதி அவருக்கான உற்சவம் கூறப்படுகின்றது. இக்கோயிலில் நந்தி, பீடம், நவக்கிரகங்கள் எதுவும் இல்லை. இக்கோயில் பிறவி நீக்கும் பெருந்துறையாகப் போற்றப்படுகின்றது.

குறிப்புச் சொற்கள்: ஆவுடையார், யோகாம்பிகை, மண்டபங்கள், தீர்த்தங்கள், பூசைகள்.

முன்னுரை

சுமார் 1100 ஆண்டுகளுக்கு முன் பழமையான, 10 ஏக்கர் பரப்பளவில் அமைந்துள்ள திருப்பெருந்துறைத் திருத்தலமானது, சிவபெருமானே குருவாக வந்து அருள்புரிந்து தன் சீடனாக மணிவாசகப் பெருந்தகைக்கு தீட்சை அளித்து சிவலாயத்தைக் கட்டுவதற்கு அருள் செய்த தலம் என்ற சிறப்பை உடையது. புதுக்கோட்டை மாவட்டம் ஆவுடையார்கோயிலில் அமைந்துள்ள திருப்பெருந்துறை ஆத்மநாதசுவாமி கோயில் என்று கூறப்படும் இத்தலம் 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்பர். திருவாசகம் தோன்றியதும், தேவாரம் பாடப்பெற்றதும் இத்தலமேயாகும். சிவபெருமானே திருவுருவம் தாங்கி குருவாக வந்தருளியதால், சிவலிங்கம் இல்லாமல் ஆவுடையார் (பீடம்) மட்டும் இத்தலத்தில் அமைந்துள்ளது. இதனால் அருவுருவாக விளங்குகிறார் என்பதை அறியலாம். இத்தகைய சிறப்புபெற்ற தலத்தின் சிறப்பையும் சிற்ப அழகையும் இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

தலத்தின் இருப்பிடம்

திருப்பெருந்துறை ஒரு திவ்விய திருத்தலமாகும். இத்தலம் இன்று ஆவுடையார் கோயில் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத்தலம் மயிலாடுதுறை காரைக்குடி புகைவண்டிப் பாதையில்

அறந்தாங்கிக்குத் தென்கிழக்கில் பதினைந்து கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருக்கிறது. அக்காலத்தில் பாண்டிய நாட்டின் வடகிழக்கு எல்லையாக விளங்கிய இவ்வூர் தற்போது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தின் தென் எல்லையில் இருக்கிறது. வெள்ளாற்றங்கரையில் தோப்பும் சோலையும், சாலையும் சூழ்ந்த மணற்பாங்கான இடமாக இவ்விடம் இருக்கிறது. வயல்கள் சூழ்ந்த இவ்வூரை மருதமொடு தழுவித் திகழும் முல்லை நிலம் என்று கூறப்படுகிறது.

திருப்பெருந்துறை பெயர்க்காரணம்

உலக உயிர்கள் வீடுபேறு பெறுவதற்குச் சாதனமாகப் பிறவிக் கடலிலிருந்து கரையேறுவதற்குத் துணையாக - பெரும் துறையாக விளங்கும் தலம் ஆதலின் பெருந்துறை எனப் பெயர் பெற்றது.

தலத்தின் வேறு பெயர்கள்

கோயில் கணக்குகளில் ஆளுடையார் கோயில் என்று கூறப்படுகிறது. திருமுறைகளிலும், வடமொழி இலக்கியங்களிலும் அநாதி மூர்த்தித்தலம், தட்சிண கையாயபுரம், தென்கயிலை, தேசுவனம், பராசத்திபுரம், பூலோக கையாயம், யோகபீடபுரம், யோகவனம் முதலான பல பெயர்களால் குறிக்கப் பெறுகின்றது. திருவாசகம் - சிவபுரம் என்று குறிக்கின்றது. கல்வெட்டுகளில் மிழிலைக் கூற்றத்து நடுவிற் கூற்றம், பிரம்ம தேசம், தனியூர்த் திருபெருந்துறையான பவித்திரமாணிக்கச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்று வழங்கப் பெற்றுள்ளது. இத்தலம் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்கு சொந்தமானது. இதனையே பதினெட்டு பெயர்களாக வழங்குவர். அவைகளாவன - 1.திருப்பெருந்துறை, 2.குருந்தவனம், 3.சதுர்வேதபுரம், 4.சிவபுரம், 5.ஞானபுரம், 6.திரிமூர்த்திபுரம், 7.தென்கயிலை, 8.தேசுவனம், 9.பராசத்திபுரம், 10.பவித்திரமாணிக்கம், 11.யோகபீடம், 12.ஆளுடையார் கோயில், 13.உபதேசத்தலம், 14.அனாதிமூர்த்தத்தலம், 15.ஆதிகயிலாயம், 16.சதுர்வேத மங்கலம், 17.தட்சிணகயிலாயம், 18.யோகவனம் என்பனவாம்.

மூலவரான ஆத்மநாதரின் வேறுபெயர்கள்

1.ஆத்மநாதர், 2.பரமசுவாமி, 3.திருமூர்த்திதேசிகர், 4.சதுர்வேதபுரீசர், 5.சிவயோகவனத்தீசர், 6.குந்தகவனேசர், 7.சிவசேஷத்ரநாதர், 8.சன்னவனேசர், 9.சன்னவநாதர், 10.மாயபுரநாயகர், 11.விப்பிரதேசிகர், 12.சப்தநாதர், 13.பிரகத்தீசர், 14.திருதசதேசிகர், 15.அசுவநாதர், 16.சிவபுரநாயகர், 17.மகாதேவர், 18.திரிலோககுரு என்பன. ஷடாராதனர் என்ற பெயருமுண்டு.

தல வரலாறு

அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் முதலமைச்சராக இருந்த வாதவூரர் கீழ்கடற்கரைக்குக் குதிரை வாங்கச் சென்றபோது அவரைக் குருந்த மரத்தின் கீழிருந்து குருவடிவில் இறைவன் ஆட்கொண்டு, அவரை மாணிக்கவாசகராக மாற்றித் திருவாசகம் அருளிய தலம் திருப்பெருந்துறையாகும். இத்திருக்கோயில், இறைவனின் கட்டளைப்படி மாணிக்கவாசகரால் கட்டப்பட்டது. ஆவணி மூலத்தில் குதிரைகள் வரும் என்று சொல்லச் செய்த பெருமான் அவ்வாறே நரிகளைப் பரிகளாக்கிக் கொண்டு சென்றார். அவ்வாறு செய்த இடம் நரிக்குடி என்று இன்று வழங்கப்படுகின்றது.

இறைவனே கிழவேடம் தரித்துவந்த நிகழ்வு

கிழவேடம் தரித்து இறைவனே, இத்தலத்தை சுற்றியுள்ள அந்தணர்களின் குழந்தைகளுக்கு வேதம் கற்பிக்க வந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. அவற்றில் பெருந்துறையில் வாழ்ந்து வரும் முந்நாறு அந்தணர் வீட்டுக் குழந்தைகட்கும் வேதசாத்திரங்களைக் கற்றுத்தர இறைவனே முன்வந்தார். அந்தணர்களும் அதுகேட்டு மகிழ்ந்து விநாயகரைப் பிரதிஷ்டை

செய்து பாடசாலையொன்றை ஏற்படுத்தித் தந்தனர். அந்தணர்களின் வீடுகளில் நாடொறும் புழுங்கலரிசி பாகற்காய் முளைக்கீரை சமைத்து அப்பெரியவருக்கு உணவாகத் தந்து வந்தனர். அவரும் அவ்வுணவை உண்டு பிள்ளைகளுக்கு வேதங்களைக் கற்பித்து வந்தார். ஞானயோக சாஸ்திரங்கள், வியாகரணம், தர்க்கம் முதலியவை அனைத்தையும் முறையாகக் கற்பித்தார். குழந்தைகளோடு குழந்தையாய்க் கலந்து ஓடியாடியும், கண்ணைப் பொத்தி விளையாடியும் மகிழ்வித்தார். ஒருநாள் குழந்தைகளோடு விளையாடிய கிழவர் தீடீரென மறைந்தார். குழந்தைகள் அவரைக் காணாது வருந்தி தம் பெற்றோரிடம் கூறி அழுதனர். அவர்களும் மனம் வருந்தி எல்லாவிடங்களிலும் தேடினர்; பயனில்லை. அன்றிரவு குழந்தைகள் அனைவருடைய கனவிலும் ஒரே சமயத்தில் இறைவன் தோன்றி, "கிழவராக வந்து உங்களுக்கு வேதசாத்திரங்களைக் கற்பித்தது நானே. உங்கள் பெற்றோரிடம் சொல்லி இதுவரையில் நான் சுடச்சுட விரும்பியுண்டு வந்த புழுங்கல் அரிசி, முளைக்கீரை, பாகற்காய் ஆகிய இவற்றையே எனக்குச் சமைத்துச் சூட்டோடு நிவேதித்து வரச்செய்யுங்கள்" என்றருளிமறைந்தார். மேலும் சிவபுரம் என்ற இத்திருத்தலத்தில் துண்டகன் என்னும் பேராசை கொண்டவனிடம் அந்தணர்களின் நிலம் அபகரிக்கப்பட்டது. அவனிடமிருந்து மீட்டுத்தர ஆத்மநாதரிடம் அந்தணர்கள் முறையிட்டனர். அதற்கு இசைந்த இறைவன் ஒரு பெரியவர் வேடம் தரித்து பாண்டிய மன்ன னிடம் முறையிட்டு துண்டகனிடமிருந்து நிலங்களை மீட்டுத் தந்தார். மேலும், மீட்டுத் தந்தால் 300 ல் ஒரு பங்கு தனக்கு என்றும் கேட்டார். அதன்படி அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலத்தில் உலக மக்கள் உய்யும் பொருட்டு மணிவாசப் பெருமானால் ஆலயம் எழுப்பப் பட்டது என்று வரலாறு கூறுகின்றது. இத்தலம் குருந்தவனம் – வனம், தீர்த்தத் தலம் – தலம், சிவபுரம் – புரம், பொய்கை – தீர்த்தம், மூர்த்தி – ஆத்மநாதர், தொண்டர் – மாணிக்கவாசகர் போன்ற அனைத்தும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற சிறப்புடையது.

கோயில் அமைப்பு

சிவாலயங்கள் பெரும்பாலும் கிழக்கு நோக்கியே அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் திருப்பெருந்துறைத் திருத்தலமான ஆவுடையார் கோயில் தெற்கு நோக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில் கல்வெட்டுக்களில் இத்தலம், “மிழலைக்கூற்றத்து நடுவிற்கூற்றம் பிரமதேசம் தனியூர்திருப்பெருந்துறையான பவுத்திர மாணிக்கச் சதுர்வேத மங்கலம்” என்றுக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆவுடையார் கோயிலின் மண்டபங்களில் கல்வெட்டுக்கள் அதிகமாகவே காணப்படுகின்றன. இக்கல்வெட்டுகளில் குத்தகைதாரர் விபரம், கும்பாபிஷேகம் நடைபெறும் விபரங்கள், இதுவரை நடந்த நிகழ்வுகள், நிர்வாகம் பற்றிய செய்திகள் என அனைத்தும் பத்திரங்கள் போலவே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. மாணிக்கவாசகருக்கு உபதேசம் செய்த இடம் ஆதிகயிலாயநாதர் கோயில் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இக்கோயில் ஆவுடையார் கோயிலுக்கு எதிரில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயில் மாணிக்கவாசகர் இவ்விடம் வருவதற்கு முன்பே அமைக்கப்பட்டதாக சொல்லப்படுகின்றது. ஆதிகயிலாயநாதர் கோயில் கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிவகாமி அம்பாள் சந்நிதி தெற்கு நோக்கியது. பராசரர், புலஸ்தியர், அகத்தியர், முதலிய மகரிஷிகள் போன்றோர் இங்கிருந்ததாகக் கூறுகின்றனர்.

ஆவுடையார் கோயில் சிற்பங்கள் அனைத்தும் பார்க்கும்போது, கண்கள் அவ்விடத்திலிருந்து விலகாமல் வியப்பின் விளிம்பில் இருக்கும் அந்த அளவிற்கு மிக நுணுக்கமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வல்லப கணபதி, உக்கிர நரசிம்மர், பத்திரகாளி, ஊர்த்துவ தாண்டவர், பிட்சாடனர், வில் ஏந்திய முருகன், ரிஷபாந்திகர், அரியர்த்த மூர்த்தி (சங்கர நாராயணர்), வீரபத்திரர்கள், மாணிக்க வாசகர் அமைச்சர் கோலம், துறவுக் கோலம்,

அசுவநாதர்(குதிரைச்சாமி), குறவன், குறத்தி, விநாயகர், உடும்பும், குரங்கும் கற்சங்கிலிகள் இரண்டே தூணில் ஓராயிரம் கால்கள் 1008 சிவாலயங்களில் உள்ள இறைவன் இறைவி திருவுருவங்கள் பல நாட்டுக் குதிரைச் சிற்பங்கள் 27 நட்சத்திர உருவச் சிற்பங்கள், நடனக்கலை முத்திரை பேதங்கள் போன்ற அனைத்தும் கண்ணைக்கவரும் வண்ணம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. சப்தஸ்வரக் கல்தூண்கள் கூடல்வாய் நிழல் விழும் பகுதி பசுமாட்டின் கழுத்து போல் இருப்பது இக்கோயிலின் சிறப்பை மெருகூட்டுகிறது. இங்கு சிற்பங்களிலே விநாயகர் காட்சி தருகிறார். இக்கோயிலில் “உளி வேலைப்பாடுகள் கொண்ட சிற்பங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. துண்டி விநாயகர், கல் சங்கிலிகள், ஆயிரம் கால்கள் கொண்ட இரண்டு தூண்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கோயிலில் நந்தி, த்வஜ்ஸ்தம்பம், நவக்கிரக சிலைகள் இல்லை. அதற்கு பதிலாக நவக்கிரகங்கள் தூண்களாகக் காணப்படுகின்றன. (chennaitian.blogspot.com) இவையனைத்தும் உலகப்புறம் பெற்றவையாகவே திகழ்கின்றது.

“சிவலிங்கம் மூன்று பகுதியானது. மேலே குழவி போன்ற ஒரு பகுதி. அதன் அடியிலே சதுரமான ஒரு பீடம். அதற்கும் அடியிலே ஒரு பீடம். மேலுள்ள பகுதிக்குப் பாணம் என்று பெயர்.நடுவிலுள்ள பீடத்திற்குச் சக்திபீடம் என்று பெயர். அடியிலுள்ள பகுதிக்குப் பிரம்பீடம் என்று பெயர். இம்மூன்றும் கூடிய சிவலிங்கத்தையே மற்ற கோயில்களில் காண்கிறோம்.இங்கே சக்திபீடம் மட்டுமே இருக்கின்றது. அதற்கு மேலே குவளை சாந்தி அலங்காரம் செய்யப்படுகின்றது” – ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள், திருவாசக மாநாட்டு மலர் 1964 ப. 2 இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் அருவ நிலையான ஆத்ம சொருப நிலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிறப்பை,

“பார்த்து நாம் குருவாய் வந்தனுக்கிரகம்

பதனமாய் வைத்து மனத்துள்ளே – நிதம்

பத்திசெய் வேறொன்றுமில்லை யில்லை – இது

பரம ரகசியம் என்று கொள்ளே” – மாணிக்கவாசகர் விலாசம்

ஆவுடையார்க்குப் பின்புறச் சுவரில் 27 நட்சத்திரத் தீபங்களும் அதற்கு மேல் சூரிய சந்திர அக்கினி என்ற மூன்று தீபங்களும் சுடர்விடுகின்றன. சுவாமி திருமுன்பு அமுத மண்டபத்தில் உள்ள படைக்கல்லில் புழுங்கல் அரிசி அன்னத்தை ஆவி புலப்பட பரப்பி அதைச் சூழத் தேன்குழல், அதிரசம், அப்பம், வடை முதலானவற்றை வைத்து நிவேதனம் செய்து சாதத்தில் வருகின்ற ஆவிக்கு தீபாராதனை செய்யப்படுகின்றது. பாகற்காயும் நிவேதனம் செய்யப்படுவது இக்கோயிலின் இன்னொரு புதுமையாகவே இருக்கின்றது.

யோகாம்பிகை சந்நிதி

ஆத்மநாத சுவாமியின் கருவறைக்கு வடமேற்கில் முதல் பிரகாரத்தில் யோகாம்பிகை கோயில் உள்ளது. இக் கோயிலின் உள்ளே யோகபீடமும் அதன்மேல் அம்பிகையின் பாதங்களும் உள்ளன. அம்பிகை அருபமாக இருப்பதால் அம்பிகைக்கு திருவுருவம் இல்லை. கோயிலின் தெற்குப்புறத்தில் உள்ள கருங்கல் பலகணி வழியாக தெரிசனம் செய்யவேண்டும். அவ்விடத்தில் மேருப்பிரஸ்தாரமான ஸ்ரீவித்யா சக்கரம் உள்ளது. இவைதான் அம்மை எழுந்தருளியிருக்கின்ற தோற்றம். யோகாம்பிகை ஞானத்தைத் தருபவள் ஆவுடையார் கோவிலில் மாணிக்கவாசகர் ஞானம் பெறும் பொருட்டு அம்பிகை யோகாம்பிகையாக வீற்றிருக்கிறாள். அதனால் உலகிலுள்ளோர் உய்யும் பொருட்டு ஞானோபதேசம் செய்வதற்கு இறைவன் வந்தார். அவரின் சரிபாதிபாகிய அம்மையும் அருவநிலையில் பாதம் மட்டுமே திகழும்படி யோகாம்பிகை என்னும் பெயரில் வீற்றிருக்கிறாள்.

யோகாம்பிகை

திருவாரூர் தியாகராஜர் சன்னதியில், தியாகராஜப் பெருமானுக்கு இடதுபுறம் மிகச்சிறிய உருவமாக, ரகசியமான முறையில் யோகாம்பிகை என்னும் பெயரில் வீற்றிருக்கிறாள் அம்பிகை. அன்னை யோகாம்பிகை அமைதி, ஞானம் மற்றும் யோக சக்தியின் வடிவம் அர்த்தநாரீஸ்வர சொரூபம் என்பதை, “....தியாகராஜ வாம்பாக ஸ்த்திதாம் சுபகரீம் யோக மார்க்க பிரதாயினீம் ஞான ரூபினீம் யோகாம்பிகாம் பஜே அஹம் ஸர்வ மங்களாம்...” – ஸ்ரீ முத்துசுவாமி தீட்சிதர், ஸ்ரீ யோகாம்பிகை அஷ்டகம், திருவாவடுதுறை ஆதீன வெளியீடு ஸ்லோகம் தியாகராஜ பெருமானின் இடது பாகத்தில் (வாம்பாகம்) வீற்றிருப்பவளே. என்று குறிப்பிடுவதால் அன்னையின் யோகநிலை புலப்படுகின்றது. அதுபோலவே மாணிக்கவாசர் ஞானம் பெறும்பொருட்டு சிவபெருமானும் யோகாம்பிகையும் அருள்பாலித்தமையால் அன்னை யோயாம்பிகையாக எழுந்தருளியுள்ளாள் என்பது விளங்குகின்றது. இக்கோயிலை வலம் வரப் பிரகார அமைப்பு இருக்கிறது. திருப்பரங்குன்றத் திருப்புகழில் ‘அருக்கு மங்கையர் மலரடி வருடிய’ என்று தொடங்கும் பாடலில்,

“செருக்கும் அம்மபல மிசைதனில் அசைவுற

நடித்த சங்கரர் வழிவழி அடியவர்

திருக்கு ருந்தடி அருள்பெற அருளிய குருநாதர்” (திருப்பரங்குன்றத் திருப்புகழ் பா. 7)

என்று ஆத்மநாதசுவாமி போற்றப்படுகிறார்.

சிற்ப வேலைப்பாடுகள்

பழங்காலத்தில் கோயிலின் அமைப்பு அதன் மேற்கூரை எல்லாம் எவ்வகையில் அமையவேண்டும் என்ற நெறிமுறைகள் வகுத்திருப்பர். அதன்படி,

ஒப்பனை முறையும் காணப்படும். இவ்வமைப்பின் மீது பிரஸ்தரம் எனப்படும் கூரை அமையும். இவ்வமைப்பு பூதவரி, கொடுங்கை, யாளவரி என்ற பகுதிகளையும் அதன்மேல் தளங்களையும் பெறுவதுண்டு. (தமிழர் கட்டிடக்கலை, ப. 10)

என்று கூறப்படுகிறது. ஆவுடையார் கோவிலின் அமைப்பு கொடுங்கை என்பதை இதன் மூலம் அறியலாம். பண்டைநாளில் ஸ்பதிகள் கோயில் கட்டுவதற்கு உடன்படிக்கை எழுதுங்கால் ஆவுடையார்கோயில் கொடுங்கைகளைப்போலத் தங்களால் அமைக்க முடியாது என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் "ஆவுடையார்கோயில் கொடுங்கைகள் நீங்கலாக" என்று எழுதும் வழக்கம் இருந்ததாம். அந்த அளவிற்கு கொடுங்கைகள் சிற்பம் செய்வது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. அத்தகைய கடினமான கொடுங்கைகளையே இக்கோயிலில் அமைத்துள்ளனர் என்றால் இது மிகச்சிறப்பு வாய்ந்த தலம் என்பதில் ஐயமில்லை. நாங்கள் வலதுபுறம் மேலே நுழைந்தவுடன் இந்த கொடுங்கைகள் - டைல்ஸ்டு டெரகோட்டா கூரை உருவகப்படுத்துதல் இருந்தது. பலகைகள், கொட்டைகள், போல்ட்கள், மரக் கட்டைகள், எல்லாம் பாறையால் செதுக்கப்பட்டுள்ளன! உண்மையில் ஒரு பகுதியில் ஒரு பல்லி மற்றும் ஒரு குரங்கு ஓடுவது மிகவும் யதார்த்தமாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது! அந்த விலங்குகள் உண்மையில் எப்படி இருக்கும், விளையாட்டுத்தனமாகவும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள வீடுகளின் கூரைகளில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்!!! நாங்கள் உள்ளே நுழைந்தவுடன், வலது மற்றும் இடதுபுறத்தில் 2 தூண்கள் உள்ளன, அவை ஒன்றாக 1000 மினி தூண்களை உருவாக்குகின்றன, இது ஆயிரம் கால் மண்டபம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தத் தூண்களுக்கு அடுத்ததாக ஈட்டி மற்றும் 8 கைகளுடன் அகோர வீரபத்திரர் மற்றும் கத்தி மற்றும் இடது மற்றும் வலதுபுறத்தில் 10 கைகளுடன் ரண வீரபத்திரர் உள்ளனர். இவர்களைத் தவிர சுமார் 10 அடி உயரமுள்ள குதிரைகளில் 7 பெரிய வீரர்கள் உள்ளனர், ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு முறையில்

வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1 தமிழ் பாணியில், 1 கிரேக்க மொழியில், 1 மலையாளியில், 1 மராத்தியில். இந்த போராளிகள் ஒவ்வொருவரும் தனித்துவமான உடைகளையும் அணிந்துள்ளனர், அதைப் பற்றி நான் ஒரு தனி இடுகையை எழுதுவேன். இந்த சிற்பங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு முழு பாறையால் ஆனது!!! வியக்க வைக்கிறது. (பயணக்கட்டுரை travel.bhushavali.com 2012)

ஆவுடையார் கோயிலின் கட்டிடக்கலை

“இந்திய நாட்டுக் கட்டிடக் கலையை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். அவை நாகரம், வேசரம், திராவிடம் என்பதாகும். ஆவுடையார் கோயில் அமைப்பு தமிழகக் கட்டிடக் கலை பாணியைச் சார்ந்தது. இருப்பினும் இதன் அமைப்பு மற்ற சிவன் கோயில்களில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது. இவற்றில் நாகரம் என்பது வட இந்திய கட்டிடக் கலை, இது நருமதை ஆற்றுக்கு வடக்கே அமைக்கப்பட்டவை. இது தமிழ் நாட்டில் இடம்பெறவில்லை. இரண்டாவதாக வேசரம் என்னும் பெயருள்ள கட்டிடவகை. இது பௌத்த மதத்தாரால் வளர்ச்சி அடைந்ததாகத் தோன்றுகிறது. இந்த கட்டிட அமைப்பு வட்டவடிவமாக அல்லது நீண்ட அரைவட்ட வடிவமாக இருக்கும். இது தமிழ் நாட்டின் சில கோயில்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழகக் கட்டிடக்கலை அமைப்பு மூவேந்தர் காலத்திய அனைத்து கோயில்களிலுமே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள தூண்கள் கூடுகளை வைத்து இக்கட்டிடக் கலையை நாம் அறிந்துகொள்ள இயலும்.” (தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள், ப. 15) ஆவுடையார் கோயில் தமிழகக் (திராவிட) கட்டிடக் கலை அமைப்பைக் கொண்டது என்பதை அதன் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. “திராவிடம் வடபால் கிருஷ்ணா நதிக்குத் தெற்கே கள்ளியாகுமரிவரை அமைந்த கட்டிடக்கலையுள் அடங்குகின்றது என்று கூறப்படுகின்றது.

ஆவுடையார் கோயிலின் கல் கொடுங்கைகள் மரத்தால் செய்யப்பட்டது போன்ற மிக மெல்லிய வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இது உலகப்புகழ் பெற்றதாகத் திகழ்கின்றது. இங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கல் சங்கிலிகள் ஒரே கல்லால் செதுக்கப்பட்டவை. மற்ற கோயில்களைப் போல இங்கு நந்தியோ பலிபீடமோ கருவறைக்கு எதிரே இருப்பதில்லை. இங்குள்ள கல் தூண்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ள சிலைகளில் நகம், நரம்பு மண்டலம் மற்றும் ஆடையில் உள்ள நூலிழைகள் வரை மிகத் துல்லியமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கூரைப்பகுதியில் கல்லை வளைத்து மரவேலைப்பாடு போல செய்திருப்பதில் ஒரு சிறு காகிதத்தைக் கூட நுழையவிடாமல் செய்து விடும் அளவிற்கு மிக நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மண்டபத்தின் மேற்புறம்

முன் மண்டபத்தின் மேற்புறக் கொடுங்கையின் மேலே ஒரு குரங்கும் (கீழ் நோக்கியவாறு), ஒரு உடும்பும் (மேல் நோக்கியவாறு) செதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இது அலைபாயும் குரங்கு மனத்தை அடக்கி, ஆத்மநாதரின் திருவடியில் உடும்புப் பிடிபோல நிறுத்தி - அவருடைய திருவடிகளைச் சிக்கென பிடித்து, உய்வுபெற வேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன் உள்ளே செல்க என்று உணர்த்துவதாக உள்ளது.

ரகுநாத பூபால மண்டபம்

அற்புதமான வேலைப்பாடுடைய பெரிய மூர்த்தங்களைக் கொண்டது. இம்மண்டபம் பாலவனம் ஜமீன்தாரர்களின் முன்னோர்களான வேதவனப் பண்டாரம், ஆறுமுகப் பண்டாரம் ஆகியோர்களால் 330 ஆண்டுகளுக்குமுன் கட்டப்பட்டதாம். ரகுநாத பூபால மண்டபத்தின் இடதுபுறத்தின் சிவானந்த மாணிக்கவாசகர் சந்நிதி உள்ளது.

தியாகராஜ மண்டபம்

அக்கினி தீர்த்தத்திற்கு வடக்கே பிரகாரத்தின் வடகோடியில் தியாகராஜ மண்டபம் இருக்கிறது. இதற்கு அச்சுதப்ப பூபால மண்டபம் என்ற பெயரும் உண்டு. இம்மண்டபத்து இரண்டு பெரிய தூண்களில் குதிரை வீரர் சிற்பங்கள் இரண்டு உள்ளன. மண்டபத்தின் நடுவில், உள்மதிவை ஒட்டினாற்போல் மேற்கு முகமாக முத்து விநாயகர் சந்நிதி உள்ளது. இம்மண்டபத்தின் மேல் தளத்தில் கருங்கல் சங்கிலி தொங்குகிறது. இந்த மண்டபத்தின் வடக்குப் பகுதியில் ஊஞ்சல் மண்டபம் ஒன்று இருக்கிறது. இவ்விரு மண்டபங்களும் ஒன்றுபோல் இணைக்கப்பட்டு மேல் தளத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. மேல் தளத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் உள்ள கொடுங்கைகள், அதி அற்புதமான வேலைப்பாடுகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வடகிழக்குப் பகுதியிலுள்ள கொடுங்கையில் சில துளைகளைக் காணலாம். இத்துளைகள், கொடுங்கையின் கனம் எவ்வளவு என்பதை அறியத்துணையாகின்றன. கொடுங்கையின் கனம் சுமார் ஓரங்குலம்.

கொடுங்கையின் ஒரு மூலையின் இணைப்பு வேலை சாத்து எனப்படும். கைமரங்களின் வளைவு சித்திர வேலைப்பாடுகளோடு பிணைந்து நிற்கின்றன. அவற்றின் இடையே முட்டு முட்டாக குமிழ் ஆணிகள் தெரிகின்றன. மேல்பலகை கருங்கற் பலகை அது காலங்குள கனமுள்ளது. (தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள், ப. 17)

பார்க்க எளிமையாகக் காணப்பட்டாலும் சிற்பியின் கைவண்ணம் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகவும் வியப்பிற்குரியதாகவும் காணப்படுகின்றது. கொடுங்கைகள் சிற்பமானது, கல்லைத் தேக்கு மரச்சட்டம் போல் இழைத்து அதில் கம்பிகளை இணைக்கும் ஆணிகள் ஆணிப்பட்டைகள் எல்லாமே கல்லிலேயே செதுக்கப்பட்டு அதன்மீது மெல்லிய ஓடு வேய்ந்திருப்பது போல செய்திருப்பது வியப்பிற்குரியதாக இருக்கிறது. ஒரு கல்லுக்கும் மறு கல்லுக்கும் இடையில் எந்த இடத்தில் இணை சேர்க்கப்பட்டது என்பதை அறியா வண்ணம் மிக நேர்த்தியாக சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய த த் ரூபமான சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் கோயிலின் அமைப்பும் சாதாரண மனிதனால் செய்யமுடியுமா என்ற அச்சம் எழுகிறது. பூத கணங்கள் கட்டியிருப்பதாக நம்பப்படுகிறது.

ஊஞ்சல் மண்டபம்

தியாகராஜ மண்டபத்திற்குள்ளே வடக்குப்புறத்தில் ஊஞ்சல் மண்டபம் அமைந்திருக்கிறது. உயரமான மேடைமேல் இம்மண்டபம் உள்ளது. ஆணி மாதத்திலும் மார்கழி மாதத்திலும் நடைபெறும் திருவிழாக்களில் மூன்றாம் நாள் விழாவில் மாணிக்கவாசகர் உற்சவ மூர்த்தியாக கொண்டாடப்படகிறார். இக்கோயிலைத் தவிர மாணிக்கவாசகர் கோயில் கொண்ட இடம் இங்கே எழுந்தருளிக்காட்சி வழங்குவது வழக்கம்.

- திருஉத்தரகோசமங்கை: மாணிக்கவாசகர் பாடல்களில் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் பழமையான சிவத்தலம்.
- மதுரை: நரிகளைப் பரிகளாக்கியது மற்றும் வைகை ஆற்றில் வெள்ளம் வரச் செய்த லீலைகள் மதுரையில் நடந்தவை.
- சின்னமனூர் (தேனி): இங்கும் மாணிக்கவாசகருக்கென ஒரு தனி ஆலயம் உள்ளது.

மாணிக்கவாசகர் தனது இறுதிக் காலத்தில் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்தார். இங்கேதான் அவர் தனது தெய்வீகப் பாடல்களான திருவாசகம் மற்றும் திருக்கோவையார் ஆகியவற்றைப் பாடி முடித்தார். இறைவன் ஒரு முதியவர் வடிவில் வந்து அவற்றை மாணிக்கவாசகர் சொல்லச் சொல்ல ஏட்டில் எழுதினார் என்பது வரலாறு. முடிவில் "திருச்சிற்றம்பலமுடையார்" என்று

கையொப்பமிட்டு கோயிலின் படிக்கட்டில் அந்த ஏடுகளை வைத்து மறைந்தார். மாணிக்கவாசகர் அங்கேயே ஜோதியாக இறைவனுடன் கலந்தார்.

சிற்பக்கலைக்குச் சான்றாக விளங்கும் புகழ்பெற்ற மண்டபங்கள்:

- தாராசுரம் ஐராவதேஸ்வரர் கோவில் மண்டபம்: இது ஒரு தேரின் வடிவில் (யானைகளும் குதிரைகளும் இழுப்பது போல) அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.
- மதுரை ஆயிரங்கால் மண்டபம்: இங்குள்ள 985 தூண்களும் வெவ்வேறு விதமான சிற்பங்களைக் கொண்டிருக்கும். எந்தப் பக்கம் இருந்து பார்த்தாலும் தூண்கள் நேர்க்கோட்டில் தெரியும் வண்ணம் இது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- புதுக்கோட்டை ஆவுடையார்கோவில் மண்டபம்: இங்குள்ள கொடுங்கைகள் மற்றும் தூண் சிற்பங்கள் உலகப் புகழ்பெற்றவை. என்று பழங்காலத்தில் ஆலயங்களில் எழுப்பப்பட்ட மண்டபங்களின் சிறப்பு கூறப்படுகின்றது.

ஆவுடையார் கோயில் மண்டபங்கள்

வசந்த மண்டபம்: மூன்றாம் பிரகாரத்தில் கிழக்குப் பகுதியில் வெளிமதிலை ஒட்டித் திருமாளிகைப் பத்தி மண்டபம் உள்ளது. மடப்பள்ளிக்குத் தெற்கே திருமாளிகைப் பத்தியில் வசந்த மண்டபம் இருக்கிறது. இம்மண்டபத்தின் நடுவில் ஒருமேடையும் அதனைச் சுற்றி நீராழியும் உள்ளன. இந்த மேடைக்கு வடக்கே வசந்த விநாயகர் எழுந்தருளி உள்ளார். ஆனி, மார்கழி மாத விழாக்களில் ஐந்தாந் திருநாள் விழாவன்று மாணிக்க வாசகர் இம்மண்டபத்தில் எழுந்தருளிக் காட்சி வழங்குவது வழக்கம். இதற்குத் தெற்கே திருமாளிகைப் பத்தியில் நெற்களஞ்சிய அறைகளும் அரிசிக் களஞ்சிய அறைகளும் உள்ளன.

பஞ்சாட்சர மண்டபம்: மூன்றாம் பிரகாரத்தில் இரண்டாம் கோபுரவாயிலை ஒட்டினாற் போல் பஞ்சாட்சர மண்டபம் இருக்கிறது. இதற்குக் 'கனகசபை' என்ற பெயருமுண்டு. இம்மண்டபம் நடுவில் சதுர அமைப்பும் நான்கு புறமும் தாழ்வார அமைப்பும் கொண்டிருக்கிறது. இம்மண்டபத்தில் “உதிக்கும் சகாத்தமிங் கொன்றரை யாயிரம்” எனத் தொடங்கும் ஒரு கல்வெட்டுச் செய்யுள், இந்தக் கோவில் மாணிக்கவாசகரால் கட்டப்பட்டது என்பதையும், இந்த ஆலயத்தில்தான் அவர் திருவாசகத்தை இயற்றினார் என்பதையும் நிறுவுகிறது. மேலும் இந்தக் கோவிலில் உன்ன கனகசபை மண்டபத்தில் திருவாசக செய்யுள்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன” - திருச்சி மண்டல தொல்லியல் ஆய்வுத் துறை பதிவு அலுவலர் கோ.முத்துசாமி, தினமணி செய்திகள் 16 பிப்ரவரி 2014 என்பதையும் ஆராய்ச்சியில் கண்டறிந்துள்ளனர்.

நடுப்பகுதியிலுள்ள தூண்களில் குதிரைச் சாமி என்ற அசுவநாத சிற்பமும், பாண்டிய மன்னன் சிற்பமும், மாணிக்கவாசகரின் அமைச்சர் கோலச் சிற்பமும், குறும்பர்கோன் சிற்பமும் உள்ளன. புவனம், தத்துவம், கலை என்ற ஆறு அத்துவாக்களும் கட்டடங்களாக இம்மண்டபத்தின் மேல் தளத்தில் - மந்திரம், பதம், வன்னம், அமைத்துக் காட்டப்பெற்றுள்ளன. மேல் தளத்தை ஒட்டியமைந்த ஒரு சரத்தில் முந்நூற்றொருவர் சிற்பமும், நம்பிமார் ஒருவர் சிற்பமும் உள்ளன.

தில்லை மண்டபம்: இரண்டாம் பிரகாரத்தின் தெற்குப் பகுதியில் முதல் கோபுர வாயிலை ஒட்டினாற்போல் தில்லை மண்டபம் இருக்கிறது. இதற்கு நடன சபை என்ற பெயரும் உண்டு. மண்டபத்தின் இரண்டு தூண்களில் பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் சிற்பங்கள் உள்ளன. மற்றும் இம்மண்டபத்தின் நான்கு தூண்களில் குறவன் குறத்தி சிற்பங்கள் உள்ளன. இவை உலகப் புகழ்பெற்ற அதி அற்புதமான சிற்பங்களாகும்.

சுந்தரபாண்டியன் மண்டபம்: ஆத்மநாதர் மூலக்கோயிலுக்கு எதிரே சுந்தரபாண்டியன் மண்டபம் உள்ளது. இம்மண்டபத்தில் தெற்குப் புறத்தில் உள்ளது பிரதான வாயில். இவ்வாயில் வழியாக உள்ளே நுழைவது வழக்கத்தில் இல்லை. உற்சவ மாணிக்கவாசகரை வணங்கிய பிறகு இம்மண்டபத்தின் மேற்குக் கர்ணத்துவார வழியாகச் சென்று ஆத்மநாதரை வழிபடுவது வழக்கமாக உள்ளது. வலமாக வரும்போது சுவரில் காணப்படும் வண்ண ஓவியங்கள் மிகப் பழமையானவை என்பதால் அவைகள் அழிந்த நிலையில் உள்ளன.

ராஜகோபுரம்: முன்பு ஐந்து நிலைகளாக இருந்ததை மாற்றி ஏழுநிலைகளாக்கித் திருப்பணி செய்யப்பட்டுள்ளது. நெடிதுயர்ந்த ராஜகோபுரமாகக் காணப்படுகின்றது. ராஜகோபுர வாயிலின் இடப்பக்கத்தில் - சுவரில் - வள்ளல் பச்சையப்பர் இக்கோயிலுக்கு வைத்துள்ள தர்மத்தைப் பற்றிய சாசனக் கல்வெட்டு, பதிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலில் கலாத்வா, தத்துவாத்வா, புவனாத்வா, வர்ணாத்வா, பதாத்வா, மந்திராத்வா முதலிய ஆறு ஆத்வாக்களைக் குறிக்கும் வகையில் ஆறு வாயில்கள் உள்ளன.

ஆறு சபைகள்: ஆறு சபைகளாவன 1) கனகசபை 2) நடனசபை, 3) தேவசபை, 4) சத்சபை, 5) சித்தசபை, 6) ஆனந்த சபை என்றழைக்கப்படுகின்றன. கனகசபை - 81 தீபங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. நர்த்தனசபை (நடன/நிருத்தசபை) - பதஞ்சலி வியாக்ரபாதர்கள் பெருமானிடம் கருணையை வேண்டிப் பெற்ற இடம் 224 புவன தீபங்களையுடையது.

தேவசபை: சூரனிடம் பயந்த தேவர்கள் தவஞ்செய்த இடமாகச் சொல்லப்படுவது; இதை சுந்தரபாண்டிய மண்டபம் என்பர். இங்கு ஏகாதச மந்திரங்கள் 11 தீபங்களாக உள்ளன. சத்சபையில் 36 எண்ணுடைய தத்துவத் தீபங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. சித்தசபையில் அகர முதலான 51 எண்ணுடைய தீபங்கள் திகழ்கின்றன. ஆனந்தசபையில் (கருவறை) பஞ்ச கலைகள் என்னும் சுடர் பிரகாசிக்கிறது. இவ்வாறு இத்திருக்கோயிலில் தத்துவம் அனைத்தும் தீப வடிவங்களாகவே வைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தீர்த்தங்கள்

திருப்பெருந்துறையில் பலதீர்த்தங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் ஆதியில் உண்டானவை ஒன்பது தீர்த்தங்கள். இவை நவதீர்த்தம் எனப்படும்.

1. **சிவதீர்த்தம்:** இது அம்பாள் சந்நிதிக்கு எதிரே கிணறு ரூபமாக இருக்கிறது. இதற்கு ஆத்மகூபம், ஆன்மநாதகூபம் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. இதன் தீர்த்தம் ஆன்மநாதர்க்கு அபிடேகத்துக்கும்பட்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
2. **அக்கினி தீர்த்தம்:** இது ஆன்மநாதர் ஆலயத்தில் தென்மேற்கில் குளமாக இருக்கிறது. இதற்குச் சத்தி தீர்த்தம், திருத்தமாம் பொய்கை என்ற பெயர்கள் உண்டு. இதன் தீர்த்தத்தைக் கண்டாலும், தொட்டாலும், பருகினாலும், நீராடினாலும் நினைத்த பயனை பெறலாம்.
3. **தேவதீர்த்தம்:** இது ஆன்மநாதர் ஆலயத்தின் எதிரே தெற்குத் திசையில் நெல்லியடி என்ற இடத்தில் பெரிய தடாகமாக விளங்குகிறது. இதற்கு நாததீர்த்தம் என்ற பெயரும் உண்டு. இத்தீர்த்தத்தில் நீராடுவோர் இம்மை இன்பமும் மறுமை போகமும் அனுபவித்து இறுதியில் சிவனடி சேர்ந்து பேரின்பம் எய்துவர். “தேவதீர்த்தக் கரையில் விநாயகர் பதினொரு கைகள், வல்லபை விநாயகரின் இடது தொடையில் சாய்ந்திருப்பது போல அமர்ந்துள்ளார். சூலம், வேல், சக்கரம், மோதகம் போன்றவற்றைத் தன் பத்து கைகளிலும் ஏந்தியுள்ளார்.” - மேலது ப 7

4. **முனிவர் தீர்த்தம்:** இது திருக்கோயிலின் வடக்கு வீதிக்கு அருகில் ஓடையாக இருக்கிறது. இதற்கு விந்து தீர்த்தம், ரிஷி தீர்த்தம் என்ற பெயர்களும் உண்டு. இதில் நீராடினால் சகலபாதகங்களும் நீங்கும்.
5. **அசுர தீர்த்தம்:** இது திருக்கோயிலின் மேற்குத் திசையில் இருக்கிறது. இதற்கு சதாசிவ தீர்த்தம், குளிர்ச்சிக்குளம் என்ற பெயர்கள் உண்டு. இதில் நீராடுவோர் பாவங்கள் நீங்கி வீடுபேறு அடைவார்கள்.
6. **வாயு தீர்த்தம்:** இது ஆன்மநாதர் ஆலயத்திற்கு வடமேற்குத் திசையில் இருக்கிறது. இதற்கு மகேச தீர்த்தம் என்ற பெயரும் உண்டு. இத்தீர்த்தத்தில் நீராடினால் தீராத வியாதிகள் தீரும்.
7. **சிவகங்கை தீர்த்தம்:** இது ஆன்மநாதர் ஆலயத்திற்கு வடகிழக்கே உள்ள கயிலாசநாதர் திருக்கோயிலுக்கு வடக்கே உள்ளது. இதற்கு உருத்திரதீர்த்தம் என்ற பெயரும் உண்டு. இதில் நீராடுவோர் கயிலாய பதவிபெறுவார்கள்.
8. **நாராயண தீர்த்தம்:** இது திருக்கோயில் வடக்கு வீதியில் பெருமாள் கோயிலுக்கு மேற்கே ஓடைருபமாக இருக்கிறது. இதற்கு விஷ்ணு தீர்த்தம் என்ற பெயரும் உண்டு. இதில் மூழ்குபவர்கள் முப்பகையும் நீங்கி மெய்ஞ்ஞானம் பெற்று வீடுபேறு அடைவார்கள்.
9. **பிரம தீர்த்தம்:** இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்குத் திசையில் இருக்கிறது. இது முதன்மையப்பர் சந்நிதிக்குளம் என்று இப்போது சொல்லப்படுகிறது. இதில் மூழ்குகிறவர்கள் மகாபாதகங்கள் எல்லாம் நீங்கப் பெறுவர். மேலே சொல்லப்பட்ட நவந்தருபேதமான ஒன்பது தீர்த்தங்களையன்றி மேலும் அறுபத்துநான்கு கோடி தீர்த்தம், வெள்ளாறு, திருத்தொட்டித் தீர்த்தம் முதலியனவும் திருப்பெருந்துறையில் உள்ளன.
10. **அறுபத்து நான்கு கோடித் தீர்த்தம்:** இறைவனின் திருவருளால் இத்தலத்தில் வெட்டின இடமெல்லாம் நீர் பெருகியது. இப்படி வெட்டி நீர்வரக்கண்ட குளங்களே அறுபத்து நான்கு கோடித் தீர்த்தமாகும். அவைகளில் ஒருசில தற்போது குறும்பனுடையான் தோப்புக் கிணறு, கட்டளை மடத்துத் தோப்புக் கிணறு, கணநாதர் கோயில்கிணறு, ராமகங்கை ஓடை என்ற பெயர்களில் பேசப்படுகின்றன.
11. **வெள்ளாறு:** இது ஆவுடையார்கோயிலுக்கு வடக்கே ஓடுகிறது. இதற்கு ஆனந்த வெள்ளாறு என்ற பெயரும் உண்டு.

மாணிக்கவாசகர் ஆவுடையார் கோவிலில் தங்கியிருந்தபோது, இறைவனுக்குப் பொற்கண்ணம் (வாசனைப் பொடி) இடிப்பதாகப் பாவித்துப் பாடிய பாடல்கள் இவை.

வெள்ளாறு பற்றிய திருவாசகப் பாடல்:

முத்தணி கொன்றையன் எம்பிரான் முந்நீர் முழங்கிட
அஞ்செழுத்து ஓதிவந்து பக்தியில் ஆர்க்கும் பழங்கடல் பொங்கி
பப்பறப் பாண்டி நன்னாட்டு மல்கி எத்திசை யும்சென்று
இழிந்துவெள் ளாறு இடைபுகுந்து எம்பெருமான் அடிகுடிக்
கத்திப் பெருகிக் கடல்தலைப் பாய்ந்து கலந்தது நம்உயிர்
கவ்விக்கொண்டே... (திருப்பரங்குன்றத் திருப்புகழ் பா. 7)

சிவபெருமான் கொன்றை மலரை அணிந்தவன். அவனது அஞ்செழுத்து மந்திரத்தை (நமசிவாய) ஓதிக்கொண்டு, பக்தி என்னும் கடல் பெருகிப் பாண்டி நாடு முழுவதும் பரவுகிறது. அந்தப் பக்திப் பெருக்கானது 'வெள்ளாற்றில்' புகுந்து, எம்பெருமானின் திருவடிகளைத் தொட்டு வணங்கி, பிறகு கடலில் கலக்கிறது. அப்படிச் செல்லும்போது நம்முடைய உயிரையும் தன்னுள் இழுத்துக்கொண்டு இறைவனோடு கலக்கச் செய்கிறது. என்று வெள்ளாற்றின் பெருமை கூறப்படுகின்றது.

ஆவுடையார்கோவில் - வெள்ளாறு சிறப்புகள்

- புண்ணிய நதி: திருப்பெருந்துறை என்று அழைக்கப்படும் ஆவுடையார்கோவில், வெள்ளாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது. மாணிக்கவாசகர் குதிரை வாங்கச் சென்றபோது, இந்த ஆற்றங்கரையில் இருந்த குருந்த மரத்தடியில்தான் சிவபெருமான் அவருக்குக் காட்சி தந்தார்.
- சிற்பக்கலை தொடர்பு: ஏற்கனவே நாம் பேசிய 'கொடுங்கைகள்' மற்றும் ஆவுடையார்கோவிலின் நுணுக்கமான சிற்பங்கள் அனைத்தும் இந்த வெள்ளாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ள இக்கோவிலின் பெருமையைப் பறைசாற்றுகின்றன.
- குருந்த மரம்: இக்கோவிலில் இன்றும் தல விருட்சமாக இருப்பது குருந்த மரம். 'குருந்தம் மேவிய கோலமே' என்று மாணிக்கவாசகர் பல இடங்களில் இந்த ஆற்றங்கரை மரத்தைப் போற்றுகிறார்.

12. திருத்தொட்டித் தீர்த்தம்: ஆன்மநாதருக்கும் யோகாம்பிகைக்கும் அபிடேகமான நீர் தேங்கி இருக்கிற தொட்டி திருத்தொட்டித் தீர்த்தமாகும். இந்த நீரை முகந்து நீராடுகிறவர்களின் உடல் நோய்கள் நீங்கி முக்திப்பேறு கிடைக்கும்.

திருக்கோயில் பூசைமுறைகள்

ஆவுடையார்கோவிலில் நாடொறும் உஷத்காலம், திரிகால சந்தி, காலசந்தி, உச்சிக்காலம், சாயரட்சை, அர்த்தசாமம் என்று ஆறு கால பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

உஷத்கால பூசை: நடுவாசல் காவல்காரர் விடியற்காலையில் நாலரை மணிக்கு மணியடிப்பார்கள். மணியோசை கேட்டு அனைவரும் எழுவர். பூசைமுறைகளில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வேலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. அதன்படி, சுயம்பாகிகள் நிவேதனம் தயாரிப்பர். பரிசாரகர் சன்னதிகளைத் தூய்மை செய்வர். இடையர்கள் பஞ்சகவ்வியப் பொருள்களும் அபிஷேகப் பாலும் கொண்டு வருவர். நம்பிமார்கள் அனுட்டானம் முடித்து தேவசபைக்கு வந்து பஞ்சகவ்வியம் சேர்த்துப் புனிதமாக்கிய படப்பள்ளி முதலான இடங்களில் தெளிப்பர். பிறகு சிற்சபைக்கு வந்து கெண்டாபூசை, கலசபூசை, சங்கபூசை, துவார பூசைகளைச் செய்து ஆத்மநாதர் சன்னதியைத் திறப்பர். தீபம்போடுவர். அவ்விதமே அம்பாள் சந்நிதி குருந்த மூலம் ஆகிய இடங்களிலும் புண்ணியாகவசன ஜலம் தெளித்துத் தீபம் இடுவர். பிறகு சுவாமி சந்நிதியிலும் அம்மன் சந்நிதியிலும் அபிஷேகம் நடக்கும். புண்ணியாக வசனம் செய்து கெண்டா பூசை முதலியன செய்து அலங்காரம் நடைபெறும். பிறகு மாணிக்கவாசகர் சன்னதியில் சுவாமிக்கும் குருந்த மூலத்துக்கும் தீபாராதனை நடக்கும். பிறகு கதவு திறக்கப்படும். கணபதி முதலிய பரிவார மூர்த்திகளுக்கு அபிஷேக அலங்காரம் செய்து தீபாராதனை நடைபெறும். அதன்பிறகு அம்பாளுக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் ஏககாலத்தில் தீபாராதனை நடக்கும். பிறகு மற்ற பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் தீபாராதனை. இவ்வாறு பூசை நடக்கும்போது சுவாமி சன்னதியில் தீபாராதனையும் நடந்த பின்பு அஷ்டவர்கம் ஓதலும் வேதம் ஓதலும் தட்சிணாமூர்த்தி சகஸ்ர நாமார்ச்சனையும் சுத்தான்ன நிவேதனமும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் பண்டாரச் சந்நிதிகளின் நாம நட்சத்திரத்துடன் ஆசீர்வாதமும் நடக்கும். அதன்பிறகு ஓதுவாமூர்த்திகள் தேவார திருவாசகம் ஓதுவார். இவ்விதமே எல்லாச் சன்னதிகளிலும் தீபாராதனை நடக்கும். ஒவ்வொரு கால பூசையிலும் சுவாமியின் நிர்மால்யம் மாணிக்கவாசகர்க்குச் சாத்தப் பெறும்.

திரிகாலசந்தி பூசை: இது புதுக்கோட்டை மகாராஜாவின் கட்டளையின்கீழ் நடைபெறுவதாகும். நம்பிமார்கள் சுவாமி சன்னதிக்குப் புண்யாகவசனம் செய்தபிறகு குருந்த மூலத்துக்கு அபிஷேகமும் அஷ்டோத்தரமும் அம்பாளுக்கு அபிஷேகமும் லலிதா சகஸ்ர

நாமார்ச்சனையும் மகாராஜாவின் நாம நட்சத்திரத்துக்கு ஆசீர்வாதமும் நடக்கும். பிறகு மாணிக்கவாசகருக்குச் சகஸ்ரநாமார்ச்சனை நடக்கும்.

காலசந்தி பூசை: நம்பிமார் தேவசபையில் புண்ணியாகவசனம் செய்து சகல இடங்களிலும் தெளிப்பர். வைதீகர் சுவாமி சன்னதி குருந்த மூலம் அம்பாள் சன்னதிகளில் ருத்திர கலசத்தை ஆயத்தம் செய்து வைப்பர். நம்பிமார் அக்கலசங்களில் பூசை செய்து அபிஷேகம் செய்வர். குருந்த மூல அபிஷேகம் ஆன பிறகு செட்டியார் கட்டளைக்காகச் சகஸ்ரநாம அர்ச்சனை நடக்கும். பிறகுசுவாமி சன்னதி அம்பாள் சன்னதி முதலியவற்றிலும் அபிஷேக அலங்கார தீபாராதனைகள் நடைபெறும்.

உச்சிக்கால பூசை: இது சேதுபதி மகாராஜாவின் கட்டளையின் கீழ் நடைபெறுவதாகும். முன்சொன்னவாறே புண்ணியாகவசனம் முதலானவைகள் நடைபெறும். சேதுபதி மகாராஜாவின் நாமநட்சத்திரத்துடன் ஆசீர்வாதம் சொல்லப்படும். இக்காலத்தில் சிறப்பாக மாஷாபூபம் நிவேதனம் செய்யப்படும்.

சாயங்கால பூசை: நம்பிமார் முறைப்படி புண்ணியாகவசனம் செய்து சகல இடங்களிலும் தெளித்துக் கும்பபூசை செய்து சன்னதிகள் அபிஷேகம் நடைபெறும். குருந்த மூலத்துக்குத் தீபாராதனைஆனபிறகு தும்பைமாலை சாத்திப்பதினெட்டுநாமார்ச்சனை நடக்கும். அம்மனுக்கு லலிதா சகஸ்ரநாமார்ச்சனையும் பாயச நிவேதனமும் நடக்கும்; சாயங்கால பூசையில் பச்சையப்ப முதலியார் கட்டளையின்கீழ்ச் சுவாமிக்கு சகஸ்ரநாமார்ச்சனையும் குருந்த மூலத்துக்கு அஷ்டோத்தரமும், அம்பாளுக்குத் திரிசதியும் மாணிக்கவாசகருக்கு அஷ்டோத்தரமும் நடைபெறும்.

அர்த்தசாம பூசை: இது உடையாத்தேவர் கட்டளையின்கீழ் நடைபெற்று வருவதாகும். முதலில் கணேசருக்குக் கணேச சகஸ்ரநாமார்ச்சனை நடக்கும். பிறகு நம்பிமார் புண்ணியாகவசனம் வைத்து சகல இடங்களில் தெளித்து முறைப்படி அபிஷேகம் செய்வர். சுவாமிக்குச் சகஸ்ர நாமார்ச்சனையும் வர்க்கான்ன நிவேதனமும் நடக்கும். அம்பாளுக்குச் சகஸ்ரநாமார்ச்சனையும் முத்தான்ன நிவேதனமும் நடக்கும். தீபாராதனையுடன் பூசை முடிவுபெறும்.

உற்சவங்கள்

ஆனிமாதம், மார்கழி மாதம் ஆகிய காலங்களில் இரண்டு உத்ஸவங்கள் இத்தலத்தில் நடைபெறும். அவற்றுள் ஆனிமாத உத்ஸவம் மகத்தானது. மாணிக்கவாசகர் இத்தலத்தில் உபதேசம் பெற்றுச் சிறப்பெய்தியபடியால் அவர் இறைவனோடு ஒன்றிக் கலந்த ஆனிமகத்தை ஒட்டி உத்ஸவம் நடக்கும். உத்ஸவமும் அவருக்குத்தான் நடைபெறுகின்றது. சுவாமிக்கு உத்ஸவமில்லாதபடி மணிவாசகருக்கு நடப்பதால் இதனைப் பக்தோத்ஸவம் என்று நினைக்கலாகாது. மணிவாசகர் சிவமாகவே விளங்குவதால் இதனைப் பிரமோத்ஸவமாகவே கூறவேண்டும். திருவிழாக் காலத்தில் இடபம் திருத்தேர் முதலான வாகனங்களில் மணிவாசகர் திருவுலா வருகிறார்.

முடிவுரை

வியக்க வைக்கும் தமிழர்களின் கட்டிடக் கலையும், இறைவனே நேரில் வந்து ஞான உபதேசம் செய்து மாணிக்கவாசகரை ஆட்கொண்ட அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய வரலாறும் கல்வெட்டு சான்றுகளோடு பார்க்க முடிகிறது. இத்தகைய சிறப்பு மிகுந்த தலத்தல வரலாற்றை அருள்மிகு ஆத்மநாத சுவாமி திருக்கோயில் 2001ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டது. முடிவுரையாக பக்கம் 14ல் சொல்லப்பட்ட வாசகத்தில், “இத்திருக்கோயில் யோக, ஞான மார்க்கத்தாருக்கு உரியதாக இருப்பதால் இத்திருக்கோயிலின் உயர்சிற்பம் தெற்றென விளங்கும்” இங்கு

குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உயர்சிறப்பை சாமானிய சிவபக்தர்களும் ஓரளவு எளிதில் புரிந்து கொண்டு இறையருள் பெற வேண்டும் என்று அவாவின் அடிப்படையில் வரலாற்றின் அச்சப்பணி நிறைவு பெற்றதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. என்பதன் மூலம் இக்கோயில் சிற்பங்கள் மற்றும் அமைப்பின் வாயிலாகவே ஒரு மனிதனின் ஆன்மாவைக் கரையேற்ற முடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

குறிப்புகள்

- [1] அருணகிரிநாதர். திருப்பரங்குன்றத் திருப்புகழ். விவேகபாநு அச்சியந்திர சாலை, 1914.
- [2] ஆவுடையார் கோவில் தல வரலாறு) திருப்பெருந்துறை(திருவாவடுதுறை ஆதீனம், 1964.
- [3] குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன். கல்வெட்டு சொல்லும் கோயில் கதைகள். சூரியன் பதிப்பகம், 2017.
- [4] துரைசாமி ஐயங்கார், கி., பதிப்பாசிரியர். மாணிக்கவாசகர் வரலாறு. கே.விஜயம் கம்பெனி, 1919.
- [5] தெய்வநாயகம், கோ. தமிழர் கட்டிடக்கலை. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 2002.
- [6] சென்னைடியன், <https://chennaitian.blogspot.com/> 23 மார்ச் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [7] ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணி தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் .“திருவாசக.” மாநாட்டு மலர், 1964, p. 2.
- [8] “பயணக்கட்டுரை.” travel.bhushavali.com, 2012, 23 மார்ச் 2026 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [9] முத்துசாமி, கோ. “திருச்சி மண்டல தொல்லியல் ஆய்வுத் துறை பதிவு.” தினமணி, 16 பிப்ரவரி 2014.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 2, May 2026

E-ISSN: 2583-0880
MLA, DOAJ Indexed

The Hero - Stone Cult in the Namakkal Region

K. Dharshika, Research Scholar of Tamil, PSGR kirshnammal college for women, Coimbatore, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-1010-8005>

Dr. J. kavitha, Assistant Professor of Tamil, PSGR kirshnammal college for women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3938-1985>

DOI: 10.5281/zenodo.20840260

Abstract

For folklore, Na. Vanamamalai uses the term 'naattar vazhakkaaru' – meaning the customary practices of common people. He says we should study the life and environment of ordinary people through this lens. D. Lourdu defines folklore as oral transmission, tradition-bound, without a known author, and shared by a group. Folklore includes many customary practices. These include beliefs, rituals, proverbs, riddles, games, stories, and narrative songs. People believe that a divine power beyond themselves exists. Each community follows its own way of worship. If good comes, they say it is from the deity. If bad comes, they also say it is from the deity. Thus, folk people hold deep faith in the divine. They have followed nature worship, ancestor worship, and the worship of a single outstanding person in the community. For those who died a heroic death, the hero-stone (nadukkal) is worshipped. This practice means placing ancestors and heroes who lived well or died heroically in a high position and worshipping them. Nevertheless, the purpose of this study is to examine how the hero-stone tradition, which was followed in the time of Tolkappiyar, continues to exist in the culture of the people of the Namakkal region today.

Keywords: Center Stone, Roof Tiling, Making Arrangements, Mala Temple, Culture, Worship, Faith, Prayer, Arundhatiyar.

Field Work Informants

- [1] Duraisamy, C. (age 60, farmer, Namakkal). Personal interview.
- [2] Kuppan, C. (age 68, farmer, Tiruchengode). Personal interview.

References

- [1] Paramasivan, Tho. *Theivam Enpathor*. Kalappai Pathippagam.
- [2] Venkatasami Nattar, Na. Mu. *Agananooru Moolamum Uraiyum*. Gowra Pathippagam.
- [3] Puliyur Kesikan. *Purananuru Moolamum Uraiyum*. Saratha Pathippagam, Chennai, 2010.
- [4] Thirugnanasambandham. *Tholkappiyam Porulathikaram*. Kathir Pathippagam.
- [5] Seenivasan, Ra. *Silappathikaram Moolamum Thiranayvum*. Aniyagam Pathippagam, Chennai, 1998.
- [6] Shanmugasundaram, Su., and Perumal Murugan. *Namakkal Theivangal*. Kavya Pathippagam, Chennai.
- [7] Chandrasekaran, Ira. *Nattuppura Vazhipattu Marapugal*. 1st ed., Makkal Achagam, Chennai, 2002.
- [8] Marku. *Arunthathiyar Vazhum Varalaru*. Thamizhini Veliyedu.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

28

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 2, May 2026

E-ISSN: 2583-0880
MLA, DOAJ Indexed

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

நாமக்கல் வட்டார நடுகல் வழிபாட்டுமுறை

கா.தர்ஷிகா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,
பி.எஸ்.ஜி.ஆர். கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு , இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-1010-8005>
முனைவர் ஜெ.கவிதா, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பி.எஸ்.ஜி.ஆர். கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு , இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3938-1985>

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நாட்டுப்புறவியல் என்பதற்கு ‘நாட்டார் வழக்காறு’ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி, சாமானிய மக்களின் வாழ்வியல் சூழலை ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்று நா. வானமாமலை கூறுகிறார். நாட்டார் வழக்காற்றியலை வாய்மொழியாகப் பரப்பப்படுவது, மரபு வழிப்பட்டது, ஆசிரியர் அற்றது, குழுவினரால் பகிரப்படுவது என தேலூர்து வரையறுக்கிறார். நாட்டுப்புறவியல் என்பது மக்களின் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், பழமொழி, விடுகதைகள், விளையாட்டுகள், கதைகள், கதைப்பாடல் போன்ற பல்வேறு வழக்காறுகளை உள்ளடக்கியது ஆகும். மக்கள் தங்களை மீறிய ஒரு சக்தி தெய்வத்திற்கு உள்ளது என்று நம்பி ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான வழிபாட்டு முறைகளைச் செய்து வருகின்றன. மக்களுக்கு நன்மை வந்தால் தெய்வத்தால் வந்தது என்றும் தீமை வந்தால் தெய்வத்தால் வந்தது என்றும் தெய்வத்தின் மீது நாட்டுப்புற மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தன. இயற்கை வழிபடுதல் முன்னோர்களை வழிபடுதல் மற்றும் சமுதாயத்தில் சிறந்து விளங்கிய ஒரே தெய்வமாக போற்றுவது ஆகியவற்றை மக்கள் பின்பற்றி வந்தனர். வீர மரணம் அடைந்தவர்களுக்கு நடுகல் வழிபாட்டு முறை பின்பற்றப்படுகிறது. மூதாதையர்கள் மற்றும் வீரர்களின் வழிபாடு என்பதை பெரும்பாலும் மக்களில் வாழ்ந்து சிறப்பான செயல்களைச் செய்து அல்லது வீர மரணம் அடைந்த முன்னோர்களை உயர்நிலையில் வைத்து வழிபடுவது நடுகல் வழிபாட்டு முறைகும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த நடுகல் நாமக்கல் வட்டார மக்களின் பண்பாட்டில் எவ்வாறு உள்ளது என்பதை ஆராய்வதே, இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: நடுகல், கூரை சோறிடுதல், ஈடுமுறை செய்தல், மாலா கோயில், பண்பாடு, வழிபாடு, நம்பிக்கை, வேண்டுதல், அருந்ததியர்.

முன்னுரை

நாமக்கல் மாவட்டம் பழங்காலத்தில் ஆரைக்கால் என பெயர் பெற்றிருந்தது. சோழர் காலத்தில் இவர் திருவாரைக்கல் என்றும் வழங்கப்பட்டதாக வரலாற்றுச் சான்றுகள் பதிவு செய்துள்ளன. இவ்வூர் ஆரைக்கல் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ‘ஆரை’ என்பதற்கு ‘மதில்’ என்றும் ‘நாமம்’ என்றும் பொருள். ஆகவே ஆரைக்கால் நாமக்கல் என்று வழங்கப்பட்டது. நாட்டுப்புற மக்களின் வழிபாட்டு முறைகள் பெரும்பாலும் இயற்கை மையப்படுத்தி காவல் தெய்வங்களை வணங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டவை. நாட்டார் தெய்வங்களை வணங்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டவை ஆகும் நாட்டார் தெய்வங்கள் சாமி ஆட்டம் குருதிப்பலி மற்றும் கிராம தேவதைகள் குறித்து மூடநம்பிக்கை பிம்பங்களை உடைத்து அவற்றின் சமூக உளவியல் பின்னணியை விளக்குகிறது என்று தொ. பரமசிவன் எழுதிய, “தெய்வம் என்பதோர்” என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ‘வழிபடு’மற்றும் ‘வழி’ என்ற

வேர்ச்சொல்லில் இருந்து வழிபாடு என்ற சொல் பிரிந்தது. வழிபாடு என்ற சொல்லுக்கு வழியிற் செல்லுகை, பின்பற்றுகை, வணக்கம், பூசனை என்ற பல பொருள் தமிழ்பேரகராதி கூறுகின்றது. வழிபாடு என்பதற்கு அருச்சித்தல் பங்கெடுத்தல் தீபம் கொட்டுதல் என்று தொகை அகராதி கூறுகின்றது. வணக்கம் என்னும் சொல்லை செந்தமிழ் அகராதி கூறுன்கிறது. வழிபாடு மனிதனுடைய அச்ச உணர்விலிருந்தும் குற்ற உணர்விலிருந்தும் இருந்தும் உண்டாகி இருப்பதாக சிக்மன்ட் பிராய்ட் கூறுகிறார்.

சங்க இலக்கியத்தில் நடுகல்

சங்க நூல்களில் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட நடுகல் பற்றிய பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் இருபது பாடல்களே மூன்றாம்கட்டத்தைச் சார்ந்தவை. ஓவியம், உருவங்களுடன் கூடிய நடுகற்கள், கல்திட்டை, கல்பதுக்கை, குகை ஓவியங்கள் ஆகியவை இக்காலகட்டத்தில் பெருகின என்பர். நடுகல்லாய் மாறிய வீரர்களுக்குச் சடங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டதை,

முனைஆத் தந்து முரம்பின் வீழ்ந்த

வில்ஏர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவா

வல்ஆண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்

நடுகல் பீலி சூட்டித் துடிப்படுத்துத்

தோப்பிக் கள்ளோடு துருஉப்பலி கொடுக்கும்

போக்குஅருங் கவலைய புலவுநாறு அருஞ்சுரம் (அகம்., பா. 35)

வெட்சி வீரராகிய மறவர்கள் போர்முனையிலேயே வென்று பசுக்களை மீட்டனர். அவ்வெட்சியாரைக் கரந்தை வீரர்கள் மேட்டு நிலத்திலே வீழ்த்தித் தம் வெற்றியைக் கொண்டாடினர். போர்க் களத்தில் இறந்த வீரர்களுக்கு நடுகல் நட்டு, அந்நடுகல்லுக்கு மயிலின் தோகைகளைச் சூட்டினர். துடியினை முழங்கினர். நெல்வால் ஆகிய கள்ளோடு செம்மறியாட்டுக் குட்டியையும் பலி கொடுத்தனர் என்பதை இப்பாடல் வழி புலனாகிறது.

புறநானூற்றில் நடுகல் வழிபாடு

ஒன்னாத் தெவ்வர் முன்னின்று விலங்கி

ஒளிறு ஏந்துமருப்பின் களிறு எறிந்து வீழ்ந்தெனக்

கல்லே ப்ரவின் அல்லது நெல்லு குத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே (புறம்., பா. 335)

மேற்கண்ட பாடல் வரிகளில் பகைவர் படைகளின் முன்னின்று மேலதிர் வராதவாறு தடுத்து அவர் கொல்கின்றதை வென்று, தாமும் வீழ்ந்து நடுக்கல்லாகினவரின் நடுக்கடலை தொழுவது இன்றி நெல்லும் பூவும் சொரிந்து வழிபடச் சிறந்த கடவுளும் வேறு எதுவும் கிடையாது என்று புறம் வழி அறியப்படுகின்றது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியத்தில் நடுகல் வழிபாடு முறை

காட்சி கால்கோள் நீர்படை நடுகல்

சீர்தகு மரபின் பெரும்படை வாழ்த்தல் (தொல். புறம்., 63)

காட்சி

கரந்தைப் போரில் உயிர் துறந்த வீரரை நடு கல்லில் நிறுத்தி வழிபாடு செய்வதற்குரிய கல்லை தேர்ந்தெடுத்தனர்.

கால்கோள்

நடுகல்லுக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கல்லை கைகோடல் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார்.

நீர்படை

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கல்லை நீரிலிட்டு கழுவி தூய்மைப்படுத்துதல் நீர் படையாகும்.

நடுகல்

கல்லினை நடுவதற்காக தேர்ந்தெடுத்த ஓர் இடத்தில் நல்ல நாளின் நடுதலே நடுகல்லாகும்.

பெரும்படை

கல்லிற்குத்தக்க தக்க மரபினை உடைய கோயில் அமைத்து வழிபாடு செய்யும் முறையை பெரும்படையாகும்.

வாழ்த்துதல்

நடுகல்லை தெய்வமாக போற்றி வழிபாடு செய்தல் முறையையும் அதற்கு கடவுளை வாழ்த்திப் பாடுதலும் வாழ்த்துதல் என்று தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார்.

ஐங்குறுநூற்றில் நடுகல்

“விழுத்தொடை மறவர் வில்லிடத் தொலைந்தோர் எழுத்துடை நடுகிஅல் அன்ன விழுப்பிணர்ப் பெருங்கை யானை இருஞ்சினம் உறைக்கும் வெஞ்சரம் அரிய என்னார் வந்தனர் தோழிநம் காதலோரே” (ஐங்குறு, பா. 352) என்ற பாடலில்தோழி, வில்லாற்றல் மிக்க மறவர் வில்லில் அம்பு விடத் தொலைந்தவருக்கு பெயர் எழுதி நடப்பட்ட நடுகல் போலச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் குடிகளை அறுக்கும் யானை தோற்றமளிக்கும் காட்டு வழியில் சென்ற காதலர் வந்துள்ளார் என்று ஐங்குறுநூற்று பாடல் வழி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்தில் நடுகல் வழிபாடு

குற்றக் குரவையும் ஒன்றினை அனைத்துடன்

காட்சி கால்கோள் தீர்ப்பை நடுகல் (சிலம்பு, பா. 83-84)

உலகில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து உயிர் துறந்த சான்றோர்களுக்கு நடு கல் எடுப்பது போலவே கற்புக்கடம் பூண்டு உயிர்த்துறந்த பத்தினி பெண்ணாகிய மகளிர்க்கு நடுகல் நிறுவி வழிபடும் மரபு பண்டை காலத்தில் இருந்துள்ளது. கற்புடைய தெய்வமாகிய கண்ணகிக்கு சேர மன்னன் ஆகிய செங்குட்டுவன் இமயமலையில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட கல்லினை கங்கை ஆற்றில் நீராடி அக்கல்லில் சிலை செய்து பத்தினிக்கோட்டம் அமைத்து வழிபாடு செய்தான். என்பதனை சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நாமக்கல் மாவட்டத்தில் நடுகல்

நாமக்கல் மாவட்டம் திருச்செங்கோடு வட்டத்தில் கொல்லப்பட்டி, மாரப்பம்பாளையம், மூலப்பாளையம், மானத்தி, கோவில்பாளையம், எலச்சிபாளையம், கரட்டுப்பாளையம், மாவு ரெட்டிப்பட்டி, மாணிக்கம் பாளையம், கூப்பிட்டாம் பாளையம் போன்ற கிராமங்களில் நடுகல் வழிபாடு பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. நாமக்கல் மாவட்டத்தில் அருந்ததியர் இனத்தில் நடுக்கல் வழிபாடு பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதனை கல ஆய்வு மூலமாக தகவலாளி சீ. துரைசாமி என்பவர் கூறுகிறார்.

நடுகல் பயன்பாட்டுமுறை

ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் இறந்த மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு கூரை சோறிடுதல் நிகழ்வு நடைபெறும் பிறகு பங்காளிகள், உறவினர்கள், ஊர் பெரிய தனத்துக்காரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மாலா கோவிலுக்கு (நடுகல் நடும் இடம்) செல்லும் வழியில் முதலில் எந்தக் கல்லை தேர்வு செய்கிறார்களோ அதே கல்லில் தான் நடுவார்கள் மற்றவர்கள் அதைவிட நல்ல கற்களை எடுத்தாலும் அதை நடமாட்டார்கள். கல்லின் இறந்தவரின் பெயர், பிறப்பு, இறப்பு, ஊர் பெயர் முதலியவற்றை கல்லில் செதுக்கி கல்லினை நடுகிறார்கள். கருங்கல், கிரானைட், மார்பில்ஸ், முதலான கற்களையும்தற்போது வழக்கத்தில் பயன்படுத்தி நட்டு வருகின்றனர். நடு கல்லை தண்ணீர் ஊற்றி சுத்தம் செய்து சீகைக்காய், திருமஞ்சனம், பழங்கள், நல்லெண்ணெய்,

ஆகியவற்றை தேய்த்து குளிப்பாட்டி திருநீற்பட்ட இட்டு மஞ்சள் குங்குமம் வைத்து கல்லை கீழே கிடத்துவர். கல் நடுமிடத்தை தேர்வு செய்து கடப்பாரையில் தோன்றி கையால் மண்ணை அள்ளுவார்கள். மம்முட்டியை பயன்படுத்த மாட்டார்கள் கல் நடும் முன் குழிக்குள் நாணயங்களை வைத்து கல்லை ஐந்து அல்லது ஏழு பேர் சேர்ந்து நடுவார்கள் என்பதை முனைவர் சு சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் நாமக்கல் தெய்வங்கள் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மாலா கோவிலில் நடுகல் வழிபாட்டு முறை

இறந்தவர்களின் நினைவாக கல் நடுமிடத்தினை மாலா கோவில் என்று மக்கள் கூறுகின்றார்கள். மாலா கோவில் கூரைவிட்டு ஒதுக்குப்புறமான புறம்போக்கு நிலங்களில் ஊருக்கு நேராக இல்லாமல் வடபுறமாகவோ அல்லது தென்புறமாகவோ அமைந்திருக்கும் என்பதை கள ஆய்வு மூலமாக தகவலாளி சீ. குப்பன் என்பவர் கூறுகிறார்.

ஈடுமுறை செலுத்துதல்

பொருள்கள் ஏதாவது திருட்டு போனாலும், பகை காரணமாகவும் மாலா கோவிலில் ஈடுமுறை போடுவார்கள் மாலா கோவிலின் மரத்தில் கோழியை பலியிடுவார் மாலா கோவிலில் நடுகல்லை கும்பிட்டால் கட்டாயம் பலிக்கும் என்று நாமக்கல் வட்டார மக்களிடத்தில் நம்பிக்கை உள்ளது என்பதை முனைவர் சு சண்முகசுந்தரம் கூறுகிறார்.

வேண்டுதல் வைக்கும் முறை

இக்கோயிலில் ஊர் தர்மகர்த்தா, பூசாரி, பெரிய தனத்துக்காரர்கள் முன்னிலையில் வேண்டுதல் வைக்கப்படுகின்றது. வேண்டுதல் வைத்து அடுத்த ஆண்டு நிறைவேறும். நிறைவேறிய பிறகு தெருக்கூத்தும், வேட்டி, சேலை வைத்து வழிபாடு செய்கிறார்கள் என்பதை நாமக்கல் தெய்வங்கள் என்ற நூலில் சு சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்.

சிறு தெய்வ வழிபாட்டில் நடுகல்

நாமக்கல் மாவட்டத்தில் உள்ள கிராமங்களில் சிறு தெய்வ வழிபாடு என்பது மக்களின் வாழ்வோடு இணைந்து காணப்படுகிறது. பெரும்பாலும் ஆண் தெய்வங்களே சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. ஆண்களில் சிலர் வீர தீர செயல்களில் ஈடுபட்டு தங்களின் குடியையும் குலத்தையும் தங்கள் உயிரை கொடுத்து பகைவர்களிடமிருந்து பாதுகாக்கிறார்கள். இத்தகைய செயல்களில் ஈடுபட்டவர்களை பிற்காலத்தில் சிறு தெய்வங்களாகவும் கிராம மக்களால் வழிபடுகின்றார்கள் என்பதை நாட்டுப்புற வழிபாட்டு மரபுகள் என்ற நூலில் முனைவர் இரா.சந்திரசேகரன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அருந்ததியர்களின் முன்னோர் வழிபாடு

பொதுவாக அருந்ததியர்கள் வழிபாட்டாலும் சில சமயங்களிலும் முன்னோர்களை மட்டும் சிறப்பாக நினைத்து வழிபாடு செய்கின்றனர் . முன்னோர்கள் வழிபாட்டை இரண்டு வகையாக பிரிக்கலாம். ஒன்று இறந்த ஒவ்வொருவரையும் அவர் இறந்த நினைவு நாள் என்று சிறப்பாக நினைத்து வழிபடுவதும் மற்றொன்று இறந்த அனைவரையும் மொத்தமாக ஒரே நாளில் நினைத்து வழிபடுவதும் வழக்கமாக உள்ளது. அருந்ததியர் இன மக்களின் முன்னோர் வழிபாட்டில் கல்நடும் நிகழ்வு நடைபெறுவதாக அருந்ததியர் வாழும் வரலாறு” என்ற நூலில், மாற்கு கூறியுள்ளார்.

முடிவுரை

நடுகல் வழிபாடு செய்யும் இடத்தை மாலா கோவில் என்று நாமக்கல் வட்டார மக்கள் கூறுகிறார்கள். மாலா கோவிலில் வேண்டுதல் வைத்தால் நிச்சயம் நடைபெறும் என்று மக்களிடத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கை உள்ளது. மாரியம்மன் திருவிழா கொண்டடுவது போல இறந்தவர்களை தெய்வமாக நினைத்து வருடாந்தோறும் விழா கொண்டாடப்படுகின்றனர்.

இறந்து போன முன்னோர்கள் தம் சந்ததியினருக்கு எந்த குறையும் வராமல் பாதுகாப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். இதனையே தொல்காப்பியர் தொல்காப்பியத்தில் நடுகல் வழிபாட்டு முறையினைப்பற்றியும் அதனோடு தொடர்புபடுத்தி நாமக்கல் வட்டார மக்களின் பண்பாட்டில் நடுகல் வழிபாட்டுமுறை உள்ளது என்பதனை இக்கட்டுரை வழி விளக்குகின்றது.

கள ஆய்வு தகவலாளிகள்

- [1] தகவலாளி பெயர்.சீ. துரைசாமி, வயது. 60, ஊர். நாமக்கல், தொழில். விவசாயம்.
- [2] தகவலாளி பெயர்.சீ. குப்பன், வயது.68, ஊர். திருச்செங்கோடு, தொழில். விவசாயம்.

குறிப்புகள்

- [1] பரமசிவன், தொ. தெய்வம் என்பதோர். கலப்பை பதிப்பகம்.
- [2] வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு. அகநானூறு மூலமும் உரையும். கௌரா பதிப்பகம்.
- [3] கேசிகன், புலியூர். புறநானூறு மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
- [4] திருஞானசம்பந்தம், சி. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம். கதிர் பதிப்பகம்.
- [5] சீனிவாசன், ரா. சிலப்பதிகாரம் மூலமும் திறனாய்வும். அணியகம் பதிப்பகம், சென்னை, 1998.
- [6] சண்முகசுந்தரம், சு., மற்றும் பெருமாள் முருகன். நாமக்கல் தெய்வங்கள். காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை.
- [7] சந்திரசேகரன், இரா. நாட்டுப்புற வழிபாட்டு மரபுகள். மக்கள் அச்சகம், சென்னை, 2002.
- [8] மாற்கு. அருந்ததியர் வாழும் வரலாறு. தமிழினி வெளியீடு.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 2, May 2026

E-ISSN: 2583-0880
MLA, DOAJ Indexed

Ayothi Dharsan in Kudanthai

Dr. A. Dhanalakshmi, Associate Professor of Tamil,
Seethalakshmi Ramaswami College, Tiruchirappalli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0741-691>

DOI: 10.5281/zenodo.20840075

Abstract

At first, human life in nature was difficult. People had no food, no clothes, and no place to live. History tells us this. Early humans lived in mountains, forests, plains, and along riverbanks. They suffered from cold, harsh wind, rain, and the movements of wild animals. We can understand this from historical records and evidence from that time. Over time, humans began living in mountain caves. They also made dwellings on hillsides. Some of these were formed by nature, and others were made by human effort. Stones were set up on four sides to create a living space. That basic structure later took many different forms. Archaeological evidence confirms this. A temple is the house of the gods. A temple reflects the arts, the principles of dharma, beliefs, values, and the way of life honoured under Hinduism. It serves as a connection between humans, the deities, and the cosmic person, all within a sacred place. Hence, this article investigates the evidence of Ayothi Darisanam in Kudanthai.

Keywords: Kattali, Anuviratam, Surudhakeerti, Culture, Bhagavad Siddham

References

- [1] Arulmigu Ramasami Thirukkoil Thala Varalaru. Kumbakonam, 1998.
- [2] Subramaniyan, S. Ve. *Kambaramaayanam Moolamum Uraiyum*. 1st ed., Manivasagar Pathippagam, 1918.
- [3] Venkatasami, Mylai Seeni. *Thamilar Valartha Azhagu Kalaigal*. 1st ed., Pari Nilayam, 1960.
- [4] Manickam, A. A. *Kurundhogai Moolamum Uraiyum*. Varthamanan Pathippagam, 1999.
- [5] Manickam, A. A. *Maduraikkanji Moolamum Uraiyum*. Varthamanan Pathippagam, 1999.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

குடந்தையில் அயோத்தி தரிசனம்

முனைவர் ஆ. தனலெட்சுமி, இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சீதாலக்ஷ்மி ராமஸ்வாமி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0741-691>

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இயற்கையில் மாந்தர் வாழ்வு தொடக்கத்தில் அலைக் கழிக்கப்பட்டு இருந்தது. உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும் இன்றி இருந்ததாக மாந்தர் வரலாறு உணர்த்துகின்றது. வரலாற்றில் மனிதனின் இருப்பிடம் தொடக்கத்தில் மலை, காடு, சமவெளி, ஆற்றோரம் என்ற நிலைகளில் ஒடுங்கி வாழ்ந்ததில் பனி, கடும்காற்று, மழை, வனவிலங்குகளின் இயக்கங்களினால் துயரநிலை அடைந்ததை அக்காலத்திற்குரிய வரலாற்று ஆவணங்கள் எனக் கொள்ளத்தகும் சான்றுகள் வழி உணரலாம். இவ்வகையில் காலத்தின் கழிவில் மாந்தர் இருப்பிடங்களாகிய மலைக்குகைகளில் தங்கி வாழ்ந்தலும், மலைச்சரிவுகளில் இயற்கையின் அமைப்புகளிலோ, மாந்தனது முயற்சியாலோ வாழ்விடங்கள் என நான்கு பக்கங்களாலும் கற்கள் நாட்டப்பட்டு வாழ்விடமாக அமைந்தது. அந்த அமைப்பே பிற்காலத்தில் பல்வேறு வடிவங்களில் மாந்தனால் அமைக்கப்பட்டன என்பதற்குத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் வரலாற்றுச்சான்றுகள் உரைத்து நிற்கின்றன. கோயில் கடவுளரின் இல்லமாகும். ஒரு கோவில் என்பது கலைகளின் தொகுப்பு, தர்மத்தின் கொள்கைகள், நம்பிக்கைகள், மதிப்புகள் மற்றும் இந்து மதத்தின் கீழ் போற்றப்படும் வாழ்க்கை முறை ஆகியவற்றை பிரதிபலிக்கிறது. இது ஒரு புனிதமான இடத்தில் மனிதன், தெய்வங்கள் மற்றும் பிரபஞ்ச புருஷனுக்கு இடையேயான இணைப்பாக செயல்படுகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: கற்றளி, அனுவிரதம், சுருதகீர்த்தி, பண்பாடு, பகவத் சித்தம்.

முன்னுரை

தமிழ் மக்களின் கலாசாரம், பண்பாடு, வாழ்கை முறை ஆகியவற்றை தமிழகக் கோயில்களில் தொடர்ந்து பிரதிபலித்து வந்திருக்கின்றன. கற்றளிகள் எனப்படும் கற்கோயில்களின் காலம் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அரசாண்ட இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் ஆகிய இராசசிம்ம பல்லவன் கால முதல் தொடங்கியது.

நீளமாகவும், அகலமாகவும் தேவைக்கேற்பவும் தரித்து எடுத்த கருங்கற்களை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்படும் கோயிலே கற்றளி. சுண்ணம் சேர்க்காமலே பெரும்பாலும் இக்கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. (தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள், ப. 14.)

நான்கு கார்டினல் திசைகள் ஒரு இந்து கோவிலின் அச்சை உருவாக்க உதவுகின்றன, அதைச் சுற்றி இருக்கும் இடத்தில் ஒரு சரியான சதுரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மண்டலத்தின் வட்டம் சதுரத்தை சுற்றி வருகிறது. சதுரமானது அதன் பரிபூரணத்திற்காக தெய்வீகமாகவும், அறிவு மற்றும் மனித சிந்தனையின் குறியீட்டு விளைபொருளாகவும் கருதப்படுகிறது,

குடந்தை இராமஸ்வாமி கோயில் – அறிமுகம்

குடந்தை - கோயில் நகரம். திரும்பும் திசையெங்கும் கோபுரங்கள் அழகு செய்யும் ஊர். சைவம் வைணவம் ஆகிய இரு சமயங்களின் ஆலயங்களும் நிறைந்திருக்கும் சேஷத்திரம்.

காசிக்கு நிகரான புனிதமும், அயோத்திக்கு நிகரான சிறப்பும் கொண்ட தலம். கலையும் ஆன்மிகமும் கலந்து செழித்திருக்கும் பூமி. இத்தகைய சிறப்புகள் வாய்ந்த புண்ணிய பூமியான குடந்தையில் நடுநாயகமாகத் திகழ்கிறது இந்த இராமஸ்வாமி திருக்கோயில்.

➤ இறைவன் : இராமஸ்வாமி

➤ இறைவி : சீதாலக்ஷ்மி

கும்பகோணம் இராமசுவாமி கோயில், தமிழ்நாட்டின் கும்பகோணத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு வைணவத் திருத்தலம். இது, விஷ்ணுவின் அவதாரமான ராமருக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கோயில். தென்னக அயோத்தி என போற்றப்படும் இந்த கோயில், கும்பகோணத்தின் முக்கிய கோவில்களில் ஒன்றாகும்.

தென்னக அயோத்தி

தென்னக அயோத்தி என்று போற்றப்படும் கும்பகோணம் சீதா தேவி சமேத இராமஸ்வாமி கோவில் பற்றி அவசியம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். காசிக்கு நிகரான புனிதமும், அயோத்திக்கு நிகரான சிறப்பும் கொண்ட தலம். கும்பகோணம் கலையும் ஆன்மிகமும் கலந்து செழித்திருக்கும் பூமியான கும்பகோணத்திலுள்ள வைணவத் தலங்களில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது இராமஸ்வாமி கோயில்.

இராமஸ்வாமி கோயில் பெயர் காரணம்

முடிசூட்டுப் பாணியில் கட்டப்பட்டுள்ளதாலும், ராமர், சீதை மற்றும் லட்சுமணரின் உருவங்களுடன் பரதன் மற்றும் சத்ருக்னரின் உருவங்களும் இங்குள்ளதால், இந்தக் கோயில் "தெற்கு அயோத்தி" என்று அழைக்கப்படுகிறது. வான சங்கமத்தின் தெய்வீகக் காட்சியால் தொலைதூர இடங்களிலிருந்தும் மக்கள் இந்த முடிசூட்டுக் காட்சிக்கு ஈர்க்கப்படுகிறார்கள், இது அவர்களை பிரமிப்பில் ஆழ்த்துகிறது.

கோயிலை எழுப்பித்த மன்னர் அச்சுத நாயக்கர்

கும்பகோணத்தில் இருக்கிறது இராமஸ்வாமி கோயில். பழையமையான இந்தக் கோயிலைக் கட்டியவர் தஞ்சையை ஆண்ட ரகுநாத நாயக்கர் என்பார். இவருக்கு இராம சரிதத்தைக் கேட்பதிலும் படிப்பதிலும் பேரார்வம் இருந்தது. தினமும் தன் அவையில் ராமாயணத்தைப் படிக்கச் சொல்வாராம். பண்டிதர்கள் அந்தப் புண்ணியக் கதையைக் கேட்கும்போது மெய் சிலிர்ந்துக் கேட்பாராம். ராமாயணத்தைப் படிக்கும் பண்டிதர்களுக்குத் தன் கையாலேயே தாம்பூலம் மடித்துக்கொடுத்து மகிழ்வானாம். அதனால் இந்த மன்னனுக்கு, 'அனுவிரத ராமகதாம்ருத சேவகன்' என்னும் திருப்பெயர் ஏற்பட்டது என்கிறார்கள். அத்தகைய ராம பக்தர் எடுப்பித்த கோயில்தான் குடந்தை இராமஸ்வாமி கோயில்.

கோயில் எழுப்பப்பட்ட காலம்

தென்னக அயோத்தி என போற்றப்படும் இராமஸ்வாமி கோவில் கி.பி.1600 முதல் கி.பி.1645 வரை தஞ்சாவூரை ஆட்சி செய்த ரகுநாத நாயக்க மன்னரால் கட்டப்பட்டது.

கோயில் உருவான வரலாறு

இராம பக்தரான அச்சுத நாயக்கர், கும்பகோணத்திற்கு அருகிலுள்ள தாராசுரத்தில் ஒரு புனிதக் குளத்தைத் தோண்டினார். தோண்டலின் போது, குளத்தில் ஸ்ரீ இராமர் மற்றும் சீதா தேவியின் சிலைகளைக் கண்டனர். மன்னர் ஸ்ரீ இராமருக்கு ஒரு கோயில் கட்ட முடிவு செய்து, அதற்கு இராமஸ்வாமி கோயில் என்று பெயரிட்டார். கும்பகோணத்திற்கு அருகே உள்ள தாராசுரத்தில் குளம் வெட்டும்போது கிடைத்த இராமன், சீதையின் சிலைகளைத் தான் இந்த கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்தார் என்கிறது தல வரலாறு.

தல வரலாறு குறித்த கதைகள்

அயோத்தி மன்னர் தசரதருக்கு நீண்ட நாட்களாக புத்திரப்பேறு இல்லை. தன் குலகுரு வசிஷ்டரின் ஆலோசனையின் பேரில் அவர் புத்திரகாமேஷ்டி யாகம் செய்தார். அதன் பலனாக விஷ்ணுவே அவருக்கு குழந்தையாக அவதரித்தார். சித்திரை புனர்பூசம் நட்சத்திரம் நவமி திதி அவரது பிறந்த நாளாகும். தசரதரின் முதல் மனைவி கவுசல்யா அந்த தெய்வ மகனைப் பெற்ற புண்ணியவதி. இதையடுத்து விஷ்ணுவின் கையிலுள்ள சக்கரம் பூமிக்கு வர ஆசைப்பட்டது. அது பரதன் என்ற பெயரில், ராமன் பிறந்த மறுநாள் பூசம் நட்சத்திரத்தில், இரண்டாம் மனைவி கைகேயி வயிற்றில் அவதரித்தது. விஷ்ணு பூமிக்கு வந்த போது அவருடன் ஆதிசேஷனும் வருவேன் என அடம் பிடித்தது. தன்னை தினமும் தாங்கி தூங்க வைக்கும் சேவை புரிந்த சேஷனின் சேவையைப் பாராட்டி, விஷ்ணு அதை தன் தம்பியாக ஏற்றார். மூன்றாவது மனைவி சுமித்திரைக்கு ராமன் பிறந்த மூன்றாம் நாள் ஆயில்ய நட்சத்திரத்தில் அக்குழந்தை பிறந்தது. அதே நாளில் சுமித்திரையின் வயிற்றில் சத்ருக்கனன், விஷ்ணுவின் கையிலுள்ள சங்கின் அவதாரமாக அவதரித்தார். இவர்களில் லட்சுமணன் ராமனை மிகவும் நேசித்தார். குழந்தையாக இருந்த போது இவர் நான்காம் தொட்டிலில் கிடந்தார். ராமன் முதல் தொட்டிலில் படுத்திருந்தார். லட்சுமணன் குழந்தை அழுத்தது. எவ்வளவோ ஆறுதல்படுத்தியும் முடியவில்லை. அதன் கண்கள் ராமனின் தொட்டிலை நோக்கி திரும்பியிருந்ததைக் கண்ட வசிஷ்டர், ஒரே தொட்டிலில் இரண்டு குழந்தைகளையும் படுக்க வைத்தார்.

இராமனை தன் மீது தூக்கிப் போட்டுக் கொண்ட அக்குழந்தை அழுகையை நிறுத்தியது. அந்த அளவுக்கு பாசமாக இருந்தனர் இராம சகோதரர்கள். இராமன் காட்டுக்கு போன வேளையில், அதற்கு காரணமான தன் தாயை நிந்தனை செய்தவர் பரதன். மேலும், அண்ணனுக்கு பதிலாக தற்காலிக ஆட்சி நடத்திய போது, அவரது பாதுகையை சிம்மாசனத்தில் வைத்து மரியாதை செய்து வந்தார். சத்ருக்கனன் தன் அண்ணன் ராமன் மீது கொண்டிருந்த அன்பிற்கு ஈடு இணை சொல்லமுடியாது. அண்ணன் காட்டில் இருந்த போது, அங்கிருந்து தன்னால் நகர முடியாது என அந்த குட்டித்தம்பி அடம் பிடித்தார். இராமனின் ஆறுதலின் பேரிலேயே ஊர் திரும்பினான். ஒருமித்த சகோதரர்களுக்கு, ஒருமித்த சகோதரிகள் மணவாட்டிகளாக அமைந்தனர். ராமனுக்கும், லட்சுமணனுக்கும் உடன் பிறந்த சகோதரிகளான சீதையும், ஊர்மிளாவும் மனைவி ஆயினர்.

பரத சத்ருக்கனருக்கு ஜனக மன்னரின் தம்பி குசத்வஜனின் புத்திரிகளான மாண்டவியும், சுருதகீர்த்தியும் மனைவியாயினர். பல கஷ்டங் களை அனுபவித்தாலும், ஆசை வார்த்தைகள் காட்டினாலும் இந்த அன்புச் சகோதரர்களை யாராலும் பிரிக்க இயலவில்லை. பட்டாபிஷேக நாளன்று தன் தம்பிகளுடனும், எவ்வித எதிர்பார்ப்புமின்றி தனக்கு சேவை செய்த அனுமானுடனும், காட்டில் தன்னோடு கஷ்டப்பட்ட மனைவி சீதையுடனும் கொலு வீற்றிருந்தார். அயோத்தியில் மட்டுமே உள்ள இக்காட்சியை தென்னக மக்களும் காண வேண்டும் என தெற்கிலிருந்து பட்டாபிஷேக நிகழ்ச்சிக்கு சென்ற மன்னர்கள், தீர்த்த நகரும், புனித இடமும் ஆன கும்பகோணத்தில் இக் காட்சியை வடிவமைத்தனர். ஸ்ரீ ராமர், அவரது சகோதரர்களான சீதா தேவி மற்றும் அனுமன் ஆகியோருடன் சேர்ந்து வழிபாட்டாளர்களை ஆசீர்வதிப்பதால் இந்த கோயில் சிறப்பு வாய்ந்தது.

பட்டாபிஷேக கோலம்

கருவறையில் பட்டாபிஷேகக் கோலத்தில் ராமர், சீதை, லட்சுமணன், சத்ருக்கனன், அனுமார் இருக்கும் காட்சி காண்பவர்களை மெய்சிலிர்க்க வைக்கும். வடக்கு நோக்கிய கருவறையில் மூலவர் இராமரும் சீதைப்பிராட்டியும் பீடத்தில் அமர்ந்திருக்க, பரதன் குடை விரிக்க, இலக்குவன் அஞ்சலி பந்தத்துடன் நிற்க, சத்துருக்கனன் வெண்சாமரம் வீச அனுமன்

கையில் வீணையையும், சுவடியையும் ஏந்தியிருக்க அனைவரும் ஒன்றாக எழுந்தருளியுள்ளனர். இதனை தரிசனம் செய்தலே குடும்பத்தில் ஒற்றுமை அதிகரிக்கும்.

இராமஸ்வாமி கோயில் சிற்பங்களின் அழகியல்

எல்லா கலைகளுமே இறைத்தன்மையின் வெளிப்பாடாக இருந்தாலும், பக்திக்கும் வழிபாட்டிற்கும் அடையாளமாக விளங்குவது சிற்பக்கலைதான். நடுக்கல்லில் தொடங்கிய உருவ வழிபாடு பிற்காலத்தில் கோயிலில் திருவுருவ வழிபாடாக மாறியது. ஆயக்கலை அறுபத்தி நான்கிலும் சிறந்து விளங்கிய தமிழர்கள் சிற்பக்கலையிலும் தலை சிறந்து விளங்கினர்.

எவ்வகைச் செய்தியும் உவமங்காட்டி

நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற்

கண்ணுள் வினைஞர் (மதுரைக்காஞ்சி, பா. 516-518)

எக்காட்சியினையும் தமது ஓவியத்திற்குள் கொண்டு வந்து ஒப்பிட்டுக் காட்டுவர். ஓவியர்கள் எதனையும் நுட்பமாக உணர்ந்தவர்கள். ஆழமான நோக்குடைய வர்கள் என்பது இதன் பொருள். கும்பகோணம் இராமஸ்வாமி கோயில் கும்பகோணத்தில் அமைந்துள்ள கலைச்சிறப்பு மிக்க பழையமையான வைணவ திருத்தலம். அவசியம் காணவேண்டிய அற்புதமான கோயில் இது. காரணம் கோயில் மட்டுமல்ல ஒரு சிறந்த கலைக்கூடமும் ஆகும். முன் மண்டபம் 62 தூண்களுடன் சிற்ப வேலைப்பாட்டுடன் உள்ளது. பெருமானின் பல்வேறு அவதாரங்களும் அற்புதமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மகா மண்டபம் என்று பெயர். கோயிலின் உள் பிரகாரத்தில் இராமயணம் முழுவதும் சித்திரமாக வரையப்பட்டுள்ளன. சுமார் 200க்கு மேற்பட்ட சித்திரங்கள் வரையப்பட்டு சித்திரகூடம் சிறக்கிறது. “இக்கோயில் ஒரு சிற்பக்கூடமாகத் திகழ்கின்றது. முன் மண்டபத்தில் உள்ள தூண்களில் நல்ல வேலைப்பாடுகள் உள்ள சிற்பங்கள் திருமாலின் பல அவதாரங்களைச் சித்திரிக்கும் நிலையில் உள்ளன. இந்த முன் மண்டபம் ஒரு சிற்பக் கலைக்கூடம் என்றால் அது மிகையாகாது. இம்மண்டபத்தின் ஒவ்வொரு தூண்களிலும் நாயக்க மன்னர்களின் சிற்பக் கலை மிளிர்கிறது. ஒவ்வொன்றும் வரலாற்றுக் காட்சிகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. திருமாலின் பத்து அவதாரங்களையும் ரதி மன்மதன் சிலைகளையும் இவற்றில் வடித்திருப்பது காண்போரை ஈர்க்கும் வகையில் உள்ளன.” (அருள்மிகு இராமசாமி திருக்கோயில் தல வரலாறு)

திருவிழாக்கள்

தெய்வத்தின் திருப்பெயரைச் சொல்லி மக்களை அழைத்து விழாக்கொண்டாடினான். புது ஆடை உடுத்தியும், இல்லையென்று வந்தவருக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத்தும் தன்னுடையக் குலம் இவ்வுலகில் நிலைபெறச் செய்தான். சங்க காலத்தில் அழகியக் குடில்களையுடைய சிற்றூரில் எப்பொழுதும் விழாக்களைக் கொண்டாடி மகிழும் ஊராகத் திகழ்ந்தது என்கிறது குறுந்தொகை. “சாறுகொள் ஊரின் புகல்வேன் மன்ற” (குறுந்தொகை, பா. 41) இங்கு சாறு என்னும் சொல் விழாவினைக் குறித்தது. சிற்றூர் மட்டும் அல்லாது பல தரப்பட்ட மக்கள் வாழுகின்ற நகரத்திலும் விழாக்களினால் மிகுந்த ஆரவாரம் உண்டானது.

பேர்ஊர் கொண்ட ஆர்கலி விழவின்

செல்வாம் செல்வாம் என்றி என்று, அன்று இவன்

நல்லோர் நல்ல பலவால் தில்ல (குறுந்தொகை, பா. 41)

விழா நடைபெறும் இடத்திற்குச் சென்றால், அவ்விடத்தில் வாழுகின்ற நல்லோர்களைப் பார்க்க முடியும். அவர்களிடமிருந்து நற்சொற்களைப் பெற்று நம்முடைய வாழ்வு சிறக்க உதவும் என்கிறாள் தலைவி. பண்டையத் தமிழ் மக்கள் விழாக்களை இறைவனைத் தொடர்புப்

படுத்தியே நடத்தி வந்தனர். ஏதேனும் ஒரு கடவுளை முன்னிறுத்தியே விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டது.

திருத்தேரோட்டம்

11 நாட்கள் நடைபெறும் இராமநவமி பெருவிழாவில், நாள்தோறும் அனுமந்த வாகனம், இந்திர விமானம், சூரியபிரபை, சேஷ, யானை மற்றும் குதிரை வாகனம் உள்பட பல்வேறு வாகனங்களில் சாமி புறப்பாடு நடைபெறும். 9ஆம் நாள் இராமநவமி நாளில், விழாவின் முக்கிய நிகழ்வான திருத்தேரோட்டமும் நடைபெறும்.

விடையாற்றி உற்சவம்

விடையாற்றி உற்சவத்தில், இராமபிரானும், சீதா தேவியும் திருக்கல்யாண சேவையில், புஷ்பக விமானத்தில் புறப்படும் நடைபெறும்.

மாசி மகத் திருவிழா

பிப்ரவரி-மார்ச் மாசி மகம் திருவிழாவின் போது, ஸ்ரீ ராமரும், அன்னை சீதாவும் மகாமகம் கோயில் குளத்தில் நீராடி, பக்தர்களுக்கு தீர்த்த பிரசாதம் வழங்குகிறார்கள்.

பவித்ர உற்சவம்

ஜூலை மற்றும் ஆகஸ்ட்: ஆடியில் ஐந்து நாட்கள் பவித்ர உற்சவத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றன.

கருட சேவை விழா

ஓலை சப்பரத்தில் தங்க கருட சேவை நிகழும். மாசிமகத்தன்று ராமனும், சீதையும் மகாமக குளத்தில் எழுந்தருளி தீர்த்தம் வழங்குவர். கும்பகோணத்தில் சித்திரை மாதம் வளர்பிறையில் அமாவாசைக்கு அடுத்து வருகின்ற 3ஆவது திதியான அட்சய திருதியையில் காலையில் கருட சேவை கொண்டாடப்பெறுகிறது. கும்பகோணத்திலுள்ள சார்ங்கபாணி, சக்கரபாணி, இராமஸ்வாமி, ராஜகோபாலஸ்வாமி, வராகப்பெருமாள், வெங்கடராயர் அக்ரகாரம் பட்டாபிராமர், மல்லிக தெரு சந்தான கோபாலகிருஷ்ணன், நவநீதகிருஷ்ணன், புளியஞ்சேரி வேணுகோபால சுவாமி, மேலக்காவேரி வரதராஜப்பெருமாள், நவநீதகிருஷ்ணன், சோலையப்பன் தெரு ராமசுவாமி ஆகிய 12 வைணவ கோயில்களைச் சேர்ந்த உற்சவப் பெருமாள் சுவாமிகள் கருட வாகனத்தில் புறப்பட்டு பெரிய கடைத் தெருவில் ஒரே இடத்தில் எழுந்தருளுகின்றனர்.

அரியணை அனுமன் தாங்க, அங்கதன் உடைவாள் ஏந்த

பரதன்வெண் குடைக விக்க இருவரும் கவரி பற்ற

விரை செறி கமலத் தாள்சேர் வெண்ணெய்யூர்ச் சடையன் தங்கள்

மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி, வசிட்டனே புனைந்தான் மௌலி! (கம்பராமாயணம்,

யுத்தகாண்டம், 4143)

கோயில்கள் பண்பாட்டின் நிலைக்களன்களாக கலைகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவனவாக- வைத்திய நிலையங்களாக ஆன்மீக பயிற்சி நிலையங்களாக கல்விச் சாலைகளாக பல் பரிணாம நிலையை தன்னகத்தே கொண்டு செயற்பட வேண்டுமென்று முதல் இயல் அறிவுறுத்துகிறது.

முடிவுரை

ஆலயம் என்பது இந்துக்களைப் பொறுத்த வரையில் அருளொளி வீசும் தெய்வீக நிலையங்கள். தெய்வத்தின் மறுவடிவங்கள். இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கிற ஆலயங்களினை அதற்குரிய புனிதத்துவத்துடன்.. நவீன வகையான வசதிகளை உள்வாங்கி அதே வேளை பழைமை, பண்பாடு, பகவத் சித்தம் இவற்றை மனங்கொண்டு புனரமைத்துப் பேணி செவ்வனே வழிநடத்துவது

குறிப்புகள்

- [1] அருள்மிகு இராமசாமி திருக்கோயில் தல வரலாறு .கும்பகோணம், 1998.
- [2] சுப்பிரமணியன், ச .வே. கம்பராமாயணம் மூலமும் உரையும். 1st ed., மணிவாசகர் பதிப்பகம், 1918.
- [3] மயிலை சீனி வேங்கடசாமி. தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள். 1st ed., பாரி நிலையம், 1960.
- [4] மாணிக்கம், அ .ஆ. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 1999.
- [5] மாணிக்கம், அ .ஆ. மதுரைக்காஞ்சி மூலமும் உரையும். வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 1999.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 2, May 2026

E-ISSN: 2583-0880
MLA, DOAJ Indexed

Tribal Worship Patterns and Ritualistic Elements of Tamil Nadu

A. Deepika, Research Scholar of Tamil, Reg. No.: 20PHTMF008, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0444-7996>

Dr. C. Priyadharshini, Associate Professor of Tamil & Head, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-1121-5502>

DOI: 10.5281/zenodo.20840701

Abstract

This paper analyses the unique worship patterns and interconnected ritualistic elements of the tribal communities of Tamil Nadu from an anthropological perspective, elucidating how the primitive nature and animistic worship of these indigenous people evolved into clan-deity (Kula-deivatham) worship. Utilising drawing on ethnographic data embedded in contemporary Tamil novels such as Sholagar Thotti, Kaanagan, Vanam, and Paalkoodaram as primary sources, this study examines the worship systems of the Sholagar, Irular, Paliyar, and Kurumba tribes. The narrative accounts in these novels confirm that an institutionalised monotheistic religious state has not yet fully emerged among these tribes, and they continue to coexist within a synthesis of nature, animism, and polytheism. Furthermore, the study identifies that worship practices such as the Jadaisamy worship (Sholagar) and the sacred boundaries of Palichiamman (Paliyar) instill a profound ecological ethics within these communities—decreeing that not even a single twig should be misappropriated from the forest beyond one's bare needs; similarly, traditions like the 'rejuvenation ritual' of the Alu Kurumbas and the Kumba Devaru worship performed inside caves manifest tribal customs aimed at preserving the latent power of ancestral spirits from dissipating. From an anthropological viewpoint, since a woman is regarded as a symbol of fertility, the direct correlation established between nature and women during rain rituals represents the manifestation of a collective 'homoeopathic magic' mindset, believing it will induce rainfall to make the forest flourish. Hence, this study establishes that tribal worship systems are not mere superstitions but they are rather collective cultural values of sharing, gratitude, social security and environmental conservation. It further demonstrates that contemporary novels serve as exemplary ethnographic documentation of these rare primitive remnants and rituals.

Keywords: Tamil Nadu Tribes, Worship Methods, Ritual Elements.

References

- [1] Antisha, M., and Jo. Benny. "Ko. Ma. Gothandam Padaippukalil Paliyar Inavaraviyal." *International Journal of Tamil Language and Literary Studies*, Volume 5, Issue 2, Jan. 2023, p. 28. DOI: 10.5281/zenodo.7591259.
- [2] Attanathi. *Paal Koodaram*. Thamarai Publications, 2020.
- [3] Attanathi. *Vanam*. Ethir Veliyedu, 2018.
- [4] Santhiya, S., et al. "Suzhaliyal Penniya Nokkil Solagar Thotti." *Tamilmanam Sarvathesa Tamil Aayvuthal*, Volume 12, Issue 1, June 2026, p. 297. DOI: 10.63300/tm12012026.22.

- [5] Saravanakumar, Lakshmi. *Kanagan*. Ezhuthu Piracuram, 2019.
- [6] Suresh, Pe. “Vettakkadu Irularkalin Vazhipattu Muraikal.” *Pathivukal (Geotamil)*, 27 Apr. 2019. www.geotamil.com/index.php/2021-02-11-18-03-56/5093-2019-04-27-05-43-39 Accessed 25 Mar. 2026.
- [7] Nanjappan, Na. “Palangudiyinar Panpadu.” *Kannottam*, 10 Feb. 2008. www.kannottam.com/2008/02/blog-post_4850.html?m=1 Accessed 25 Mar. 2026.
- [8] Bharathi, Bhaktavatsala. *Thamizhaga Palangudigal*. Adaiyalap Pathippagam (ICR), 2003.
- [9] Bharathi, Bhaktavatsala. *Panpaattu Manidaviyal*. Meyyappan Pathippagam, 2009.
- [10] Balamurugan, Su. *Solagar Thotti*. Ethir Veliedu, 2015.
- [11] Balamurugan, Sa. “Palangudi Mathipeedugal Nambikkaigal.” *Ungal Noolagam*, Jan.–Feb. 2008. www.keetru.com/ungal_noolagam/jan08/balamurugan.php Accessed 25 Mar. 2026.
- [12] Maheswaran, Si. *Panpaattu Aayviyal (Panpaattiyal Kuriththa Muzhuthalaviya Paarvai)*. Bharathi Puthakalayam, 2023.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழகப் பழங்குடிகளின் வழிபாட்டு முறைகளும் சடங்கியல் கூறுகளும்

ஆ. தீபிகா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், பதிவுஎண்: 20PHTMF008, தமிழ்த்துறை,
அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0444-7996>

முனைவர் ச. பிரியதர்ஷினி, இணைப் பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர், தமிழ்த்துறை,
அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-1121-5502>

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழகப் பழங்குடியின மக்களின் தனித்துவமான வழிபாட்டு முறைகளையும் அவர்தம் வாழ்வியலோடு பிணைந்துள்ள சடங்கியல் கூறுகளையும் மானிடவியல் நோக்கில் ஆராயும் இக்கட்டுரை, தொல் மக்களின் இயற்கை மற்றும் ஆவி வழிபாடுகள் எங்ஙனம் குலதெய்வ வழிபாடாகப் பரிணமித்தன என்பதை விளக்குகிறது. சமகாலத் தமிழ் இலக்கியப் பதிவுகளான 'சோளகர் தொட்டி', 'கானகன்', 'வனம்', மற்றும் 'பால்கூடாரம்' ஆகிய புதினங்களில் இடம்பெற்றுள்ள இனவரைவியல் தரவுகளை முதன்மை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு, சோளகர், இருளர், பளியர் மற்றும் குறும்பர்களின் வழிபாட்டு முறைகளை இவ்வாய்வு பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இப்பழங்குடிகளிடம் 'ஒரு கடவுள் வழிபாடு' என்ற நிறுவனமயப்பட்ட சமய நிலை இன்னும் முழுமையாக உருவாகவில்லை என்பதையும், அவர்கள் இயற்கை, ஆவி, பல கடவுள் வழிபாட்டின் கூட்டு நிலைகளிலேயே இன்றும் வாழ்கின்றனர் என்பதையும் புதினப் பதிவுகள் உறுதி செய்கின்றன. மேலும், ஜடைசாமி வழிபாடு (சோளகர்), பளிச்சியம்மன் எல்லை (பளியர்) போன்ற வழிபாடுகள், தங்களின் தேவைக்குக் கூடுதலாகக் காட்டின் ஒரு பகுதியையும் அழியாமல் காக்க வழிவகைச் செய்கின்றது. ஆலுக்குறும்பர்களின் 'மறுஉயிர்ப்புச் சடங்கு' மற்றும் குகைக்குள் நிகழும் 'கும்ப தேவரு' வழிபாடுகள் வழி ஆவிகளின் ஆற்றல் சிதையாமல் காக்கப்படும் பழங்குடி மரபுகள் வெளிப்படுகின்றன என்பதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. பழங்குடியினரின் வழிபாட்டு முறைகள் என்பவை வெறும் மூடநம்பிக்கைகள் அல்ல, அவை பகிர்தல், நன்றியுணர்வு, சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் கூட்டுப் பண்பாட்டு விழுமியங்களாகும். சமகாலப் புதினங்கள் இத்தகைய அரிய தொல் எச்சங்களையும் சடங்குகளையும் ஆவணப்படுத்தும் சிறந்த இனவரைவியல் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன என்றும் இவ்வாய்வு நிறுவுகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: தமிழகப் பழங்குடிகள், வழிபாட்டு முறைகள், சடங்கியல் கூறுகள்.

முன்னுரை

தமிழகப் பழங்குடியினரின் வழிபாட்டு முறைகளையும் அவர்தம் வாழ்வியலோடு பிணைந்துள்ள சடங்கியல் கூறுகளையும் மானிடவியல் நோக்கில் ஆராயும் இக்கட்டுரை, சமகாலத் தமிழ் இலக்கியப் பதிவுகளான 'சோளகர் தொட்டி', 'கானகன்', 'வனம்', மற்றும் 'பால்கூடாரம்' ஆகிய புதினங்களில் இடம்பெற்றுள்ள இனவரைவியல் தரவுகளை முதன்மை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு அமைகிறது. இயற்கையின் பேராற்றல் மீதான அச்சமும் மூதாதையர் மீதான நன்றியுணர்வும் எங்ஙனம் தொல் மக்களின் இயற்கை மற்றும் ஆவி வழிபாடுகளைக் குலதெய்வ வழிபாடாகப் பரிணமிக்கச் செய்தன என்பதை விளக்கும் இவ்வாய்வு, இப்பழங்குடிகளிடம் இன்னமும் நிறுவனமயப்பட்ட ஒரு கடவுள் வழிபாட்டு நிலை

முழுமையாக ஏற்படவில்லை என்பதைச் சான்றாதாரங்களுடன் நிறுவுகிறது. மேலும், சோளார்களின் 'ஜடைசாமி', பனியர்களின் 'பளிச்சியம்மன்' எல்லை போன்ற வழிபாடுகள் வழி வெளிப்படும் சூழலியல் அறத்தையும், ஆலுக்குறும்பர்களின் 'மறுஉயிர்ப்புச் சடங்கு' போன்ற கழுக்கமான சடங்குகளையும் இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்கின்றது. வளமையின் குறியீடான பெண்கள் மட்டுமே பங்கேற்கும் சோளார்களின் 'எங்கு சீர்குட்டை' மழைச் சடங்கின் பின்னணியிலுள்ள கூட்டு மனநிலையையும் விரிவாக விளக்கி, இப்பழங்குடி வழிபாடுகள் அனைத்தும் வெறும் மூடநம்பிக்கைகள் அல்ல, மாறாக அவை காடு மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பிற்கான கூட்டுப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் என்பதைப் பறைசாற்றுகிறது.

வழிபாடு.

இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்ந்த பழங்கால மனிதர்கள் இயற்கையின் ஆற்றல் மீது கொண்ட அச்சவுணர்வே அவர்களை இயற்கை வழிபாட்டிற்குத் தூண்டியது. இடி, மின்னல், சூறாவளி, தீடீர் காட்டாற்று வெள்ளம், இயற்கைக் கீற்றம் ஆகியவற்றைக் கண்டு தொன்மக்கள் அஞ்சினர். அவ்வாறு தங்களை அச்சுறுத்தி வந்த இயற்கையையும், தங்கள் மூதாதையரையும் தங்கள் வாழ்விற்குத் துணைபுரிய வேண்டி வழிபட தொடங்கினர். இறந்த மூதாதையரின் ஆற்றலும் அனுபவமும் தங்கள் வாழ்வை செழுமைப்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையில் மூதாதையரை மக்கள் வழிபடுகின்றனர். தங்கள் மூதாதையரை அவர்கள் வழிப்பட்ட ஆவி வழிபாட்டு முறையே பின்னாளில் சமய வழிபாட்டிற்கு வழிகோலியது என்று அறிய முடிகின்றது. தொன்மக்கள் தங்கள் இஷ்ட தெய்வங்களுக்கும் இயற்கைக்கும் படையலிட்டு வழிபட்டனர். அவ்வாறு தங்கள் விருப்பப் பொருட்களைக் கொண்டு படையலிட்டு வழிபடுவதன் மூலம் தெய்வங்களை மகிழ்விக்க முடியும் என்றும், இயற்கையை சாந்திப்படுத்த முடியும் எனவும் நம்பினர்.

ஆவி வழிபாடு என்ற தொல் நிலையில் தோன்றிய சமய நம்பிக்கை, மெல்ல மெல்ல அதன் படிமலர்ச்சி நிகழ்வில் இறுதியாக ஒரு கடவுள் வழிபாடு என்ற உச்ச நிலையை அடைந்தது. அவ்வளர்ச்சி நிலைகளுக்கேற்பவே மக்களின் வளர்ச்சி நிலையும் அமைந்துள்ளது என்பார் டைலர். (பண்பாட்டு மானிடவியல் ப-597)

இதன் மூலம் தொல் சமூகத்தின் சமய படிமலர்ச்சியை அறிய முடிகின்றது. சமயங்களும், ஆவி வழிபாடுகளும் சடங்குகளின் தோற்றுவாயாக அமைந்தன எனலாம். சமயங்களின் வளர்ச்சி நிலையை பின்வரும் அட்டவணையின் மூலம் அறியலாம்.

இயற்கை வழிபாடு (படையலிட்டு வழிபடுவதற்குத் தோற்றுவாய்)

ஆவி வழிபாடு (மூதாதையர் வழிபாடு).

பல கடவுள் வழிபாடு (வழிபாட்டுச் சடங்குகள்)

ஒரு கடவுள் வழிபாடு

இயற்கை வழிபாடு தொடங்கிய போதே மனிதன் படையலிட்டு வழிபடும் சடங்கை தொடங்கினான். அதனைத் தொடர்ந்து ஆவி வழிபாடுகளே மந்தரித்தல் பேயோட்டுதல் முதலிய சடங்குகளுக்குத் தோற்றுவாயாக அமைந்தன. பழங்குடியின மக்கள் வழிபாட்டு

முறையானது இயற்கை வழிபாடு, ஆவி வழிபாடு, பல கடவுள் வழிபாடு என்னும் மூன்று வழிபாட்டு முறைகளையும் சடங்கு முறைகளையும் உள்ளடக்கியது. பழங்குடியினர் வழிபாட்டு முறைகளில் ஒரு கடவுள் வழிபாட்டு நிலை இன்னமும் ஏற்படவில்லை என்பதனை புதினங்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

பழங்குடியின மக்கள் வழிபாட்டு முறையானது அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் சுற்றுச்சூழலையும் மரபார்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் இணைக்கும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது. பழங்குடியினர் வழிபாட்டு முறையானது பகிர்வு, நன்றியுணர்வு, நம்பிக்கை, பாதுகாப்பு போன்ற எண்ணங்களின் கூட்டு மனநிலையில் நடைபெறுகின்றன. பழங்குடியினர் வழிபாட்டு முறையானது மூன்று வகையாக இணங்கானப்படுகிறது.

- இயற்கை வழிபாடு
- மூதாதையர் வழிபாடு
- கிராம, சமூக அளவில் வழிபடும் கிராம தெய்வங்கள்.
- பிற இந்து சாதிச் சமூகங்கள் வழிபடும் தெய்வ வழிபாட்டு முறை. (தமிழ்நாட்டு பழங்குடிகள், ப. 105)

பழங்குடி மக்களின் வழிபாட்டு முறைகள் யாவும் அவர்களின் வாழ்விடச் சூழலோடும், இயற்கையோடும் பிரிக்க முடியாதபடி பிணைந்துள்ளதை மேற்கண்ட காரணிகள் உணர்த்துகின்றன. தங்கள் வாழ்வாதாரமாக விளங்கும் காடுகளையும், வனப்பகுதிகளையும் வெறும் நிலப்பரப்பாகப் பார்க்காமல், அவற்றை வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வமாகவே கருதுவது இவர்களின் முதன்மை மரபாகும்.

பழங்குடிகள் தங்களின் மூதாதையரின் ஆவிகள் வனத்தைக் காப்பதாகவும் சிலவகை மரங்களை அழித்தால் தங்களின் மூதாதையருக்குக் கோபம் வந்துவிடுமென்றும் நம்புகின்றார்கள். பல சமயம் விலங்குகளையும் கடவுளின் அவதாரமாகப் பார்ப்பதுண்டு. (பாலமுருகன், ச, பக்.01)

பழங்குடிச் சமூகங்கள், தாங்கள் வாழும் ஒட்டுமொத்த வனப்பகுதியுமே வனதேவதையின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட புனிதமான எல்லை என்று மனதார நம்புகின்றனர். இத்தகைய அசைக்க முடியாத இயற்கை வழிபாட்டுத் தத்துவத்திற்குச் சான்றாக 'கானகன்' புதினம் விளங்குகிறது இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் பனியர் பழங்குடியினர், தங்களின் ஒட்டுமொத்த வனப்பகுதியும் 'பனிச்சியம்மன்' என்னும் தங்களின் குலதெய்வத்தின் எல்லைக்கு உட்பட்டது என்ற ஆழமான நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளனர்.

இறந்து போன முன்னோர்கள் ஆவிவடிவில் வனத்தில் வாழ்வதாக பழங்குடியினர் நம்புகிறார்கள். தலைமுறை தலைமுறையாக வனங்களில் வாழ்ந்த தங்களது முன்னோர்கள் வனத்திலே தெய்வங்களாக இருந்து தங்களைக் காத்து வருகின்றார்கள் என்ற நம்பிக்கை இவர்களிடம் வலுவாக இருக்கின்றது. காடு, மலையை விட்டு வெளியேற ஒரு போதும் விரும்பாதவர்களாக, இயற்கையின் அங்கமாக உள்ளனர். (நஞ்சப்பன், ந. பக்.10)

இந்த தெய்வீக நம்பிக்கை, காட்டை வெறும் வழிபாட்டு இடமாக மட்டும் நிறுத்தாமல், அதனை அச்சத்தோடும் பக்தியோடும் பாதுகாக்கும் வாழ்வியல் நெறியாகவும் மாற்றுகிறது.

மாதேஸ்வரன் கோயில் அமைவிடமும் இயற்கை வழிபாடும்

சோளக்களின் வழிபாட்டு மரபில் முக்கியத் தலமாக விளங்குவது சோளகளை என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ள படகல் மாதேஸ்வரன் கோயில் ஆகும். இக்கோயில் இயற்கையோடு இயைந்த பழங்குடியினரின் வழிபாட்டுத் தத்துவத்திற்குச் சிறந்த சான்றாகத்

திகழ்கிறது. அடர்ந்த இயற்கைச் சூழலில், இரு பெரும் பாறைகளுக்கு இடையில் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் லிங்கம் போன்ற கல் வடிவமே இங்கு மாதேஸ்வரனாகக் கருதி வழிபடப்படுகிறது. இத்தகு ஆன்மீகச் சிறப்பு மிக்க படகல் மாதேஸ்வரன் கோயிலில் ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மட்டுமே திருவிழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இத்திருவிழாக் காலத்தில் சிதறிக் கிடக்கும் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து தங்கள் குலதெய்வத்திற்கு வழிபாடுகளைச் செலுத்துகின்றனர். பாறைகளுக்கு இடையே உள்ள கல்லை இறைவனாகக் கருதும் இம்முறை, பழங்குடி மக்களின் 'சுயம்பு' மற்றும் நடுகல் வழிபாட்டு மரபின் எச்சத்தை நமக்கு உணர்த்துகிறது. அடர் வனத்தில் அமைந்துள்ள இக்கோயில் திருவிழா, பழங்குடிச் சமூகமான சோளகர்களும், அவர்தம் அண்டைச் சமூகமான லிங்காயத்துகளும் இணைந்து கொண்டாடும் ஒரு கூட்டு வழிபாட்டுத் தளமாக விளங்குகிறது. இத்திருவிழா இரு வேறுபட்ட பண்பாட்டு மரபுகள் ஒரே புள்ளியில் இணையும் சமூக நிகழ்வாக அமைகிறது.

மணிராசன் வழிபாடு

சோளகர் தொட்டி மக்களின் ஆகச்சிறந்த காவல் தெய்வமாகவும், அவர்களின் முன்னோர் வழிபாடு நிகழும் புனிதத் தலமாகவும் மணிராசன் கோயில் திகழ்கிறது. இக்கோயில் வெறும் வழிபாட்டு மையமாக மட்டுமன்றி, அம்மக்களின் வாழ்வியலைத் தீர்மானிக்கும் அறநெறியின் மையமாகவும் விளங்குகிறது. சமுதாய நீதி நெறியிலிருந்து எவரேனும் தவறினால், அவர்கள் மணிராசனின் தெய்வீகத் தண்டனைக்கு உள்ளாவார்கள் என்ற அச்சமும் ஆழமான நம்பிக்கையும் இச்சமூகத்தினிடம் வேரூன்றியுள்ளது.

சிக்குமாதா அவனது கோல்காரத் தந்தைக்கு உதவியாக விரதமிருந்து கோலப் பராமரித்து மணிராசன் திருவிழாக்களில் நிற்பான். (சோளகர் தொட்டி, ப. 35)

மணிராசன் கோயில் திருவிழா, மிகக் கடுமையான ஆன்மீகக் கட்டுப்பாடுகளையும் மரபு வழி விதிகளையும் கொண்டததிருவிழாக் காலத்தில் ஊர்ப் பொறுப்பாளர்கள் அனைவரும் பத்து நாட்கள் தூய்மையோடு பூசைகள் செய்து, கடுமையான விரதத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, வழிபாட்டு முறைகளையும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டையும் முன்னின்று நடத்தும் 'கோல்காரர்' எவ்வித சமரசமுமின்றி மிகக் கடுமையான கட்டுக்கோப்புடன் விரதம் இருக்க வேண்டியது கட்டாயமாகும். இத்திருவிழா வழிபாடுகளில் ஏதேனும் சிறு தவறு நேர்ந்தாலோ அல்லது கோல்காரர் உள்ளிட்ட ஊர்ப் பொறுப்பாளர்கள் விரதக் கட்டுப்பாட்டைத் தவறினாலோ, அது தீட்டாகிவிடும் (வழிபாடு நிறைவடையாது) என்பது இச்சமூகத்தின் மாறாத விதியாகும்.

எங்குசீர்குட்டை: சோளகர்களின் மழைத் தெய்வ வழிபாடு

சோளகர் பழங்குடிகளின் வாழ்வியலில் இயற்கைச் சமநிலையைப் பேணவும், வளம் பெருகவும் நிகழ்த்தப்படும் முதன்மையான வழிபாடுகளில் 'எங்குசீர்குட்டை' வழிபாடு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இச்சமூகத்தினர் 'எங்குசீர்குட்டை' என்னும் பெண் தெய்வத்தைத் தங்களின் மழைத் தெய்வமாகப் போற்றிப் பரவுகின்றனர்.

பழங்குடியினரின் சடங்குகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் இயற்கையைச் சுரண்டும் நோக்கம் கொண்டவை அல்ல; மாறாக, அவை இயற்கையைத் தாயாகவும், தங்களை அதன் குழந்தைகளாகவும் கருதி வழிபடப்படும் உன்னத வழிபாடுகளாகும். சோளகர் தொட்டி நாவலில் வரும் 'மழைச்சடங்கு' இதற்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகும். மழை பொய்த்துப் போய், காட்டின் பல்லுயிரிச் சமநிலை குலையும்போது, சோளகப்

பெண்கள் தங்களின் முக்கிய இயற்கை வழிபாட்டுத் தலமான 'எங்கு சீர்குட்டை' தெய்வத்தை நோக்கிச் சடங்குகளை நடத்துகின்றனர். (சந்தியா, எஸ்.பக்.297)

காட்டின் ஆழத்தில் அமைந்துள்ள தான்றி மரத்தை இத்தெய்வத்தின் உறையிடமாகக் கருதி, அதற்குச் சிறப்புப் பூசைகள் செய்து சோளக்கர்கள் மழை வேண்டி வழிபடுகின்றனர். இயற்கையின் செழுமையையும் உற்பத்தியையும் போற்றும் இவ்வழிபாட்டு நிகழ்வில் ஆண்களுக்குப் பங்கேற்க அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. முற்றிலும் பெண்களால் மட்டுமே முன்னின்று நடத்தப்படும் இவ்வழிபாட்டில், சோளகப் பெண்கள் மட்டுமே பிரத்யேகமாகப் பங்கேற்றுத் தங்கள் குல மரபுச் சடங்குகளை நிகழ்த்துகின்றனர்.

உலகெங்கிலும் உள்ள பழங்குடி இனங்களின் மரபில், மழையும் நிலமும் பெண்ணியத் தன்மையோடு ஒப்பிடப்படுவதன் நீட்சியைச் சோளக்கர்களின் இந்த 'எங்குசீர்குட்டை' வழிபாட்டிலும், தான்றி மர வழிபாட்டு முறையிலும் நாம் துல்லியமாகக் காண முடிகிறது.

பெண்கள் தலையில் சுமந்த உணவுடன் வனத்தின் எல்லைக்கு அப்பால் சில தூரம் உள்ளே சென்று அங்கிருந்த உயர்ந்த மரத்தினைச் சுற்றி தங்களின் உணவுகளை வைத்தார்கள். அந்த இடம் மரங்கள் அடர்ந்த இடம். பின் தங்களின் உடலிலிருந்த சேலைகளையும் உள்ளாடைகளையும் களைந்து அனைவரும் நிர்வானமாக நின்றார்கள். ஆதன் பின்பு அதே நிலையில் வானத்தைப் பார்த்து “மழை பொழி தாயே” என்று எங்குசீர்குட்டை தெய்வத்தை வேண்டினார்கள். வட்டமாக கும்மியடித்தார்கள். ஒருவர் மாறி ஒருவர் பாடினார்கள். அந்தக் கும்மியானது எங்குசீர்குட்டை தெய்வம் மனம் குளிர நடந்தது. (சோளகர் தொட்டி ப-48)

சோளகப் பெண்கள் தங்களின் கூடைகளில் பாரம்பரிய உணவுப் பொருட்களைச் சுமந்து சென்று, காட்டின் புனிதப் பகுதியில் வைத்து தெய்வத்திற்குப் படைத்து, பின் அதனைத் தங்களுக்குள் பகிர்ந்து உண்கின்றனர். உணவருந்திய பின், இயற்கையோடு தங்களை முழுமையாக ஒடுக்கும் ஆன்மீகக் குறியீடாகப் பாரம்பரிய நடனங்களை ஆடுகின்றனர். இதன் உச்சகட்டமாக, மழையையும் நிலத்தையும் செழுமைப்படுத்தும் தொல்மரபுச் சடங்கின் நீட்சியாக, ஆடைகளின்றி நிர்வாண நடனமாடி வழிபாட்டை நிறைவு செய்கின்றனர். இயற்கையின் அதியுன்னத ஆற்றலோடு நிகழும் இந்த அந்தரங்கமான சடங்கு முறை மற்றும் வழிபாட்டு ரகசியங்களை, சோளகப் பெண்கள் தங்கள் சமூகத்து ஆண்களிடம்கூடப் பகிர்வதில்லை, முற்றிலும் ரகசியமாகவே பேணுகின்றனர்.

இருளர்களின் வெள்ளியங்கிரி ஈசன் வழிபாடு

கோவை வட்டத்தில் வாழும் தாணிக்கண்டி இருளர்களின் ஆன்மீக வழிபாட்டு மரபில், வெள்ளியங்கிரி ஈசன் முதன்மையான குலதெய்வமாகத் திகழ்கிறார். காடும் மலையுமே தங்களின் வாழிடமாகக் கொண்ட இருளப் பழங்குடிகள், வெள்ளியங்கிரியின் கரடுமுரடான ஏழு மலைகளையும் கடந்து சென்று, உச்சியில் வீற்றிருக்கும் ஈசனைத் தங்களின் தொல்மரபு மாறாமல் பக்திப் பெருக்கோடு வழிபடுவதைப் பெருவழக்காகக் கொண்டுள்ளனர்.

கோவை மாவட்டம் பூண்டியில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை அடிவாரத்தில் புகழ்பெற்ற வெள்ளிங்கிரி ஆண்டவர் கோவில் உள்ளது. தென்திருக்கையம் என்று அழைக்கப்படும் இந்த வழிபாட்டு தலத்திற்கு தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் பக்தர்கள் வந்து வழிபாடு செய்துவிட்டு செல்கிறார்கள். இந்த வழிபாட்டு தலத்தில் மலைவாழ் மக்களின் பங்களிப்பு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது, குறிப்பாக இருளர் மக்களின் பங்களிப்பு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. வெள்ளியங்கிரி ஆண்டவர் தரிசனம் அவர்களின் முக்கியமான வழிபாட்டுத் தலங்களில் ஒன்றாகக்

கருதப்படுகிறது. இந்த வழிபாட்டுத் தலத்தில் சித்ரா பவுர்ணமி விழா வெகுவிரிமையாக கொண்டாடப்படுகிறது. (சுரேஷ், பெ. பக். 03)

வெள்ளியங்கிரி கோயில் திருவிழாக் காலங்களில் இருளர்களின் பங்களிப்பு வழிபாட்டோடு மட்டுமன்றி, சமூகப் பொறுப்போடும் இணைகிறது. ஏழு மலைகளின் செங்குத்தான பாதைகளையும், அடர்ந்த வனச் சூழலையும் நன்கு அறிந்தவர்களான இருளர்கள், திருவிழாக் காலத்தில் வெள்ளியங்கிரிக்கு வரும் லட்சக்கணக்கான பக்தர்களுக்குப் பெரும் துணையாக விளங்குகின்றனர். அசாத்தியமான தங்களின் மலைப் பயண அனுபவத்தைக் கொண்டு, கடினமான பாதைகளில் பக்தர்களைப் பாதுகாப்பாக வழிநடத்துவதிலும், மலையேற்றத்தின் போது அவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளை வழங்குவதிலும் தாணிக்கண்டி இருளர்கள் முதன்மைப் பங்கு வகிக்கின்றனர். மலையையும் இறைவனையும் ஒன்றாகக் கருதும் இருளர்களின் இந்த மரபு, தங்களின் வழிபாட்டுத் தெய்வத்திற்குத் தொண்டு செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், அத்தெய்வத்தைத் தேடி வரும் மனிதர்களுக்கும் வழிகாட்டும் உன்னதமான பழங்குடிப் பண்பாட்டின் நீட்சியாகும்.

காளியம்மன் கோயில்: அமைவிடமும் வழிபாட்டுச் சிறப்பும்

தாணிக்கண்டியிலிருந்து சாடிவயல் செல்கின்ற வழித்தடத்தில், இயற்கைச் சூழலுக்கு நடுவே அமைந்துள்ள வீரகாளியம்மன் கோயில் இப்பகுதியில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற வழிபாட்டுத் தலமாக விளங்குகிறது. இப்பழங்குடி மக்களின் ஆன்மீகப் புகலிடமாகவும், குலப் பாதுகாப்பு அரணாகவும் இத்தெய்வம் போற்றப்படுகிறது.

வீரகாளியம்மன் திருவிழாவின் முதன்மை நிகழ்வாகப் பூசாரி அருள்வந்து மக்களுக்கு மங்கலமான அருள்வாக்குகளைக் கூறுகிறார். ஊரிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் திரண்டு வந்து பூசாரியிடம் தங்களின் வாழ்வியல் நலம் குறித்துக் கேட்டு, மனநிறைவோடு அருளாசி பெறுகின்றனர். திருவிழாக் காலத்தில் அக்கிராமத்து (பதியின்) குடிகள் அனைவரும் ஒன்று கூடி, பாரம்பரிய இசைக்கு ஏற்ப ஆடிப்பாடித் தங்களின் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகின்றனர். குறிப்பாக, பழங்குடிப் பெண்கள் வட்டமாக நின்று கும்மியடித்து, நாட்டுப்புறக் கலை மரபு மாறாமல் ஆடி மகிழ்வது விழாவின் முக்கியப் பண்பாட்டுக் கூறாகும். விழாவைத் தலைமை தாங்கி நடத்தும் கோயில் பொறுப்பாளர்கள் அனைவரும், திருவிழாவை முன்னிட்டுப் பல நாட்கள் கடுமையான விரதமிருந்து, மிகுந்த ஆசாரத் தூய்மையோடு பாரம்பரியச் சடங்குகளை முறைப்படி செய்து முடிக்கின்றனர். பழங்குடிப் பண்பாட்டில் 'பதி' (கிராமம்) மக்களின் கூட்டு வழிபாடும், 'கும்மியாட்டம்' போன்ற குழு நடனங்களும் அவர்களின் சமூக ஒருமைப்பாட்டையும், வழிபாட்டுத் தூய்மையையும் பறைசாற்றும் முக்கியக் காரணிகளாகத் திகழ்கின்றன.

காப்புக் கட்டிக் கொண்டிருந்த சாத்தன் பால் பழம் தவிர எதுவும் உண்ணாமல் இருந்தவன். படையல் வந்ததும் அம்மன் முன்னால் படையல் இட்டான். அம்மனின் அழகையும் அருளாட்சி செய்யும் பண்பையும்; பூசாரி சாத்தன் பாடினான். முத்துடைத்தலுக்குப் பின்பே அமுதம் எடுத்தல் என்னும் சடங்கு நடைபெறுகிறது. (வனம், பக். 120)

சாமிக்கு மஞ்சள் பூசி அலங்காரம் செய்து வீடு வீடாக ஊர்வலமாகக் கொண்டு வருகின்றனர். இந்த வழக்கம் ஊர் மதித்தல் என்றழைக்கப்படுகிறது. திருவிழாவின் நிறைவாக பூசாரி, பக்தர்கள் கட்டிய காப்புத் துணி மற்றும் கயிறு அவிழ்க்கப்படுகிறது. திருவிழா ஆரம்ப நாள்முதல் கடைசி நாள் வரை ஆட்டம்பாட்டமாய் மகிழ்ச்சிப் பொங்க ஆரவாரமாய் நடைபெறுகின்றது.

பெட்டக்குறும்பர்களின் குலதெய்வ மரபும் பொது வழிபாடும்.

நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூர் வட்டத்தின் தெப்பக்காடு பகுதியில், பெட்டக்குறும்பர் பழங்குடியினரின் முதன்மையான குலதெய்வமான பொம்மதேவர் கோயில் அமைந்துள்ளது. இயற்கையோடு இயைந்த தங்களின் தொல்மரபுச் சூழல் மாறாமல், இக்கோயிலின் சுவர்களை அம்மக்கள் மூங்கில் தடுப்புகளைக் கொண்டு அமைத்துள்ளனர். மேலும், விழாக்காலங்களின் போது செயற்கை அலங்காரங்களைத் தவிர்த்து, இயற்கையான மாவிலைத் தோரணங்களை மட்டுமே கட்டித் தூய்மையைப் பேணுகின்றனர். பொம்மதேவர் வழிபாட்டின் மையப்பொருள் மற்றும் அதன் அபிடேக முறைகள் பழங்குடியினரின் நடுகல் மற்றும் சுயம்பு வழிபாட்டின் எச்சங்களாகத் திகழ்கின்றன.

பொம்மதேவர் எவ்வித மானுட உருவமுமின்றி, இயற்கையான மூன்றடி உயரக் கற்சிலையாகச் சுயம்பு வடிவத்தில் வீற்றிருக்கிறார். வழிபாட்டின் தொடக்கமாக இக்கற்சிலைக்குத் தூய நீர் ஊற்றிக் கழுவி, பின்னர் எண்ணெய்க் காப்பிட்டு முறைப்படி அபிசேகம் செய்கின்றனர். அதன் பின் மீண்டும் நீர்வார்த்துத் தூய்மை செய்து, திருநீறு பூசி, சந்தனக் குங்குமத் திலகமிட்டுத் தெய்வ வடிவத்தை மங்கலமாக அலங்கரிக்கின்றனர். காட்டின் மீதான தங்களின் உரிமையையும் நன்றியையும் வெளிப்படுத்தும் விதமாக, காட்டில் பூக்கும் காட்டுமலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலைகளை அத்தெய்வத்திற்கு அணிவித்து, உதிரிப்பூக்களைத் தூவிப் போற்றுகின்றனர். நிறைவாக, பொம்மதேவருக்குப் புதிதாக நெய்யப்பட்ட வெள்ளைத் துண்டினை ஆடையாக அணிவித்துத் தங்களின் குலவழிபாட்டை முறைப்படி நிறைவு செய்கின்றனர்.

பூசாரி பூஜை பண்ணி பின் கற்பூரம் பற்ற வைத்து எரியும் கூடரில் தீபாராதனைக் காட்டினர். பொம்மதேவ என்று உச்சஸ்தாயில் எழுந்த சப்தப் பக்தி பெருவெள்ளம். (பால்கூடாரம், பக். 60)

மூங்கில் சுவர்கள், காட்டுமலர் மாலைகள் மற்றும் உருவமற்ற கற்சிலை வழிபாடு ஆகிய கூறுகள், பெட்டக்குறும்பர்கள் தங்களின் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டிற்குள்ளும் தங்களுக்குரிய தனித்துவமான இயற்கை சார்ந்த தொல் வழிபாட்டு அடையாளங்களை அப்படியே தக்கவைத்துள்ளதை நமக்கு உணர்த்துகின்றன. பெட்டக்குறும்பர் பழங்குடிகளின் வழிபாட்டு முறை, தங்களின் தனித்துவமான குலதெய்வ வழிபாட்டையும் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டையும் சம அளவில் பேணும் சமநிலைத் தன்மை கொண்டது. இச்சமூகத்தினர் பில்லே மாரியம்மா, பைரவா, பிசிலாட்டம்மா ஆகியோரைத் தங்களின் முதன்மையான குலதெய்வங்களாக ஏற்று, மரபு மாறாமல் வழிபட்டு வருகின்றனர். அதே வேளையில், தங்களின் குலதெய்வ எல்லைகளைத் தாண்டி கணேசர், ராமர், பசுவண்ணா மற்றும் மாதேஸ்வரா போன்ற பொதுத் தெய்வங்களையும் பக்திப் பெருக்கோடு போற்றிப் பரவுகின்றனர்.

எல்லையோரக் காட்டுப் பகுதிகளில் வாழும் பெட்டக்குறும்பர்களின் வாழ்வியலில் தமிழக-கர்நாடகப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் அழகாகக் கலந்துள்ளன. இவர்கள் தமிழகத்தின் முதன்மையான மற்றும் முக்கியத் திருவிழாக்கள் அனைத்தையும் தங்களின் வாழிடங்களில் முறைப்படி கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர். அதே வேளையில், தங்களின் மொழி மற்றும் தொல்மரபுத் தொடர்பின் எச்சமாக, கன்னடப் புத்தாண்டான 'யுகாதி' பண்டிகையைத் தங்களின் மிக முக்கியப் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடுவதைப் பாரம்பரிய வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். தங்களின் பிரத்யேகக் குலதெய்வங்களைப் பேணும் அதே வேளையில், பிராந்தியத் தெய்வங்களையும் அண்டை மாநிலப் புத்தாண்டு (யுகாதி) மரபையும் ஏற்றுப் பின்பற்றுவது,

பெட்டக்குறும்பர்களின் பண்பாட்டுப் பரவலாக்கத்தையும் அவர்களின் பன்முக அடையாளத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

ஆலுக்குறும்பர்களின் கும்பதேவர் வழிபாடு

ஆலுக்குறும்பர் பழங்குடிச் சமூகத்தின் ஆன்மீக மையமாகவும், அவர்தம் ஆகச்சிறந்த குலதெய்வமாகவும் கும்பதேவர் விளங்குகிறார். அம்மக்கள் இத்தெய்வத்தை அத்தீத பயபக்தியுடனும், வழிபாட்டுத் தூய்மையுடனும் போற்றி வருகின்றனர். இக்குலதெய்வ வழிபாட்டின் உச்சகட்டமாக விளங்குவது, உலகியல் தொடர்புகளிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டு, காட்டின் அந்தரங்கப் பகுதியில் நிகழ்த்தப்படும் ஒரு கழுக்கமான (ரகசியமான) வழிபாட்டு மரபாகும்.

நீலகிரி மாவட்ட பழங்குடி குழுக்களுள் ஆலுக் குறும்பர் தங்களது வழிபாட்டிற்குரிய கும்ப தேவரு எனும் சுடுமண் பாணைகளைப் பாதுகாப்பாக இடும் புனித வைப்பிடமாக ஒவ்வொரு மரபார்ந்த குடியிருப்பின் புறவெளியில் அமைந்துள்ள குகையைக் கருதுவதுடன் இறந்தோர் ஆவி ஒட்டிக்கொண்டுள்ளதாக சாமியாடியால் அடையாளம் காட்டப்பட்ட ஆவியேறிய கற்களைப் பாதுகாப்பாக இட்டு வைத்திடும் (கொவெ மனையாக விளங்கிடும்) பெருங்கற்காலக் கல் திட்டைகள் கல் வட்டங்கள் கற் குத்துகள் முதலியவற்றை புனித வைப்பிடமாகக் கருதுகின்றனர். (பண்பாட்டு ஆய்வியல், பக். 209)

இவ்வழிபாட்டுச் சடங்கு கடுமையான விரத நெறிகளையும், தொல்சமூக எச்சங்களையும் கொண்டு நிகழ்கிறது. ஆலுக்குறும்பர் சமூகத்தின் ஊர்த்துணைத் தலைவரான 'மண்ணுக்காரன்' மற்றும் சாமியாடியான 'ஜாத்தி' உள்ளிட்ட முக்கியப் பொறுப்பாளர்கள் மொத்தம் எழுவர் இவ்விழாவை முன்னின்று நடத்துகின்றனர். இவர்கள் தங்களின் உற்றார் உறவினர் உள்ளிட்ட பிற மனிதர்கள் எவரும் அறியாதவாறு, காட்டின் அடர்ந்த பகுதிக்குள் சென்று ஏழு நாட்கள் மறைவாகத் தங்கி வாழ்கின்றனர். இந்த ஏழு நாட்களும் வேட்டைப் பொருட்களையோ, சமைத்த உணவுகளையோ உண்ணாமல், காடு இயற்கையாகத் தங்களுக்கு வழங்கும் தேன், காய், கனி மற்றும் கிழங்குகளை மட்டுமே உணவாக உட்கொண்டு தூய்மையைப் பேணுகின்றனர். ஏழாம் நாளன்று, நாகரிக ஆடைகளைத் துறந்து, காட்டின் மர இலைகளைக் கோர்த்து உருவாக்கிய தழையாடையை உடுத்திக் கொள்கின்றனர். இது மனிதகுலத் தொடக்க காலத்துத் தொல்மரபு வாழ்வியலின் குறியீடாகும். தழையாடை அணிந்த இவ்வேழு பேரும், அருகிலுள்ள குகையின் உள்ளே காலங்காலமாகப் பாதுகாத்து வரப்படும் கும்பதேவராகக் கருதப்படும் ஏழு சுடுமண் பாணைகளை அணுகுகின்றனர். அப்புனிதப் பாணைகளுக்கு, காட்டிலிருந்து தாங்கள் திரட்டி வந்த இயற்கை உணவுப் பொருட்களைச் சமைக்காமல், அவற்றின் இயற்கை வடிவம் மாறாமல் அப்படியே சடங்குப் படையலாக இடுகின்றனர். படையல் இட்ட பிறகு, தெய்வ வடிவான அப்பாணைகளின் முன்பாகத் தங்களின் பாரம்பரிய நடனத்தை ஆடிவிட்டு, எவருக்கும் தெரியாமல் தங்களின் குடியிருப்பிற்குத் திரும்புகின்றனர். மாந்தர் சமூகத்தில் கழுக்கமாக நடத்தப்படும் சில சடங்குகள் திணை குடிகளாகிய பழங்குழுக்கள் இடையேயும் இனங்காணப்படுகின்றன. (பண்பாட்டு மானிடவியல், பக். 177)

ஆலுக்குறும்பர்களின் இந்தக் 'கும்பதேவர் வழிபாடு' என்பது முற்றிலும் சமயம் சார்ந்த ஒரு கழுக்கச் சடங்காகும். சமைக்காத இயற்கை உணவுப் படையல், தழையாடை, குகை வழிபாடு மற்றும் ஏழு சுடுமண் பாணை மரபு ஆகிய கூறுகள் — மனித நாகரிகம் சமைக்கக் கற்றுக்கொள்வதற்கும், ஆடைகளை நெய்வதற்கும் முந்தைய 'தொல்-மானுடப் பண்பாட்டு

நிலையை' இன்றுவரை எச்சமாகத் தாங்கி நிற்கும் அரிய ஆன்மீகப் பதிவாகும். ஆலுக்குறும்பர் பழங்குடிகளின் வழிபாட்டு மரபில், தெய்வத்தின் ஆற்றலையும் ஆன்மாவையும் ஓவியக் கலை வழியே அழைக்கும் தனித்துவமானதொரு தொல்சடங்கு நிலவுகிறது. இச்சமூகத்தின் பூசாரி, ஆண்டுதோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட நன்னாளில், தமது வீட்டுச் சுவரில் ஏற்கனவே வரையப்பட்டு, வெள்ளை பூசி மறைக்கப்பட்டுள்ள தங்களின் இனக்குழுத் தெய்வ உருவத்தின் வரைகோடுகளைக் கண்டறிந்து, அதன் மேலேயே மீண்டும் வர்ணம் தீட்டுகிறார்.

இவ்வாறு வரைகோடுகளை மறுவடிவம் செய்வதன் வாயிலாக, அந்தச் சுவர் ஓவியத்திற்குள் வதியும் தெய்வத்தின் ஆன்மாவை மீண்டும் உயிர்ப்பித்து, அதற்குப் புது ஆற்றலைத் தருகின்றனர் என்பது இவர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும்.

இந்த மறுஉயிர்ப்புச் சடங்கு, அதன் ஆற்றல் வீணாகக் கூடாது என்ற அசாத்திய ஆன்மீக அறிவியல் கோட்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. தெய்வீக ஆற்றல் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட சடங்கின் மறுநாளே, பூசாரி அந்தத் தெய்வ உருவத்தின் மீது முன்போலவே மீண்டும் வெள்ளை பூசி அதனைச் சுவருக்குள் மறைத்து விடுகிறார். தெய்வ உருவம் எந்நேரமும் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தால், அதனுடைய பேராற்றல் உலகியல் காரணங்களால் தேவையின்றி வீணாகிவிடும் என்றும், வெள்ளை பூசி மறைப்பதன் மூலமே அத்தெய்வத்தின் புனித ஆற்றலைச் சுவருக்குள் பத்திரமாகச் சேமித்துக் காக்க முடியும் என்றும் ஆலுக்குறும்பர்கள் நம்புகின்றனர். உலகப் பழங்குடிகளின் கலை மரபில், ஓவியங்கள் என்பவை வெறும் அழகியல் கூறுகள் அல்ல; அவை தெய்வங்களின் நடமாடும் உடல்களாகக் கருதப்படுகின்றன. தேவைப்படும் போது மட்டும் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி, பின் அதனை ரகசியமாக மூடி வைக்கும் ஆலுக்குறும்பர்களின் இந்த 'மறைத்தல் சடங்கு', அவர்களின் மிக உன்னதமான ஆன்மீகச் சமநிலையைப் பறைசாற்றுகிறது.

பளியர் பழங்குடியினரின் பளிச்சியம்மன் வழிபாட்டு மரபு

பளியர் பழங்குடியினரின் வாழ்வியலும் சமூக விழுமியங்களும் அவர்களின் முதன்மைத் தெய்வமான பளிச்சியம்மன் வழிபாட்டை மையமிட்டே சுழல்கின்றன. தங்களின் வாழிடமான வனப்பகுதிகள் யாவும் பளிச்சியம்மனின் எல்லைக்கு உட்பட்டது என்று நம்பும் இச்சமூகத்தினர், அத்தெய்வத்தின் மீது அளப்பரிய பற்றுதலும் அதே வேளையில் ஆழமான அச்சமும் கொண்டுள்ளனர்.

பளியர்கள் பளிச்சி என்னும் தெய்வத்தையும் ஏழு கன்னிமாரையும் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். பளிச்சி கோயில் பாறையில் சிறிய கருங்கல் நடப்பட்டு பாறையை சுற்றிலும் மண் திட்டுப் போடப்பட்டு முழங்கால் அளவு சுவரும் எழுப்பப்பட்டு காணப்படுகிறது. அதனையே அவர்கள் பளிச்சி கோயிலாக வழிபடுகின்றனர். (ஆண்டிஷா, ம., மற்றும் ஜோ. பென்னி. பக். 04)

பளிச்சியம்மன் வழிபாட்டின் பின்னணியில் தனித்துவமான குலக் கோட்பாடுகளும் அறநெறிகளும் காணப்படுகின்றன.

பளிச்சியம்மன் தன் பிள்ளைகளை ஒருபோதும் தனித்துப் போக விடுவதில்லை. அப்படிப் போகும் பிள்ளைகள் ஒரு வகையில் பளிச்சியம்மனை இழிவு செய்துவிட்டவர்களாகவே பார்க்கப்படுகிறார்கள். (கானகன், பக். 76)

காட்டின் நெறிமுறைகளிலிருந்து பிறழ்ந்து தவறு செய்பவர்களைப் பளிச்சியம்மன் தன் தெய்வீக ஆற்றலால் தண்டிப்பான் என்ற அச்சம் இவர்களது சமூக ஒழுக்கத்தைக் காக்கும் அரணாகத் திகழ்கிறது.

பூதநாச்சி, சடச்சியம்மன், வடக்கத்தியம்மன், தெக்கத்தியம்மன் ஆகிய பெண் தெய்வங்களும்; சடயன், மொட்டையன், மூக்கணக் கருப்பன் ஆகிய ஆண் தெய்வங்களும் பளியர்களின் வழிபாட்டு முறைக்குள் அடங்குவர்.

தை பெளர்ணமி, சித்ரா பெளர்ணமி, வைகாசி பெளர்ணமி உள்ளிட்ட முழுநிலவு நாட்களைப் பளியர்கள் தங்களின் வழிபாட்டிற்குரிய 'கும்பிடு காலம்' என்று அழைக்கின்றனர். இவை தவிர, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கூட்டு வழிபாடாகக் கொண்டாடப்படும் 'பன்னிரு தெய்வ வழிபாடு' இவர்களிடம் வழங்கும் மிக முக்கியத் திருவிழாவாகும். (பண்பாட்டு ஆய்வியல், பக். 268)

புவியியல் எல்லைகளையும் தாண்டி பளியர்களை ஒன்றிணைக்கும் சமூகக் கட்டமைப்பாக இவர்களின் வழிபாட்டுத் தலம் விளங்குகிறது. ஆகமலை, நவமலை, நாகமலை, வெள்ளிமலை ஆகிய மலைப் பகுதிகளில் சிதறி வாழும் பளியக் குடிகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து 'தவளை நாடு' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத்தவளை நாட்டின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் முப்பது கிராமங்களைச் சேர்ந்த பளியர் பழங்குடிகளும் பளிச்சியம்மனையே தங்களின் பொதுவான குலதெய்வமாக ஏற்று வழிபடுகின்றனர். இக்கோயில் கம்பத்திற்கு மேலாக, அடர்ந்த காட்டிற்குள் அமைந்துள்ளது. ஆண்டுதோறும் சித்திரை மாதத்தில் பளிச்சியம்மனுக்குச் சிறப்பு வழிபாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. குலதெய்வ வழிபாட்டிற்காகப் பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் இப்புனிதக் காட்டில் ஒன்று கூடும் அந்தத் தருணங்களில்தான், தங்களின் சமூகம் சார்ந்த மிக முக்கியமான வாழ்வியல் மற்றும் பஞ்சாயத்து முடிவுகளை விவாதித்து ஒருமனதாக எடுக்கின்றனர். பழங்குடியின ஆய்வுகளில், வழிபாட்டுத் தலங்கள் என்பவை வெறும் ஆன்மீக இடங்கள் மட்டுமல்ல; அவை சிதறி வாழும் குடிகளை ஒன்றிணைக்கும் 'சமூகப் பண்பாட்டுப் பேரவைகளாக' உருப்பெறுவதை இவர்களின் தவளை நாட்டு முப்பது கிராமக் கூட்டமைப்பும், சித்திரைத் திருவிழா மரபும் மிகத் துல்லியமாகப் பறைசாற்றுகின்றன.

தொகுப்புரை

பழங்குடி மக்களின் வழிபாட்டு முறைகள் என்பவை மூடநம்பிக்கைகளின் தொகுப்பல்ல. மாறாக, அவை காடு மற்றும் பல்லுயிர்த் தன்மையைப் பாதுகாக்கும் உன்னத நோக்கம் கொண்டவை. பகிர்ந்துகொள்ளுதல், இயற்கைக்கு நன்றியுணர்வோடு இருத்தல், சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சமநிலையைப் பேணுதல் ஆகிய உன்னத கூட்டுப் பண்பாட்டு விழுமியங்களின் வாழ்வியல் சான்றுகளாக விளங்கும் இத்தகைய தொல் சடங்குகளை ஆவணப்படுத்துவதும் பாதுகாப்பதும் இன்றைய காலத்தின் கட்டாயத் தேவையாகும்.

குறிப்புகள்

- [1] ஆன்டிஷா, ம., மற்றும் ஜோ. பென்னி. “கொ. மா. கோதண்டம் படைப்புகளில் பளியர் இனவரவியல்.” *தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்*, தொகுதி. 5, எண். 2, ஜனவரி 2023, ப. 28. DOI: 10.5281/zenodo.7591259.
- [2] ஆட்டனத்தி. *பால் கூடாரம்*. தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ், 2020.
- [3] ஆட்டனத்தி. *வனம்*. எதிர் வெளியீடு, 2018.
- [4] சந்தியா, எஸ்., மற்றும் பலர். “சூழலியல் பெண்ணிய நோக்கில் சோளகர் தொட்டி.” *தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்வுதழ்*, தொகுதி. 12, எண். 1, ஜூன் 2026, ப. 297. DOI: 10.63300/tm12012026.22.
- [5] சரவணகுமார், லக்ஷ்மி. *கானகன்*. எழுத்து பிரசுரம், 2019.

- [6] சுரேஷ், பெ. “வெட்டக்காடு இருளர்களின் வழிபாட்டு முறைகள்.” *பதிவுகள்* (Geotamil), 27 ஏப்ரல் 2019. www.geotamil.com/index.php/2021-02-11-18-03-56/5093-2019-04-27-05-43-39 அணுகப்பட்டது 25 மார்ச் 2026.
- [7] நஞ்சப்பன், ந. “பழங்குடியினர் பண்பாடு.” *கண்ணோட்டம்*, 10 பிப். 2008. www.kannottam.com/2008/02/blog-post_4850.html?m=1 அணுகப்பட்டது 25 மார்ச் 2026.
- [8] பாரதி, பக்தவத்சல. *தமிழக பழங்குடிகள்*. அடையாளப் பதிப்பகம் (ICR), 2003.
- [9] பாரதி, பக்தவத்சல. *பண்பாட்டு மானிடவியல்*. மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 2009.
- [10] பாலமுருகன், சு. *சோளகர் தொட்டி*. எதிர் வெளியீடு, 2015.
- [11] பாலமுருகன், சு. “பழங்குடி மதிப்பீடுகள் நம்பிக்கைகள்.” *உங்கள் நூலகம்*, ஜனவரி-பிப்ரவரி 2008. www.keetru.com/ungal_noolagam/jan08/balamurugan.php அணுகப்பட்டது 25 மார்ச் 2026.
- [12] மகேசுவரன், சி. *பண்பாட்டு ஆய்வியல் (பண்பாட்டியல் குறித்த முழுதளவிய பார்வை)*. பாரதி புத்தகாலயம், 2023.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 2, May 2026

E-ISSN: 2583-0880
MLA, DOAJ Indexed

Cult Of the Madurai Ochandamman Deity from Cultural Perspective

Dr. M. Babynishanthini, Assistant Professor of Tamil,
Seethalakshmi Ramaswami College, Tiruchirappalli, Tamil Nadu, India
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6605-967X>
DOI: 10.5281/zenodo.20840875

Abstract

In Tamil culture and society, the worship of clan deities holds an important place. It is a traditional practice and is connected with family, clan and social identity. This article examines the history, rituals, beliefs, and cultural aspects of this worship. The focus is on the Ochandamman temple in Madurai. The study describes the origin of Ochandamman worship and also explains its relationship with the clan people. It discusses the traditions seen in the worship methods. Moreover, it looks at the socio-cultural effects. The findings of this study show that Ochandamman clan deity worship is not merely a religious ritual. Instead, it works as a social institution and ensures clan unity, social integration, and the continuation of cultural traditions. Also, Ochandamman worship strengthens intergenerational cultural exchange among the people. It helps preserve social memories. Therefore, this article states that the clan deity worship at the Madurai Ochandamman temple is an important area for research. It helps us understand Tamil folk religious traditions and cultural identities in an effective way.

Keywords: Clan Deity, Ochaandamman, Folk Deity Worship, Cultural Studies, Rituals, Beliefs, Madurai.

References

- [1] Amaravathi, K., and A. Tharani. *Thamizh Mannil Kulatheivangal*. Nithra Pathippagam, 2023.
- [2] Gothandarama Sarma, T. S. *Maha Periyaval Tharisana Anubavangal*. Part 2, Vanathi Pathippagam, 2021.
- [3] Jeyaraman, N. R. "Kulatheiva Thoortham Varalaru 1" *Santhipriya*. www.santhipriya.com Accessed 5 April 2026.
- [4] Mani, K. *Namathu Kulatheivam*. Abayam Pathippagam, 2020.
- [5] Chinnan Iya, A. *Pappapatti Ochantamman Kovilum Aachi Andayin Arulvakkum*. Sandhiya Pathippagam, 2017.
- [6] *Thamizh OneIndia*. <https://tamil.oneindia.com> Accessed 5 April 2026.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

பண்பாட்டியல் நோக்கில் மதுரை ஒச்சாண்டம்மன் குலதெய்வ வழிபாட்டு முறை

முனைவர் மெ. பேபி நிஷாந்தினி, உதவி பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சீதாலக்ஷ்மி ராமஸ்வாமி கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6605-967X>

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழர் பண்பாட்டில் குலதெய்வ வழிபாடு முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இது குடும்பம், குலம் மற்றும் சமூக அடையாளங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒரு மரபுசார் வழிபாட்டு முறையாகும். இக்கட்டுரை மதுரை ஒச்சாண்டம்மன் கோவிலில் நடைபெறும் குலதெய்வ வழிபாட்டின் வரலாறு, சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் அதன் பண்பாட்டியல் கூறுகளை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக, ஒச்சாண்டம்மன் வழிபாட்டின் தோற்றம், குல மக்களுடனான அதன் உறவு, வழிபாட்டு முறைகளில் காணப்படும் மரபுகள் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு தாக்கங்கள் குறித்து விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையில் ஆய்வின் முடிவுகள், ஒச்சாண்டம்மன் குலதெய்வ வழிபாடு வெறும் சமயச் சடங்காக இல்லாமல், குல ஒற்றுமை, சமூக ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் பண்பாட்டு மரபுகளின் தொடர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு சமூக நிறுவனமாக விளங்குவதை வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும், இவ்வழிபாடு தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான பண்பாட்டு பரிமாற்றத்தையும் சமூக நினைவுகளின் பாதுகாப்பையும் வலுப்படுத்துகிறது என்பதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. எனவே, மதுரை ஒச்சாண்டம்மன் கோவிலின் குலதெய்வ வழிபாடு தமிழர் நாட்டுப்புறச் சமய மரபுகள் மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான முக்கியமான ஆய்வுக் களமாக அமைகிறது என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: குலதெய்வம், ஒச்சாண்டம்மன், நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாடு, பண்பாட்டியல், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், மதுரை.

முன்னுரை

தமிழர் பண்பாட்டில் குலதெய்வ வழிபாடு என்பது தொன்மையான மற்றும் தனித்துவமான வழிபாட்டு மரபாகும். ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்களது மூதாதையர்கள் வழிபட்ட தெய்வத்தை குலதெய்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு வழிபடுவது தமிழர் சமூகத்தின் அடையாளங்களில் ஒன்றாகும். குலதெய்வ வழிபாடு குடும்ப ஒற்றுமை, முன்னோர் நினைவு, சமூகப் பிணைப்பு மற்றும் ஆன்மீக நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வாழ்வியல் முறையாக விளங்குகிறது. மதுரை மாவட்டத்தில் பல குடும்பங்களின் குலதெய்வமாக விளங்கும் ஒச்சாண்டம்மன், கிராமியத் தாய்தெய்வ வழிபாட்டின் முக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறார். மதுரை ஒச்சாண்டம்மன் பெரிய கோவில், பக்தர்களின் ஆன்மீக மையமாக மட்டுமல்லாமல், பண்பாட்டு மரபுகள் பாதுகாக்கப்படும் ஒரு சமூக நிறுவனமாகவும் விளங்குகிறது. இக்கட்டுரை ஒச்சாண்டம்மன் குலதெய்வ வழிபாட்டின் வரலாறு, சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் அதன் பண்பாட்டியல் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்கிறது.

குலதெய்வ வழிபாடு

ஒரு குறிப்பிட்ட குடும்பம், வம்சம் அல்லது தலைமுறை சார்ந்த மூதாதையர்கள் மற்றும் அவர்களின் குலத்தை வழிநடத்தும் காவல் தெய்வத்தை வழிபடும் முறையாகும். இது தலைமுறை தலைமுறையாக ஒரே இரத்த உறவைக் கொண்டவர்களால் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்படும் ஒரு முறையாகும். இதனை,

குலம் தெரியாமல் போனாலும், குலதெய்வம் தெரியாமல் போகக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். வம்சம் வாழையடி வாழையாக வளர குலதெய்வத்தின் அருள் நிச்சயம் தேவை. தெய்வங்களில் வலிமையான தெய்வம் குலதெய்வம். நமது குடும்பத்தை காக்க வழிபாட்டு தெய்வத்தினை நமது முன்னோர்கள் காலங்காலமாக கடைபிடித்து வழிபட்டு வந்துள்ளனர். (தமிழ் மண்ணில் குலதெய்வங்கள், ப. 18)

என கே. அமராவதி மற்றும் ஏ.தரணி தனது கருத்தை தெரிவித்துள்ளனர். வருடத்திற்கு ஒருமுறையாவது குடும்பத்தினர் அனைவரும் ஒன்றுகூடி குலதெய்வக் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுவது குடும்ப ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துகிறது. மேலும், முன்னோர்களின் ஆசீர்வாதமும் தெய்வ அருளும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகிறது. இதனால் குடும்பத்தில் அமைதி, செழிப்பு, ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்லிணக்கம் நிலவும் என மக்கள் கருதுகின்றனர். அதோடு, இளைய தலைமுறையினர் தங்கள் குல மரபுகளையும் பாரம்பரியத்தையும் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. எனவே, குலதெய்வ வழிபாடு குடும்ப நலனையும் சந்ததியினரின் சிறப்பான வாழ்வையும் பேணும் ஒரு முக்கியமான பாரம்பரிய வழிபாட்டு முறையாகக் கருதப்படுகிறது.

கோத்திரம் என்பது தந்தை வழி பாட்டன்-பாட்டி வழியே தொடரும் ஒரு சமூக உளவியல் ஒழுங்குமுறை". அந்த வரிசையில் முன்னோர்கள் வணங்கி வந்த தெய்வமே குலதெய்வம் ஆகும். வருடம் ஒருமுறையாவது குடும்பத்தோடு சென்று குலதெய்வத்தை வழிபட்டால், குலம் தழைத்து, சந்ததியினர் சிறப்பான வாழ்க்கையைப் பெறுவார்கள். (மகா பெரியவா தரிசன அனுபவங்கள், ப. 252)

என்று காஞ்சி காமகோடி பீடத்தின் மறைந்த மகா பெரியவர் சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி வலியுறுத்தியுள்ளார்.

குலதெய்வ வழிபாட்டின் வரலாற்றுப் பின்னணி

தமிழகத்தில் குலதெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றம் மிகவும் பழமையானது. சங்ககாலச் சமூகத்தில் மக்கள் இயற்கை வழிபாடு, வீர வழிபாடு மற்றும் முன்னோர் வழிபாட்டை மேற்கொண்டனர். காலப்போக்கில் முன்னோர்களால் வழிபடப்பட்ட தெய்வங்கள் குடும்பங்களின் பாதுகாவலர்களாகக் கருதப்பட்டு குலதெய்வங்களாக நிலைபெற்றன. குலதெய்வம் என்பது ஒரு குடும்பத்தின் காவல் தெய்வமாகக் கருதப்படுகிறது. திருமணம், குழந்தைப்பேறு, கல்வி, தொழில், வீடு கட்டுதல் போன்ற வாழ்க்கையின் முக்கிய நிகழ்வுகளுக்கு முன்பாக குலதெய்வத்தை வழிபடுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இதன் மூலம் குடும்பத்தினர் தங்கள் மூதாதையர்களின் மரபைத் தொடர்கின்றனர்.

குலதெய்வம் அல்லது குடும்ப தெய்வம் என்பது தலைமுறை தலைமுறையாக ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வழிபட்டு வரும் ஆண் அல்லது பெண் தெய்வமாகும். (குலதெய்வ தோற்றம் வரலாறு, ப. 32)

எனும் என் ஆர் ஜெயராமன் அவர்களுடைய கருத்தை வழிமொழிகிறேன்.

ஒச்சாண்டம்மன் வழிபாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

நாயக்கர் காலத்திலிருந்தே வழிபாட்டில் உள்ள ஒச்சாண்டம்மன் கோயில் மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டி அருகே உள்ள கருமாத்தூர், பாப்பாபட்டி ஆகிய ஊர் மக்களுக்கு

குலதெய்வமாக விளங்குகின்றது. பாப்பாபட்டியில் அருள்பாலிக்கும் ஒச்சாண்டம்மன் எனும் பெயர்பெற்ற ஆண்டாயி ஆச்சி முக்கிய குலதெய்வங்களில் ஒருவராக விளங்குகிறார். தன்மானத்தைக் காக்க பொங்கும் பொங்கலைத் தலையில் சுமந்து நடந்த பெண்ணே, தெய்வமாக மாறி இப்பகுதியில் பல கோவில்களைக் கொண்டு வளர்ந்ததுதான் இந்த ஆலயத்தின் வரலாறாகும். கருமாத்தூர் பகுதியைச் சேர்ந்த ஆண்டாயி என்ற பெண், பாப்பாபட்டி கிராமத்தைச் சேர்ந்தவரைத் திருமணம் செய்து வாழ்ந்து வந்தார். ஒருமுறை கருமாத்தூரில் உள்ள ஒச்சாண்டம்மன் கோவிலில் பொங்கல் வைத்தபோது, முறைப்படி பூசாரிகள் பொங்கலில் ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டனர். தன் புருந்த வீட்டாரின் பொங்கலை பூசாரி கேட்பது தன்மானத்திற்கு இழுக்கு என ஆண்டாயி கருதினாள். கடும் கோபமடைந்த ஆண்டாயி, பொங்கும் பொங்கலைத் தலையிலேயே வைத்துக் கொண்டு பாப்பாபட்டியை நோக்கி நடந்தாள். அங்குள்ள மருதமரச் சோலையில் சங்கப் புதரின் நடுவே பொங்கல் பாணையை வைத்து தெய்வீகமானாள். தொடக்கத்தில் ஆண்டாயியின் வழிவந்தவர்கள் வணங்கி வந்தனர். பின்னர், உத்தப்பநாயக்கனார் ஜமீன்தார் ஒச்சாண்டம்மன் கோவிலுக்காக 96 குழி நிலத்தை எழுதி மானியமாக வழங்கினார். பாப்பாபட்டியில் தற்போது ஒச்சாண்டம்மனுக்குக் கல்லால் ஆன யானை வாகனத்துடன் கூடிய பிரம்மாண்டமான கருவறை மற்றும் பெரிய கோயில் எழுப்பப்பட்டு அப்பகுதி மக்களின் காவல் தெய்வமாகத் திகழ்கிறது. பாப்பாபட்டி மட்டுமல்லாது கருமாத்தூர் உள்ளிட்ட பிற பகுதிகளிலும் ஒச்சாண்டம்மன் ஆலயம் வழிபாட்டுத் தலங்களாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

மதுரை ஒச்சாண்டம்மன் பெரிய கோவிலின் சிறப்புகள்

மதுரை ஒச்சாண்டம்மன் பெரிய கோவில் பல பக்தர்களின் குலதெய்வத் தலமாக விளங்குகிறது. இக்கோவில் மத நம்பிக்கையின் மையமாக மட்டுமல்லாமல் சமூக மற்றும் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளின் மையமாகவும் உள்ளது. இக்கோவிலின் கருவறையின் முன்பாக கல்லால் வடிக்கப்பட்ட பிரம்மாண்ட யானை வாகனம் அமைந்துள்ளது இதன் தனிச்சிறப்பாகும். கோயில் மண்டபத் தூண்களில் இராமன், கிருஷ்ணன், விஷ்ணு, சிவலிங்கம், முனிவர்கள் மற்றும் காவல் தெய்வங்களான கருப்பசாமிகளின் கலைநயமிக்க புடைப்புச் சிற்பங்களும் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. கூட்டு வழிபாடு நடத்தும் வகையில் இங்கு மூலவரான ஒச்சாண்டியம்மனுடன் பெரியகருப்பு, காளாஞ்சி கருப்பு, சின்னசாமி, கருந்தவசி, பேச்சியம்மன், அக்கினிதங்கு மற்றும் மதனதங்கு ஆகிய பல தெய்வங்களுக்கும் தனித்தனி சன்னதிகள் அமைந்துள்ளன. பன்னிரெண்டு கிலோ மீட்டர் பாதயாத்திரை ஊர்வலம் மாசி சிவராத்திரி திருவிழாவின் போது, உசிலம்பட்டி சின்ன கருப்பசாமி கோயிலில் இருந்து அம்மனின் ஆடை, ஆபரணங்கள் அடங்கிய புகழ்பெற்ற மாசிப் பெட்டிகள் பூசாரிகளால் சுமக்கப்பட்டு, 12 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள பாப்பாபட்டி கோயிலுக்கு கால்நடையாகவே கொண்டுவரப்படும். இந்த மாசிப் பெட்டி ஊர்வலம் உசிலம்பட்டி நகர் எல்லைக்குள் வரும்போது, வழக்கமாக உள்ளூர் முக்கிய பிரமுகர்கள் மற்றும் காவல்துறை அதிகாரிகள் திரண்டு நின்று எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து மரியாதையுடன் வரவேற்பது தனி மரபாக பின்பற்றப்பட்டுவருகிறது. மாசிப் பச்சை வழிபாட்டை சிவராத்திரி அன்று பக்தர்கள் "பச்சை கொண்டு வருதல்" என்ற பாரம்பரிய சடங்கினைச் செய்து இரவு முழுவதும் விழித்திருந்து அம்மனை வழிபடுகின்றனர்.

ஒச்சாண்டம்மன் குலதெய்வ வழிபாட்டின் சடங்குகள்

குலதெய்வ வழிபாட்டின் முதன்மையான சடங்கு அம்மனை தரிசித்து அர்ச்சனை செய்வதாகும். குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகக் கோவிலுக்குச் சென்று

வழிபடுவது வழக்கமாக உள்ளது. பால், மஞ்சள், சந்தனம், பன்னீர் மற்றும் பிற புனிதப் பொருட்களால் அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. அபிஷேகம் ஆன்மீகத் தூய்மையையும் அருளையும் குறிக்கும் சடங்காகக் கருதப்படுகிறது. பெண்கள் மாவிளக்கு ஏற்றி அம்மனை வழிபடுகின்றனர். இது குடும்ப நலன் மற்றும் வளமைக்காக மேற்கொள்ளப்படும் முக்கிய நேர்த்திக்கடனாகும். குழந்தைகளின் முதல் முடி இறக்குதல் குலதெய்வக் கோவிலில் நடைபெறுவது வழக்கமாகும். இது தெய்வ அருளுக்கான நன்றிக்கடனாகக் கருதப்படுகிறது. வேண்டுதல் நிறைவேறிய பின்னர் பக்தர்கள் அன்னதானம் வழங்குகின்றனர். இது பகிர்வு மற்றும் சமூக ஒற்றுமையின் அடையாளமாகும்.

திருவிழாக்கள் மற்றும் சமூகப் பங்கு

ஒச்சாண்டம்மன் கோவிலில் நடைபெறும் திருவிழாக்கள் மக்களின் மத உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதோடு சமூக ஒற்றுமையையும் வலுப்படுத்துகின்றன. மாசி மகாசிவராத்திரி, ஆடித் திருவிழா, தை வெள்ளி, பங்குனித் திருவிழா போன்ற திருவிழாக்கள் நடைபெறும். ஆடி மாதத்தில் நடைபெறும் அம்மன் திருவிழா மிகவும் சிறப்பானது.

கொடியேற்றம்

ஒச்சாண்டம்மன் கோயில்களில் நடைபெறும் ஆண்டுத் திருவிழாவின் தொடக்க நிகழ்வாக கொடியேற்றம் கருதப்படுகிறது. விழா ஆரம்பிக்கும் நாளில் அம்மனுக்குச் சிறப்பு அபிஷேகம், அலங்காரம் மற்றும் பூஜைகள் நடைபெறும். பின்னர் மங்கள இசை, மேளதாளங்கள் முழங்க, அம்மனின் அருள் சின்னமாக விளங்கும் திருக்கொடி கோயிலின் கொடிமரத்தில் ஏற்றப்படுகிறது. கொடியேற்றம் நடைபெற்றவுடன் திருவிழா நாட்கள் தொடங்கியதாகக் கருதப்படுகிறது. கொடியேற்றத்தின் மூலம் அம்மனின் அருள் ஊர்மக்களுக்கும் குல மக்களுக்கும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிறது. கொடி ஏற்றப்பட்ட காலத்தில் பக்தர்கள் விரதம் இருந்து வழிபடுவதும் வழக்கமாகும். மேலும், குடும்பத்தினர் அனைவரும் ஒன்றுகூடி அம்மனை வணங்கி நேர்த்திக்கடன்களைச் செலுத்துகின்றனர். கொடியேற்றம் என்பது தெய்வத்தின் இருப்பையும் அருளையும் பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கும் ஒரு புனிதச் சடங்காகக் கருதப்படுகிறது. அம்மன் திருவிழாவின் மற்ற நிகழ்வுகளான ஊர்வலம், பொங்கல் வைத்தல், முளைப்பாரி எடுத்தல் மற்றும் அன்னதானம் போன்றவை இதனைத் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன.

சிறப்பு பூஜைகள்

திருவிழா நடைபெறும் அனைத்து நாட்களிலும் அம்மனுக்குத் தனித்துவமான சிறப்பு பூஜைகள் நடைபெறும். கிராமிய முறைப்படியும், ஆகம விதிப்படியும் காலை மற்றும் மாலை வேளைகளில் விசேஷ கால பூஜைகள் செய்யப்படும். உலக நன்மைக்காகவும், விவசாயம் செழிக்கவும், மழை வேண்டியும் சிறப்பு கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளும், யாகங்களும் நடத்தப்படுவது இத்தலத்தின் வழக்கமாகும்.

அபிஷேகங்கள்

அம்மனின் அருள் வேண்டி நவதானியங்கள் மற்றும் நறுமணப் பொருட்களால் தொடர் அபிஷேகங்கள் செய்யப்படும். பால், தயிர், இளநீர், பன்னீர், சந்தனம், தேன் மற்றும் பஞ்சாமிர்தம் கொண்டு மூலவர் ஒச்சாண்டம்மனுக்கு மகா அபிஷேகம் நடைபெறும். அபிஷேகத்தின் நிறைவாக, அம்மன் தங்கக் கவசம் அல்லது சிறப்பு மலர் அலங்காரத்தில் ஜொலிக்கும் காட்சி பக்தர்களைப் பரவசப்படுத்தும்.

ஊர்வலங்கள்

திருவிழாவின் மிக உன்னதமான பகுதி அம்மனின் வீதி உலா மற்றும் ஊர்வலங்கள் ஆகும்.

சிறப்பு வாகனங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்மன், பாரம்பரிய கிராமிய இசை மற்றும் நாதஸ்வர ஒலியுடன் வீதிகளில் ஊர்வலமாக எழுந்தருளுவார். பக்தர்கள் தங்கள் வீடுகளின் வாசலில் மாவிளக்கு எடுத்துத், தேங்காய் பழம் படைத்தும் அம்மனை நெகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பார்கள். இக்கோவிலின் பாரம்பரிய வழக்கப்படி, உசிலம்பட்டியிலிருந்து பாப்பாபட்டிக்கு ஆபரணங்கள் அடங்கிய புனிதப் பெட்டிகளை ஊர்வலமாகக் கொண்டு வரும் 'பெட்டி எடுக்கும் திருவிழா' இங்கு மிகவும் உணர்வுப்பூர்வமாக நடத்தப்படும் முதன்மை நிகழ்வாகும்.

கலை நிகழ்ச்சிகள்

பண்பாட்டையும் பக்தியையும் இணைக்கும் விதமாகப் பல்வேறு பாரம்பரியக் கலை நிகழ்ச்சிகள் கோவில் வளாகத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. கரகாட்டம், ஒயிலாட்டம், தப்பாட்டம் மற்றும் சிலம்பாட்டம் போன்ற வீரக் கலைகள் நடத்தப்படும். ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகள், பட்டிமன்றங்கள் மற்றும் அம்மன் புகழ்பாடும் பக்தி இன்னிசை கச்சேரிகள் இரவு நேரங்களில் பக்தர்களைக் கவரும் வண்ணம் அரங்கேறும். மதுரை பாப்பாபட்டி ஒச்சாண்டம்மன் கோவில் வழிபாடானது இப்பகுதி மக்களின் குலதெய்வ வழிபாடாக விளங்குவதால், இந்த ஆடி மாத மற்றும் விசேஷ திருவிழாக்கள் ஒட்டுமொத்தக் கிராமங்களின் ஒற்றுமையையும், பாரம்பரியத்தையும் பறைசாற்றும் திருவிழாவாகத் திகழ்கிறது.

ஒச்சாண்டம்மன் வழிபாட்டின் முக்கிய நம்பிக்கைகள்

மக்கள் மத்தியில் பல்வேறு நம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. ஒச்சாண்டம்மன் தீய சக்திகள், பில்லி, சூனியம் போன்றவற்றை அண்டவிடாமல் தன் பக்தர்களைப் பாதுகாப்பதாக நம்பப்படுகிறது. அம்மனுடன் சேர்ந்து பெரிய கருப்பு, காளாஞ்சி கருப்பு, மாயாண்டி சாமி போன்ற காவல் தெய்வங்களும் குடும்பத்தைக் காக்கும் அரணாக விளங்குவதாக ஐதீகம். நீண்ட நாட்களாகக் குழந்தை இல்லாதவர்கள் அம்மனை வேண்டி, தொட்டில் கட்டுதல் மற்றும் மொட்டை அடித்தல் போன்ற நேர்த்திக் கடன்களைச் செலுத்துகின்றனர். அம்மை நோய்கள் மற்றும் வயிற்று உபாதைகள் போன்ற பல்வேறு நோய்களிலிருந்து விடுபட, அம்மனுக்குப் பொங்கல் வைத்துப் படைத்து வழிபடுகின்றனர். குலதெய்வமான ஒச்சாண்டம்மன் தனது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களைக் கண் கண்ட தெய்வமாக இருந்து தீய சக்திகள் மற்றும் ஆபத்துகளில் இருந்து காப்பதாக மக்கள் தீவிரமாக நம்புகின்றனர்தொழில் மற்றும் விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் கிடைக்கும் என்று கருதப்படுகிறது. இந்த நம்பிக்கைகள் தலைமுறைகளாக வாய்மொழி மரபின் மூலம் பரவியுள்ளன.

நேர்த்திக்கடன் செலுத்துதல்

பக்தர்கள் தங்களின் வேண்டுதல்கள் நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காகவும், நிறைவேறிய வேண்டுதல்களுக்கு நன்றிக்கடனாகவும் அம்மனிடம் நேர்த்தி செய்கின்றனர். குடும்ப நலம், திருமணம், குழந்தைப்பேறு, கல்வி, தொழில் முன்னேற்றம், நோய் நீக்கம் போன்ற பல்வேறு காரணங்களுக்காக நேர்த்திக்கடன்கள் வேண்டப்படுகின்றன. வேண்டுதல் நிறைவேறிய பிறகு, பக்தர்கள் கோயிலுக்குச் சென்று பொங்கல் வைத்தல், மாவிளக்கு எடுத்தல், தேங்காய் உடைத்தல், அன்னதானம் செய்தல், பட்டாடை சாத்துதல், சிறப்பு அபிஷேகம் அர்ச்சனை செய்தல் மற்றும் சேவல், ஆடு என சில உயிரினங்களை பலியிடுதல் போன்ற வழிகளில் நேர்த்திக்கடனைச் செலுத்துகின்றனர். சிலர் தங்களின் பொருளாதார வசதிக்கு ஏற்ப காணிக்கை வழங்குவதும் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு நேர்த்திக்கடன்

செலுத்துவது அம்மனின் அருளுக்கான நன்றியை வெளிப்படுத்தும் செயலாக மட்டுமல்லாமல், பக்தர்களின் நம்பிக்கையையும் ஆன்மிகப் பற்றையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பொங்கல் வைத்தல்

நேர்த்திக்கடன்களில் முக்கியமான ஒன்று பொங்கல் வைத்தல் புதிய மண்பானையில் அரிசி, பால், வெல்லம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு பொங்கல் சமைத்து அம்மனுக்குப் படையலிடுகின்றனர். பொங்கல் பொங்கி வழிவது வளமை மற்றும் செழிப்பின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது.

மாவிளக்கு எடுத்தல்

அரிசி மாவும் வெல்லமும் கலந்து மாவிளக்கு செய்து அதில் தீபம் ஏற்றி அம்மனுக்குப் படைக்கின்றனர். இது தெய்வ அருளைப் பெறுவதற்கும் குடும்ப நலன் வேண்டுவதற்குமான வழிபாடாக அமைகிறது.

தேங்காய் உடைத்தல்

தீய சக்திகள் நீங்கி நன்மை பெருக வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இம்முறை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தேங்காய் உடைப்பது அகந்தையை நீக்கி இறைவனிடம் முழுமையாக சரணடைவதைக் குறிக்கும் சடங்காகவும் கருதப்படுகிறது.

அன்னதானம் செய்தல்

தானத்தில் மிகச் சிறந்த தானமாக அன்னதானம் கருதப்படுகிறது. பக்தர்கள் பொதுமக்கள் மற்றும் கோயிலுக்கு வருகை தரும் பக்தர்களுக்கு உணவு வழங்குவதன் மூலம் தங்களது நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றுகின்றனர். இது பகிர்வு மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துகிறது.

பட்டாடை சாத்துதல்

வழிபாட்டில், அம்மனுக்குப் புதிய ஆடைகள் மற்றும் அலங்காரப் பொருட்கள் காணிக்கையாக வழங்கப்படுகின்றன. இது அம்மனின் அருளுக்கான நன்றியை வெளிப்படுத்தும் செயலாக அமைகிறது. சிறப்பு அபிஷேகம் மற்றும் அர்ச்சனை செய்தல் வழிபாட்டின் மற்றொரு முக்கிய அம்சமாகும். பால், சந்தனம், மஞ்சள், இளநீர் போன்ற பொருட்களால் அபிஷேகம் செய்து, சிறப்பு அர்ச்சனைகள் நடத்தி அம்மனின் அருளைப் பெறுகின்றனர்.

உயிர் பலியிடல்

ஒரு சில பகுதிகளில் மரபு வழக்கத்தின் அடிப்படையில் சேவல், ஆடு போன்ற உயிர் பலியிடும் சடங்குகளும் நேர்த்திக்கடன் செலுத்தும் முறையாகக் காணப்படுகின்றன. இச்சடங்குகள் தெய்வத்திற்கு நன்றியறிதல் மற்றும் வேண்டுதல் நிறைவேற்றத்தின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகின்றன. இருப்பினும், இவ்வகை நடைமுறைகள் பகுதி, காலம் மற்றும் சமூக மரபுகளுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகின்றன. நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டு மரபில் உயிர்ப்பலி என்பது தெய்வத்தின் சக்தியைப் போற்றுவதற்கும், தெய்வ அருளுக்கு நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்கும் மேற்கொள்ளப்படும் சடங்காகக் கருதப்படுகிறது. பலியிடப்பட்ட உயிரினத்தின் இறைச்சி பின்னர் குடும்பத்தினருக்கும் உறவினர்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதுடன், சில இடங்களில் படையலாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஆட்டுக்கிடாய் பலியிடல்

நேர்த்திக்கடன் சடங்குகளில் ஆட்டுக்கிடாய் பலியிடல் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இச்சடங்கு நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகளின் தொடர்ச்சியாகக் கருதப்படுகிறது. பக்தர்கள் தாங்கள் மேற்கொண்ட வேண்டுதல்கள் நிறைவேறிய பின்னர், தெய்வத்திற்கு

நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்தும் விதமாக ஆட்டுக்கிடாயைப் பலியிடுகின்றனர். ஆட்டுக்கிடாய் பலியிடுதல் என்பது வெறும் சடங்கு நடவடிக்கையாக மட்டுமல்லாமல், தெய்வத்தின் மீதான பக்தி, அச்சம் மற்றும் நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடாகவும் அமைகிறது. பலியிடப்பட்ட ஆட்டின் இறைச்சி உறவினர்கள் மற்றும் பக்தர்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படுவது சமூக ஒற்றுமையையும் உறவுமுறைகளையும் வலுப்படுத்தும் பண்பாட்டு நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது. மானிடவியல் நோக்கில், இச்சடங்கு மனிதன், தெய்வம் மற்றும் சமூக உறவுகளுக்கிடையேயான தொடர்பினை வெளிப்படுத்தும் ஒரு குறியீட்டு வழிபாட்டு முறையாக விளங்குகிறது.

சேவல் பலியிடல்

சேவல் பலியிடுதலும் நேர்த்திக்கடன் செலுத்தும் முக்கியமான சடங்குகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. நாட்டுப்புறச் சமய நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில், சேவல் பலியிடுதல் தீய சக்திகளை அகற்றி தெய்வ அருளைப் பெறுவதற்கான வழிபாட்டு முறையாகக் கருதப்படுகிறது. வேண்டுதல் நிறைவேறிய பின்னர் பக்தர்கள் சேவலைப் பலியிட்டு தங்களது நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றுகின்றனர். இச்சடங்கு தெய்வத்திற்கு நன்றியறிதலை வெளிப்படுத்துவதோடு, குல மரபுகளின் தொடர்ச்சியையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. சேவல் பலியிடுதல் வழியாக தெய்வத்தின் பாதுகாப்பும் அருளும் குடும்பத்திற்கு நிலைத்திருக்கும் என்ற நம்பிக்கை பக்தர்களிடையே நிலவுகிறது. மேலும், இவ்வகை வழிபாட்டு முறைகள் நாட்டுப்புற மக்களின் சமய நம்பிக்கைகள், பண்பாட்டு மரபுகள் மற்றும் சமூக வாழ்க்கை ஆகியவற்றோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவையாக உள்ளன. எனவே, சேவல் பலியிடுதல் ஒச்சாண்டம்மன் குலதெய்வ வழிபாட்டில் நேர்த்திக்கடன் செலுத்தும் ஒரு மரபுசார் வழிபாட்டு முறையாக விளங்குகிறது.

பெண்களும் ஒச்சாண்டம்மன் வழிபாடும்

ஒச்சாண்டம்மன் வழிபாட்டில் பெண்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. பெண்கள் விரதம் இருந்து அம்மனை வழிபடுகின்றனர். குடும்ப நலனுக்காக மாவிளக்கு ஏற்றுதல், பூஜை ஏற்பாடுகள் செய்தல், பக்திப் பாடல்கள் பாடுதல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். பெண்களின் இந்தப் பங்கேற்பு தாய்தெய்வ வழிபாட்டின் சமூக அடித்தளத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

பண்பாட்டியல் நோக்கில் ஒச்சாண்டம்மன் வழிபாடு

பண்பாட்டியல் பார்வையில் குலதெய்வ வழிபாடு என்பது வெறும் மதச் செயல்பாடு அல்ல. அது சமூக அமைப்பின் ஒரு பகுதியாகும்.

குடும்ப உறவுகளை வலுப்படுத்துதல்

வாழ்வாதாரத்திற்காகப் பல்வேறு ஊர்களில் வாழும் குடும்ப உறுப்பினர்கள், திருவிழா காலத்தில் சொந்த ஊருக்குத் திரும்புகின்றனர். அண்ணன், தம்பி, பங்காளி எனப் பல தலைமுறை உறவினர்கள் ஒரே இடத்தில் சந்தித்து தங்கள் மகிழ்ச்சியையும், துக்கத்தையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். இந்த வழிபாட்டு சடங்குகள் குடும்பங்களுக்குள் இருக்கும் மனஸ்தாபங்களை நீக்கி, பாசத்தையும் ஈடுபாட்டையும் அதிகமாக்குகிறது.

முன்னோர் நினைவுகளைப் பாதுகாத்தல்

ஒச்சாண்டம்மன் வழிபாடு என்பது வெறும் தெய்வ வழிபாடு மட்டுமல்ல; அது நம் முன்னோர்கள் நமக்குக் கற்றுக்கொடுத்த வாழ்க்கை நெறிமுறை. நமக்கு முன்னால் வாழ்ந்து, நம் குடும்பத்தை உருவாக்கிய முன்னோர்களை நினைவுகூர்ந்து அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாக இது அமைகிறது. இந்த வழிபாட்டின் மூலம், இளம் தலைமுறையினருக்குத் தங்களின் வம்சாவளி மற்றும் முன்னோர்களின் பெருமைகள் தடையின்றி கொண்டு சேர்க்கப்படுகின்றன

நாட்டுப்புற மரபுகளைத் தொடர்ச் செய்தல்

திருவிழாவின் போது நடத்தப்படும் காப்புக்கட்டுதல், முளைப்பாரி எடுத்தல், கரகம் தூக்குதல் மற்றும் கிடா வெட்டுதல் போன்ற பாரம்பரிய சடங்குகள் மாறாமல் பின்பற்றப்படுகின்றன. உடுக்கை அடித்தல், பம்பை இசைத்தல், சாமி ஆட்டம் போன்ற தூய நாட்டுப்புறக் கலைகள் இத்திருவிழாக்களில் இன்றும் உயிர்ப்போடு இருக்கின்றன. நவீனமயமாகும் உலகில், பல நூற்றாண்டுகள் பழமையான நமது வழிபாட்டு முறைகள் அழியாமல் தொடர இதுவே முதன்மைக் காரணம்.

சமூக ஒற்றுமையை வளர்த்தல்

திருவிழாவை நடத்துவதில் ஊரில் உள்ள அனைத்துத் தரப்பு மக்களும், வெவ்வேறு பொறுப்புகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்தும் போது அவர்களிடையே பொறுப்புணர்வு வெளிப்படுகிறது. சாதி, மத, பொருளாதாரப் பாகுபாடுகளைக் கடந்து, ஒச்சாண்டம்மனின் பிள்ளைகள் என்ற ஒற்றை உணர்வோடு மக்கள் ஒன்று கூடி அன்னதானம் உள்ளிட்ட காரியங்களைச் செய்யும் சமத்துவ உணர்வை வெளிக்கொண்டுவருகிறது. ஊர் கூடித் தேர் இழுப்பது போல, எல்லாரும் இணைந்து திருவிழாவை நடத்துவதால் கிராமத்திற்குள் நல்லிணக்கமும் ஒற்றுமையும் ஏற்படுகிறது.

கிராமிய கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாத்தல்

கிராமிய தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் இயற்கையோடும், மண்ணோடும் தொடர்புடையவை. இந்த வழிபாடு மண்ணின் பெருமையையும், நீர்நிலைகளையும், மரங்களையும் மதிக்கும் பண்பை வளர்க்கிறது. அம்மனின் வரலாற்றுப் பாடல்களும், கதைகளும் வாய்மொழி மரபாகப் பாடப்பட்டு, நம் மண்ணின் உண்மையான கலாச்சாரத்தை அப்படியே பிரதிபலிக்கின்றன. உலகமயமாக்கலில் நம் தனித்துவத்தை இழக்காமல், நாம் யார் என்பதை நமக்கு உணர்த்தும் கலாச்சாரப் பாதுகாப்பு அரணாகவும், அடையாளமாகவும் இவ்வழிபாடு திகழ்ந்துவருகிறது. திருவிழாக்களின் போது குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒன்று கூடுவது சமூக உறவுகளை மீண்டும் புதுப்பிக்கும் ஒரு வாய்ப்பாக அமைகிறது.

நவீன காலத்தில் குலதெய்வ வழிபாடு

நவீன காலத்திலும் குலதெய்வ வழிபாடு மக்களின் வாழ்க்கையில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. இது குடும்ப மரபுகளையும் பாரம்பரியத்தையும் பாதுகாக்க உதவுகிறது. குலதெய்வ வழிபாடு குடும்ப உறுப்பினர்களிடையே ஒற்றுமையையும் பாசத்தையும் வளர்க்கிறது. முன்னோர்களின் நினைவுகளையும் அவர்களின் வாழ்க்கை நெறிகளையும் அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்கிறது. மன அமைதி மற்றும் ஆன்மீக நம்பிக்கையை வழங்குவதிலும் இது முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சவால்களை எதிர்கொள்ள தன்னம்பிக்கையை அளிக்கிறது. குடும்ப விழாக்கள் மற்றும் ஒன்றுகூடல்களின் மூலம் உறவுகளை வலுப்படுத்துகிறது. சமூக மற்றும் கலாச்சார அடையாளத்தைப் பாதுகாக்க உதவுகிறது. இளைஞர்கள் தங்கள் வேர்களையும் பண்பாட்டையும் அறிந்துகொள்ள வழிவகுக்கிறது. எனவே, நவீன காலத்திலும் குலதெய்வ வழிபாடு அவசியமான ஒரு பாரம்பரிய வழக்கமாகத் திகழ்கிறது.

முடிவுரை

மதுரை ஒச்சாண்டம்மன் பெரிய கோவிலில் நடைபெறும் குலதெய்வ வழிபாடு தமிழர் பண்பாட்டு மரபின் முக்கிய அங்கமாகும். இது குடும்ப மரபு, முன்னோர் நினைவு, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் ஆன்மீக நம்பிக்கைகளை ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு வாழ்வியல் அமைப்பாக விளங்குகிறது. ஒச்சாண்டம்மன் வழிபாட்டின் மூலம் மக்கள் தங்கள் குடும்ப வேர்களுடன்

தொடர்பைத் தக்க வைத்துக்கொள்வதோடு, பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் பாதுகாத்து வருகின்றனர். எனவே, மதுரை ஒச்சாண்டம்மன் பெரிய கோவில் குலதெய்வ வழிபாடு என்பது வெறும் சமய மரபு மட்டுமல்ல, அது தமிழர் சமூகத்தின் வரலாறு, நம்பிக்கை, உறவுமுறை மற்றும் பண்பாட்டு தொடர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கியமான சமூகச் சின்னமாகும்.

குறிப்புகள்

- [1] அமராவதி, கே., மற்றும் ஏ .தரணி. தமிழ் மண்ணில் குலதெய்வங்கள். நித்ரா பதிப்பகம், 2023.
- [2] கோதண்டராம சர்மா, டி.எஸ். மகாப் பெரியவாள் தரிசன அனுபவங்கள். பாகம் 2, வானதி பதிப்பகம், 2021.
- [3] ஜெயராமன், என் .ஆர் .“குலதெய்வ தோற்றம் வரலாறு – 1.” Santhipriya. www.santhipriya.com அணுகப்பட்டது 5 சித்திரை 2026.
- [4] மணி, க. நமது குலதெய்வம். அபயம் பதிப்பகம், 2020.
- [5] சின்னன் ஐயா, அ. பாப்பாபட்டி ஒச்சாண்டம்மன் கோவிலும் ஆச்சி ஆண்டாயின் அருள்வாக்கும். சந்தியா பதிப்பகம், 2017.
- [6] தமிழ் ஒன்இந்தியா. <https://tamil.oneindia.com> அணுகப்பட்டது 5 சித்திரை 2026.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்
அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 6, Issue 2, May 2026

E-ISSN: 2583-0880
MLA, DOAJ Indexed

Learning and Teaching of Devotional Literature

R. Manjula Devi, Assistant Professor of Tamil, N.M.S.S.V.N.College, Nagamalai, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-0762-2641>

DOI: 10.5281/zenodo.20841282

Abstract

From ancient times to the present, bhakti literature and worship have walked together with the lives of Tamils. They cannot be separated. Apart from Saiva and Vaishnava bhakti works, many other spiritual books continue to appear today. This enriches both the Tamil language and the practice of worship. Tamil remains the language of devotion. It still holds a prominent place. The works such as the Twelve Tirumurai and the Nalayira Divya Prabandham are composed with complete grammatical elegance. These songs are well-suited for both writing and reading. By studying them, one can live a happy and blessed life. The creative power of these songs is fully revealed through this. From a psychological viewpoint, full worship supports peace and physical health. Bhakti literature also offers opportunities to learn stories that convey deep meaning. Whether these stories are imagined or true, they offer good messages and moral conduct to people. The difficulties in learning and teaching bhakti literature lie mainly in reading and writing the words without mistakes, and in understanding the meaning properly. This weakness is found among some people. If these shortcomings are removed, learning and teaching bhakti literature will become even more effective and will become certain.

Keywords: Tamil Literature, Devotional Literature, Learning, Teaching.

References

- [1] Karthikesu Siva Thambi. *Tamil Ilakkiyathil Mathamum Manudamum Ilakkiya Varalattu Aivu*. New Century Book House Pvt. Ltd., Chennai, 1994.
- [2] Muthaiya, K. *Tamil Ilakkiyangal Kurum Varka Samuthayam*. Sikaram Veliyidu, Chennai.
- [3] *Learner Learning*. TNOU Puthiya Padatthittu Nool, Bharathi Pathippagam, Coimbatore.
- [4] Sankar, Ve. *Iyal Tamil Ilakkanam*. 2nd ed., Deva Offset, Chennai, 2006.
- [5] Thiruvalluvar. *Thirukkural*. Manivasagar Pathippagam, Chennai.
- [6] Vasanthi, S. *Tamil Karpithal*. 1st ed., Bharathi Pathippagam, Coimbatore, 2013.
- [7] Subramaniya Sarma, Thiru. *Sri Nalayira Divya Prabandham*. Gangaip Puthaka Nilayam, Chennai.
- [8] Meyyappan, S. *Thiruvagasam Moolamum Uraiyum*. Manivasagar Pathippagam, Chennai.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

பக்தி இலக்கியம் கற்றல் கற்பித்தல்

இரா. மஞ்சளா தேவி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
நா.ம.ச.ச.வெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி, நாகமலை, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-0762-2641>

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பண்டைய காலம் தொட்டு இன்றைய காலம் வரையில் பக்தி இலக்கியம் இறைவழிபாடுகளும் தமிழர்களின் வாழ்வியலோடு பிரிக்க முடியாது ஒன்றாக நடை போட்டுக் கொண்டுள்ளது சைவ வைணவ பக்தி இலக்கியங்கள் அல்லாது இன்றைக்கு ஆன்மீக ரீதியான பல்வேறு நூல்கள் வெளிவந்த வண்ணமாக உள்ளது இதனால் தமிழ் மொழியும் இறை வழிபாடும் சிறப்புறுகிறது பக்தியின் மொழி தமிழ் என்பதோடு இன்றைக்கும் மேலோங்கிய நிலையிலேயே உள்ளது பன்னிரு திருமுறை நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் போன்ற பல்வேறு பக்தி இலக்கிய பாடல்கள் அனைத்தும் முழுமையான இலக்கண நயத்துடன் அமையப்பெற்று எழுதுவதற்கும் வாசிக்க வாசிப்பதற்கும் ஏற்றவாறு இப்பாடல்கள் அச்சம் கற்பித்தலின் நிறை அருளுடன் இன்பமான வாழ்வு வாழலாம் என்பது பாடல்களின் படைப்பாற்றலை முழுமையாக அறியப்படுகின்றது உளவியல் நோக்கில் நிறை வழிபாடு அமைதிக்கும் உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் உறுதுணையாக உள்ளது பக்தி இலக்கியங்களால் நிறை வெளிப்பாட்டு கதைகள் அறிந்து கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பாகவும் அமைகிறது கதைகள் கற்பனை என்றாலும் சரி உண்மை என்றாலும் சரி மனிதருக்கு நல்ல செய்திகளையும் நல்லொழுக்கத்தையும் நல்குவதாக அமைந்துள்ளது பக்தி இலக்கியத்தை கற்றல் கற்பித்தல் இவற்றில் ஏற்படும் இடர்பாடுகள் என்றால் குறிப்பாக பாடல்களின் சொற்களை பிழையின்றி வாசித்தன் எழுதுதல் பொருள் புரிந்து கொண்டதன் என்பதில் ஏற்படும் குறைபாடாகவே ஒரு சிலரிடம் காணப்படுகிறது இதற்கு காரணம் தமிழ் மொழியை முழுமையாக பிழை இன்றே கல்லாத நிலையும் கற்பதில் ஒருவரின் கவனக்குறைவுமே காரணமாக கொள்ளலாம் நீ குறைகளை நீக்கினால் பக்தி இலக்கியம் கற்றல் கற்பித்தல் மேலும் சிறப்புற்று விளங்கும் என்பது திண்ணம்.

குறிப்புச்சொற்கள்: தமிழ் இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், கற்றல், கற்பித்தல்.

முன்னுரை

உலகில் தோன்றி வாழ்கின்ற உயிரினங்கள் தம்முடைய உணர்ச்சியை ஒலியின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகின்றன. மனிதன் மட்டுமே அவ்வொலிக்கு சிறிது சிறிதாக பொருள் தரும் விதமாக கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் கருவியாக எழுத்து வடிவம் கொடுத்து மொழியை உருவாக்கியுள்ளான். அவ்வகையில் தமிழ் மொழியானது கல் தோன்றி மண் தோன்றா காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்த குடியினரால் பேசப்பட்ட மொழி என்பர் ஆதலால் தமிழ் மொழியை தேவர்களின் மொழி என்றும் பக்தியின் மொழி என்றும் கூறுவதுண்டு. மக்கள் முதன்முதலில் தோன்றிய நிலப்பகுதி லெமூரியா எனப்படும் குமரிக்கண்டம் என்று தமிழ் இலக்கியங்களில் அறிய முடிகிறது. இவர்கள் பேசிய மொழியே உலக முதல் மொழியான பழந்தமிழ் மொழி என்று கருதப்படுகிறது. மனித வாழ்க்கையை இலக்கியமாக இலக்கணத்துடன் வகுத்துக் கொடுத்த பெருமை நம் தாய் மொழியான தமிழ் மொழிக்கு

உரியதாகும். தமிழ் மொழியின் தனிச்சிறப்புக்களில் குறிப்பிடத்தக்கது ஐந்திணை இலக்கணமாகும். ஐந்து இலக்கணமான எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணியினாலே அழகுற தெய்வத்தன்மையை நிலை நிறுத்தும் இலக்கியம் பக்தி இலக்கியமாகும். தமிழ் மொழியின் மூலமாக எண்ணிலடங்கா இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி அடைந்திருந்தாலும். இறையுனர்வை வெளிப்படுத்தும் பக்தி இலக்கியம் கற்றல் கற்பித்தல் என்ற தலைப்பின் வாயிலாக காணலாம்.

கற்றல்

கற்றல் என்பது நமது அனுபவங்களின் வாயிலாக பெறப்படும் படிப்பினையே கற்றல் எனலாம் ஒருவரின் அனுபவம் பயிற்சி இவற்றின் விளைவாக நம்முடைய நடத்தையில் ஏற்படும் மாற்றமே கற்றல் எல்லாம் கற்றல் என்பதற்கு உளவியலாளர்கள் பல்வேறு வரையறைகளை கொடுத்துள்ளனர். 1946யில் கேட்ஸ் என்பவர் அனுபவம் பயிற்சி இவற்றின் மூலம் நடத்தை மாற்றமே கற்றல் என்கிறார். ஒவ்வொருவரும் சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு தங்களின் நடத்தைகளை மேம்படுத்துவதையே கற்றல் குறிப்பிடுகிறது என்கிறார் கார்டனர்மர்பி. எனவே கற்றல் என்பது அனுபவங்களின் விளைவாக தோன்றும் வெளிப்பாடு எனவும் அவை ஒரு முடிவில்லாத வளர்ச்சி என்றும் கருதலாம்.

கற்பித்தல்

கற்றல் நிகழ்வில் கற்பிக்கக் கூடியவர் குருவாகிய ஆசிரியர் ஆவார். கற்பித்தலின் வாயிலாக ஒருவரை முன்னேற்ற பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லலாம் கற்றலில் கற்பூரம் பங்கு முழுமையாக இருந்தாலும் சூழலும் சூழ்நிலைகளும் அவற்றில் ஒரு பங்களிக்கின்றது புருக்ளின் வாய்ப்பாட்டில் கற்பித்தலை அறிவுசார் உணர்வு சார் மற்றும் செயல் சார் களங்களாக பகுத்துள்ளார். இவற்றின் அடிப்படையிலேயே கற்பித்தல் நிகழ்வுகள் நடைபெறுகின்றன.

பக்தி இலக்கியம்

தமிழ் மொழி தோன்றியதன் விளைவாக தொல்காப்பியம் முதல் சங்க இலக்கியங்களும் நீதி இலக்கியங்களும் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி அடைந்தன அவற்றைத் தொடர்ந்து பக்தி இலக்கியங்களும் தோற்றம் பெற்றன. கி.பி.ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல் 9 ஆம் நூற்றாண்டு வரை பக்தி இலக்கிய காலம் என்று கூறுகின்றனர் இக்காலகட்டத்தில் தான் பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்ச்சி அடைந்தன தமிழர்கள் இயற்கை வழிபாடு தொடங்கி இறைவழிபாடுகளால் சமய நல்லொழுக்கங்களும் தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி அடைந்தன பிற சமய கோட்பாடுகள் தமிழர்களின் நல்லொழுக்கங்களில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின அதன் விளைவாக பக்தி இயக்கங்கள் தோற்றம் பெற்றன. பக்தி இயக்கங்களில் சமயக் குரவர்கள் தோன்றி மக்களிடையே நல்லொழுக்கங்களை எடுத்தியம்பி மனித வாழ்வில் உன்னத நிலையை அடையச் செய்வது இறை வழிப்பாடு என்ற கருத்தை தமிழ் மொழியில் பாடல்களின் வாயிலாக மக்களிடையே பரப்பச் செய்தனர் இறை வழிபாட்டு பாடல்களை பின்னர் பக்தி இலக்கியங்களாக உருப்பெற்று வளர்ச்சி அடைந்து உள்ளது என்று கருதலாம்.

தெய்வத்தை தன்னிலைப்படுத்தி மனித உறவு அடிப்படையில் தெய்வத்துடன் உறவு கற்பித்து கொண்டு அந்த உறவின் அடிப்படையில் தோன்றும் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதே பக்தி அனுபவத்தின் அச்சாணியாகும். (தமிழ் இலக்கியத்தில் மதமும் மானுடமும் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வு, ப. 15)

இவ்வாறு பக்தி இயக்கங்களில் சிவனை வழிபடக் கூடியவர்கள் சைவ சமயத்தவர் என்றும் திருமாலை வழிபடக்கூடியவர்கள் வைணவ சமயத்தவர் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.சைவ சமயத்தவர் பன்னிரு திருமுறைகளையும் வைணவ சமயத்தவர் நாலாயிர திவ்ய

பிரபந்தத்தையும் தமிழ் மொழியில் இறைவனின் சிறப்புகளை எல்லாம் பக்தி இலக்கியங்களாக எளிதில் இறையருள் வேண்டி கற்கள் கற்பித்தல் வாயிலாக மனித நல்லொழுக்கத்தை வளர்க்க பெரிதும் பாடுபட்டனர்.

பக்தி இலக்கியங்களின் கருவும் பயனும்

பக்தி இலக்கியங்களை கற்றல் கற்பித்தலின் வாயிலாக தமிழரின் மரபுசார் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை அறிய முடிகின்றது பக்தி இலக்கியங்களின் கருவாக இருப்பது இறைவனும் இறை அடியவர்களும் ஆகும் சைவ சமயத்தில் சிவனைப் பற்றியும் வைணவ சமயத்தில் திருமால் பற்றியும் புராணக் கதைகளை வரலாற்று நிகழ்வுகளை கற்றல் கற்பித்தல் மூலமாக அறிய முடிகிறது இறை அடியவர்களின் நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்களின் வாழ்வியல் செயல்களையும் கற்றல் கற்பித்தல் வாயிலாக அறியப்படுவதால் மனித வாழ்வில் உள்ள நன்மை தீமைகளை அறிந்து செயல்பட ஏதுவாக அமைகிறது மனிதன் ஒழுக்க நிலையில் வாழ்ந்தாலே பிறவாத பேரருளான இறையடியை அடைய முடியும் என்பதும் இறை நூல்களால் உணர முடிகிறது சைவ குரவர் ஆன மாணிக்கவாசகர் உயிர்களின் தோற்றம் வளர்ச்சி போன்றவற்றை பாடும்போது

புல்லாகிப் பூண்டாய் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாம் பாம்பாகிக்

கல்லாகி மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லகர ராகி முனிவராய் தேவராய்ச்

செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் (திருவாசகம், சிவ புராணம், பா. 6)

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான் என்று ஓர் அறிவு முதல் ஆற்றிவு வரை உயிரினங்களின் பிறப்பு படிநிலையை பாடுவதோடு இறுதியில் எல்லா பிறப்பும் பிறந்து இன்ப துன்பம் எல்லாம் முடிந்து விட்டது இனி பிறவாத வரம் தரக்கூடியது உன் திருவடியை எனக்கு வேண்டும் என்று பாடுகின்றார் இவற்றின் வாயிலாக உலக உயிரினங்களைப் பற்றியும் அதற்கான நிலை தன்மையையும் நாம் பக்தி இலக்கியம் கற்றல் கற்பித்தல் மூலமாக அறிய முடிகின்றது.

வைணவ அடியவரான திருமழிசை ஆழ்வார் இறைவனை

ஐந்தும் ஐந்தும் ஐந்தும் ஆகி அல்லவற்று உள்ளாயுமாய்

ஐந்து மூன்றும் ஒன்றும் ஆகி நின்ற ஆதி தேவனே

ஐந்தும் ஐந்தும் ஐந்தும் ஆகி அந்தரத்து அணைந்து

நின்று ஐந்தும் ஐந்தும் ஆய நினை யாவர் காண வல்லரே. (நா.திவ்., பா. 754)

என்று ஐம்பூதங்களாக இருப்பவரும் ஐம்புலன்களாக நம்முள் இருப்பவரும் இறைவனே என்று எடுத்தியம்பி உலகம் நீர் நிறம் காற்று வானம் பூமி இவற்றை உள்ளடக்கி அமைந்துள்ளது என்றும் அவ்விடத்தே உயிரினங்கள் ஐம்பொறிகளுடன் பிறந்து வாழ்ந்து வருகிறது இவற்றிற்கு காரணம் இறைவனே அவரின் திருவடிகளையும் பிறவிப்பினியை போக்க வல்லது என்று எடுத்த இயம்புவதாக கருத முடிகிறது எனவே பக்தி இலக்கியத்தின் கருப்பொருளாகவும் பயணமாகவும் உள்ளவன் இறைவன் என்பதை கற்றல் கற்பித்தலின் வாயிலாக உணர்வதுடன் உலகின் தோற்றம் மனிதனின் தோற்றம் மற்றும் மரபுசார் கதைகளையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தமிழ் மொழித்திறனை வளர்த்தல்

பக்தி இலக்கியங்களில் உள்ள பாடல்களான தேவாரம் திருவாசகம் நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் போன்ற பக்தி பாடல்கள் பேசவும் பொருள் உணர்ந்து படிக்கவும் பிழையின்றி

எழுதுவதற்கு ஏற்றவாறு தாய் மொழியான தமிழ் மொழியில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளதால் தமிழ் மொழியின் கற்றல் கற்பித்தல் திறன்கள் வளர்கின்றன தாய்மொழியான தமிழ் மொழியில் இறை அனுபவம் சார்ந்த பாடல்கள் அமைந்துள்ளதால் உள்ளத்தின் எண்ணத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்தும் திறனை அறிவதுடன் சொற்களின் பொருளை தெளிவாக உணர முடிகிறது.

இலக்கணம் உணர்தல்

இலக்கியத்திலிருந்து இலக்கணம் வந்தாலும் இலக்கணம் இன்றி மனிதனால் மொழியை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள முடியாது என்பதை பத்தி இலக்கிய பாடல்கள் அமைந்திருப்பதிலிருந்து காண முடிகிறது. மனித வாழ்க்கையில் பேசும் போதும் எழுதும் போதும் படிக்கும் போதும் பிழையின்றி அமைய ஐந்திலக்கணம் ஆன எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி இலக்கணம் பெரிதும் துணை புரிகிறது அவற்றுடன் திணை பாடம் கால வினா விடை மரபு வலுக்களை தவிப்பதற்கு இலக்கணம் துணை புரிகிறது யாப்பு செய்யுளை வடிவமைக்கவும் பணி செய்யுளை அழகு படுத்துவதற்கும் உண்டான நெறிமுறைகளாக திகழ்கிறது. நினைத்தாலும் அமைப்பு முறையில் பாடப்பட்ட பாடல்களை பக்தி இலக்கியங்களாக அமைந்துள்ளது. தமிழ் மொழியில்

இலக்கம் உடம்பு இடும்பைக்கு என்று கலக்கத்தைக்

கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல் (குறள் - 627)

இலக்கியத்தினை தாய் என்றால் இலக்கணத்தினை அதன் சேய் என்று குறிப்பிடலாம். இலக்கில் தளிர்ந்த பயன் மரத்தில் கனிந்த கனியே இலக்கணம் என்பர் அறிஞர். (இயல் தமிழ் இலக்கணம், ப. 6) இவ்வாறு பக்தி இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள பாடல்களால் இலக்கண அமைப்பு முறைகளையும் கற்றல் கற்பித்தல் மூலம் உணர முடிகின்றது.

கலைத்திறனை உருவாக்குதல்

கலை என்பது மனித வாழ்க்கையில் ஏதேனும் ஒன்று உருவாக்கி அவற்றின் வாயிலாக மகிழ்ச்சி பயன் ஏற்படுமானால் அவை கலை எனலாம். மனித வாழ்க்கையின் இன்ப துன்ப நிகழ்வுகளில் வெளிப்பாடு இலக்கியம் எனலாம் எனவே இலக்கியத்தனோடு கலையும் அடங்கப் பெறுவதாக கருத முடிகிறது.

இன்பமான இசையில் தினந்தோறும் காலையும் மாலையும் கோவில்களிலும் மதங்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மக்களை பக்தி பாடல்களை பாட வைத்து பாடல்களுக்கு ஏற்ற பாடல்களையும் உருவாக்கி கதை இலக்கியங்களையும் எழுத்தோவியங்களையும் சிற்பங்களையும் வண்ண சித்திரங்களையும் சைவர்களும் வைணவர்களும் உருவாக்கினர். (தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் வர்க்க சமுதாயம்)

என்று நம் நூலில் கூறுகிறார் கே முத்தையா. பக்தி இலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள பாடல்களும் பல்வேறு படைப்பு கலைகளை ஒன்றிணைத்து அவற்றின் வாயிலாக கற்றல் கற்பித்தல் வெளிப்பட்டு மேமாபடுகிறது.

கலைகளின் தோற்றத்திற்கான காரணமாக டாக்டர் நோவா நான்கு காரணங்களை குறிப்பிட்டுள்ளார். 1. தன் உணர்ச்சியை வெளியிடும் விருப்பம் 2.பிறருடைய வாழ்விலும் செயலிலும் நமக்கு உள்ள அக்கறை 3. கற்பனை உலகத்தினை அடைப்பதில் உள்ள ஆர்வம் 4.ஒளி கோடு வண்ணம் சொல் முதலியவற்றிற்கு அழகிய வடிவம் தந்து அமைப்பதில் உள்ள ஆசை. (சிறப்பு தமிழ் கற்றல், ப. 8)

மேற்கண்டவாறு பக்தி இலக்கியங்களால் அமையப்பெற்றுள்ள பாடல்கள் ஒலி, செயல், இலக்கண முறை ஆகியவற்றை சரியான சொற்களைக் கொண்டு அழகிய வடிவம் கொடுத்து பக்தி இலக்கிய பாடல்களாக உருவாகி கற்ற கற்பித்தலுக்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது.

கவிதைகளை யாப்பினால் ஒன்றிணைக்கும் போது அவ்விடத்தை இசையும் உருவாகி தோற்றம் பெறுகிறது. அவ்வகையில் இறைவனை அடைவதற்கான ஒரே வழி அவரின் புகழை பாடுவதும் அவரின் புகழினி கேட்பதும் வாழ்வினை மெய்வடையச் செய்யும் என்ற ஆன்றோர் கருத்துக்களை பக்தி இலக்கிய பாடல்களாக உருவாகிய கற்றல் கற்பித்தலுக்கு ஏற்ற வகையில் அமைந்துள்ளது.

உளவியலில் பக்தி இலக்கியம்

உளவியல் என்பது அடிப்படையில் மனிதனின் நடத்தை பற்றிய கல்வியாகும் "மனிதனின் உடல் மற்றும் உள்ளச் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் நடத்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்கிறார் மெக்லூக்கல்" "மனித வாழ்வில் எந்த ஒரு வெளிப்பாடும் ஒரு செயல் எனப்படும் என்கிறார் வுட் வொர்த்" (கற்றல் கற்பித்தல், ப. 2) அறிவு சார் அனுபவங்களை எளிமையான முறையில் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்ற வகையில் நிகழ்வுகளை மனிதனின் நினைவு, சிந்தனை, மொழி வளர்ச்சி, புலன் உணர்வு, கற்பனை, மற்றும் பிற மன செயல்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியவாறு கொடுப்பதே கற்றலாகும். அவ்வகையான கற்றல் கற்பித்தலை உள்ளடக்கியதே பக்தி இலக்கியம் ஆகும்.

பக்திப் பயணம்

பக்தி இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடங்களுக்கு களப்பயணங்களாக பக்தி பயணங்கள் மேற்கொண்டு திருக்கோவில்களுக்கும் ஆன்மீக இடங்களுக்கும் சென்று உற்று நோக்கினால் அவ்விடங்களில் சிறப்புக்களும் பயன்களும் நம் நினைவில் என்றென்றும் நீங்கா வண்ணம் நிலைத்திருக்க செய்கிறது. இந்நிகழ்வு பக்தி இலக்கியங்களை கற்றல் கற்பித்தல் மூலமே ஏற்படுகிறது.

ஒழுக்க மேலாண்மை

பக்தி இலக்கியச் செய்திகளை கற்றல் கற்பித்தல் மூலமாக அறிந்து கொண்டால் இறைவனுக்கு பயப்படுகிறோம் என்ற எண்ணத்தில் தனி மனிதன் ஒவ்வொருவரும் தவறு செய்ய இயலாது தனி ஒருவர் ஒழுக்கம் மேம்படுவதுடன் சமுதாயத்தில் தீய செயல்கள் செய்யும் எண்ணங்களிலிருந்து மனிதர்கள் விடுபட்டு மேன்மை அடைய வழிகாட்டுகிறது. இறைவழிபாட்டின் உன்னத நோக்கமே இப்பிறவியல் நல்லது செய்து மறுபிறப்பின்றேன் இறைவனடியை தேடுவதே ஆகும். அதற்கான வழி வகைகளை கற்றல் கற்பித்தல் மூலமாக எடுத்து இயம்புவது பக்தி இலக்கியங்களாகும்.

பக்தி இலக்கியம் கற்றல் கற்பித்தலில் ஏற்படும் இடர்பாடுகள்

பக்தி இலக்கியங்களை கற்றல் கற்பித்தலின் இப்போது அவற்றில் ஏற்படும் இடர்பாடுகளாக அடிப்படையில் அமைவது வாசித்தல் மற்றும் எழுதுதல் ஆகும் இவ்வுலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள பாடல்களை சொல் பிரித்து பொருள் புரிந்து வாசிப்பதில் தயக்கம் ஏற்படுதல் முதன்மையாக உள்ளது. அதற்கான காரணம் சரியான மொழி அறிவு இலக்கண புலமை இன்மையால் பிழை ஏற்படுகிறது எனலாம். நடைமுறை பேச்சு வழக்கு அல்லாத தூய தமிழ்ச் சொற்களை இவ்விலக்கியங்களில் பயன்படுத்தி உள்ளதால் அச்சொற்களை நான் தமிழ் சொல் என்றே எண்ணுவதில்லை இவை கற்று கற்பித்தலுக்கு பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

பக்தி இலக்கிய பாடல்களில் உள்ள வார்த்தைகளை உற்று நோக்கி கவனித்து பார்த்து சரியான உச்சரிப்பு முறைகளை பயன்படுத்தாததாலும் கற்றல் கற்பித்தலில் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. மரபுசார் வரலாற்று நிகழ்வுகளை நான் அறிவதால் எனக்கு என்ன பயன் என்று கேட்கும் ஒரு சில இளைய தலை முறைலற்ற பொறுமையற்ற போக்கும் பக்தி இலக்கியங்கள்

கற்றல் கற்பித்தலில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இறைவனே நம் முன் நேரில் நடனம் ஆடுவது போல் காட்சிகளை கொடுக்கும்செயற்கை நுண்ணறிவியல் ஆன ஏஐ தொழில்நுட்பம் மிகைப்பட்டு உள்ள கணினி யுகத்தில், பக்தி இலக்கியங்கள் கற்றல் கற்பித்தலால் என்ன பயன் ஏற்பட போகிறது என்ற ஒரு சில மனிதர்களின் எண்ணத்தினாலும் பக்தி இலக்கியங்கள் கற்றல் கற்பித்தலில் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது.

முடிவுரை

மக்களிடையே இறைவழிபாட்டு உணர்வையும் தமிழ் மொழி உணர்வையும் உறங்கிய கொண்டு செல்வது பக்தி இலக்கியங்கள் ஆகும் இதனால் மொழிப்பற்றோடு இறைப்பற்றும் வளர்கிறது மனிதன் சமூகத்தில் சக மனிதர்களோடு நல்லிணக்கத்துடனும் வாழ்வியலில் ஒழுங்கு நெறியுடனும் தனித்துவ இந்த வாழ்வு வாழ பக்தி இலக்கியங்களை கற்றல் கற்பித்தல் வழியாக உறுதுணையாகிறது. புராணக் கதைகள் கற்பனை என்றாலும் அக்கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள இடங்களுக்கு களப்பயணங்களாக மேற்கொண்டு அவ்விடங்களை காணுவதால் அங்குள்ள உண்மை நிகழ்வுகளோடு ஒப்பிட்டு உணர் முடிகிறது பக்தி இலக்கியம் இறை வழிபாட்டிற்காக உருவானது என்று கருதினாலும் தமிழரின் கலை பண்பாடு கலாச்சாரம் நாகரிகம் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் போன்றவற்றை எழுத்து போடுவதாக உள்ளது எனவே இலக்கியத்தை கற்ற கற்பித்தலில் ஒரு சில குறைபாடுகளை கூறினாலும் பக்தி இலக்கியங்களை விருப்பத்துடன் தமிழ் மொழி உணர்வுடன் பிழையின்றி கவனத்தோடு பொருள் உணர்ந்து எழுதும், வாசிக்கும் பழக்கம் மேற்கொண்டால் பக்தி இலக்கியங்கள் கற்றல் கற்பித்தல் சிறப்பான மேன்மையுற்று இருக்கும்.

குறிப்புகள்

- [1] கார்த்திகேசு சிவ தம்பி. தமிழ் இலக்கியத்தில் மதமும் மானுடமும் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வு. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி.லிட், சென்னை, 1994.
- [2] முத்தையா, கே. தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் வாக்க சமுதாயம். 2nd ed., சிகரம் வெளியீடு, சென்னை, 1981.
- [3] Learner learning. TNOU புதிய பாடத்திட்ட நூல், பாரதி பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 2016.
- [4] சங்கர், வே. இயல் தமிழ் இலக்கணம். தேவா ஆப்செட், சென்னை, 2006.
- [5] திருவள்ளுவர். திருக்குறள். மணிவாசகர் பதிப்பகம். சென்னை.
- [6] வசந்தி, எஸ். தமிழ் கற்பித்தல். பாரதி பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 2013.
- [7] சுப்பிரமணிய சர்மா, திரு. ஸ்ரீ நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம். கங்கைப் புத்தக நிலையம், சென்னை.
- [8] மெய்யப்பன், ச. திருவாசகம் மூலமும் உரையும். மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.